

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 20-4-2022 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Πρόεδρος και Εισηγητής, Μαρία Βύρρα και Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 21-3-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 441/22-3-2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Κατά του αναθέτοντος φορέα «...», νομίμως εκπροσωπούμενου

Του από 31-3-2022 παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου («πρώτος παρεμβαίνων»).

Του από 1-4-2022 παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου («δεύτερος παρεμβαίνων»).

Ως και της παρεμβαίνουσας ένωσης οικονομικών φορέων με την επωνυμία «...» και των μελών αυτής, νομίμως εκπροσωπούμενων («τρίτη παρεμβαίνουσα»).

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση του κοινοποιηθέντος την 10-3-2022, Πρακτικού Αποσφράγισης Προσφορών (Φάκελος Α') της Επιτροπής Αποσφράγισης του αναθέτοντος, καθ' ο μέρος κρίθηκαν δεκτές οι προσφορές των τριών παρεμβαίνόντων στο πλαίσιο της, εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ και προαιρέσεων αξίας 80.000.000 ευρώ, στο διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για Μελέτη, προμήθεια, εγκατάσταση, δοκιμές και θέση σε λειτουργία με το κλειδί στο χέρι (EPC/turnkey project) Μονάδας Συμπαγωγής Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής Απόδοσης (ΣΗΘΥΑ) με μηχανές εσωτερικής καύσης (ΜΕΚ) φυσικού αερίου, παραγόμενης ωφέλιμης θερμικής ισχύος $\geq 65\text{MWth}$ στις εγκαταστάσεις του ΑΗΣ, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 21-7-2021. Ο

αναθέτων υποβάλλει τις από 6-4-2022 Απόψεις της και ο προσφεύγων και ο πρώτος παρεμβαίνων τα από 11-4-2022 υπομνήματά τους

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ... και ποσού 15.000,00 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται κατά παρέκταση στην επόμενη εργάσιμη ημέρα η από 21-3-2022 προσφυγή του κριθέντος ως αποδεκτού δια της προσβαλλομένης προσφεύγοντος, κατά της από 10-3-2022 κοινοποιηθείσας εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίου δικαιολογητικών συμμετοχής, καθ' ο μέρος κρίθηκαν αποδεκτοί οι ομοίως εμπροθέσμως ως άνω από 31-3-2022, 1-4-2022 και 1-4-2022 αντίστοιχα παρεμβάσεις του πρώτου και δεύτερου παρεμβαίνοντα και της τρίτης παρεμβαίνουσας, κατόπιν της από 22-3-2022 κοινοποίησης της προσφυγής. αντιστοίχως οι ως άνω συνδιαγωνιζόμενοι. Σημειωτέον πάντως, ότι άνευ εννόμου συμφέροντος και απαραδέκτως, ο δεύτερος παρεμβαίνων προβάλλει ισχυρισμούς προς αποδοχή της προσφυγής, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα, αφού ουδόλως ο δεύτερος παρεμβαίνων στράφηκε κατά του τελευταίου με δική του προσφυγή ούτε συνιστά αντικείμενο της παρέμβασης η αποδοχή της προσφυγής και ακύρωση της προσβαλλομένης, ως προς μη θίγοντα τον ανά περίπτωση παρεμβαίνοντα, κεφάλαια αυτής. Άρα, η προσφυγή και οι παρεμβάσεις (η δεύτερη παρέμβαση καθ' ο μέρος αφορά την απόρριψη της προσφυγής ως προς τον δεύτερο παρεμβαίνοντα) πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, ο όρος 3.5 ΤΕΥΧΟΥΣ 1 της διακήρυξης ορίζει πως για την επίκληση στήριξης σε ικανότητα τρίτου οικονομικού φορέα προς πλήρωση κριτηρίων σχετικά «με τη διάθεση σχετικής επαγγελματικής εμπειρίας επιτυχούς

εκτέλεσης παρόμοιων έργων», θα πρέπει οι παρέχοντες στήριξη να «εκτελέσουν το αντικείμενο της σύμβασης για το οποίο παρέχουν τις συγκεκριμένες ικανότητες». Μεταξύ δε των κριτηρίων τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, το τεύχος 1 στον όρο 3.2.Γ3 περιλαμβάνει και την εξής απαίτηση προηγούμενης επαγγελματικής εμπειρίας «Οι Οικονομικοί Φορείς (Φυσικά ή Νομικά Πρόσωπα) οι ίδιοι ή σε περίπτωση Σύμπραξης/Ένωσης Προσώπων τουλάχιστον ένα μέλος αυτής, θα πρέπει να διαθέτουν την τελευταία 15ετία εμπειρία παρομοίων υπηρεσιών αναφορικά με τις ζητούμενες υπηρεσίες συντήρησης των μηχανών εσωτερικής καύσης. Για τον έλεγχο και την πιστοποίηση της παραπάνω απαιτούμενης εμπειρίας, θα πρέπει απαραίτητα να υποβληθεί στο Φάκελο Β Πίνακας Εμπειρίας & Συστάσεων παρομοίων υπηρεσιών αναφορικά με τις ζητούμενες υπηρεσίες συντήρησης, σύμφωνα με τα συνημμένα στο παρόν Τεύχος Υποδείγματα της Επιχείρησης, όπου θα αναφέρονται οι επιχειρήσεις και οι χώρες που οι Προσφέροντες (ή μέλη σύμπραξης/ένωσης ή συνεργαζόμενοι) έχουν παράσχει υπηρεσίες συντήρησης μηχανών εσωτερικής καύσης για την παραγωγή ενέργειας.». Άρα, ζητήθηκε προηγούμενη εμπειρία σχετικά με τις νυν ζητούμενες ως μέρος του νυν συμβατικού αντικειμένου υπηρεσίες συντήρησης μηχανών εσωτερικής καύσης και επομένως, συνεπεία του συνδυασμού των ανωτέρω όρων, ο παρέχων τυχόν στήριξη δια δικής του εμπειρίας, προς κάλυψη της ως άνω απαίτησης, τρίτος, θα πρέπει να εκτελέσει το αντίστοιχο μέρος των εργασιών του συμβατικού αντικειμένου, με το οποίο σχετίζεται η παρεχόμενη εξ αυτού στήριξη, δηλαδή θα πρέπει αυτός να εκτελέσει τις νυν ζητούμενες υπηρεσίες συντήρησης μηχανών εσωτερικής καύσης. Επιπλέον, κατά τον όρο 6.3.6 ΤΕΥΧΟΥΣ 2 ορίζεται ότι «Ο Διαγωνιζόμενος πρέπει να αναφέρει στην προσφορά του τυχόν υποπρομηθευτές/υποκατασκευαστές ή υπεργολάβους και το αντίστοιχο τμήμα της σύμβασης που προτίθεται να αναθέσει υπό μορφή υπεργολαβίας σε αυτούς. Επίσης θα συμπεριλάβει: α) Δηλώσεις συνεργασίας των προτεινόμενων υποπρομηθευτών / υποκατασκευαστών των Μηχανών εσωτερικής καύσεως με φυσικό αέριο (βασικός εξοπλισμός) [...], β) Δήλωση συνεργασίας του κατασκευαστή των

προσφερόμενων μηχανών εσωτερικής καύσης φυσικού αερίου είτε του συνεργαζόμενου φορέα με τον Κατασκευαστή, με την οποία θα δεσμεύεται ότι θα συνεργαστεί με τον προσφέροντα για την εκτέλεση του αντικειμένου της μακροχρόνιας συντήρησης των προσφερόμενων μηχανών εσωτερικής καύσης φυσικού αερίου. [...]. Δηλώσεις συνεργασίας των προτεινόμενων υποπρομηθευτών/ υποκατασκευαστών/ υπεργολάβων του λοιπού εξοπλισμού, με τις οποίες θα δεσμεύονται ότι θα συνεργαστούν με τον προσφέροντα σε περίπτωση ανάθεσης του αντικειμένου της σύμβασης.».

Επομένως, πέραν της δήλωσης συνεργασίας των υποπρομηθευτών και υποκατασκευαστών των μηχανών εσωτερικής καύσης, εφόσον τυχόν χρησιμοποιείται υπεργολάβος για τις επιμέρους εργασίες συντήρησης μηχανών εσωτερικής καύσης, αυτός θα πρέπει να δηλώνεται, όπως και κάθε εν γένει υπεργολάβος (πέραν των διακριτώς μνημονευόμενων υποκατασκευαστών/υποπρομηθευτών) και θα πρέπει να αναφέρεται το τμήμα των εργασιών της υπεργολαβίας που ανατίθεται. Άρα, εφόσον ανατίθεται υπεργολαβία επί μέρους των συμβατικών εργασιών, αυτή θα πρέπει ήδη δια της προσφοράς να δηλώνεται και να προσδιορίζεται ως προς το πρόσωπο του υπεργολάβου και το αντικείμενο των εργασιών και δεν δύναται να υπονοείται, συνάγεται, υποτίθεται ή δηλώνεται κατόπιν της υποβολής της προσφοράς, πράγμα που θα συνεπαγόταν και την ουσιώδη μεταβολή της. Κατά τα δε ανωτέρω όμως, εφόσον λαμβάνεται στήριξη από τρίτο για την εμπειρία σε εργασίες συντήρησης, αυτός, όπως και σε κάθε άλλη εν γένει περίπτωση στήριξης επί προηγούμενης εμπειρίας, θα πρέπει να εκτελέσει ο ίδιος ο τρίτος τις οικείες εργασίες συντήρησης και άρα, θα πρέπει να ανατεθεί σε αυτόν υπεργολαβικά το μέρος της σύμβασης που αφορά τέτοιες εργασίες. Ούτε, δεδομένου του ως άνω ειδικού περί στήριξης για κριτήρια προηγούμενης εμπειρίας, όρου, είναι δυνατόν να γίνει δεκτή η καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπο τυχόν παροχή της στήριξης και διάθεσης των οικείων ικανοτήτων στον προσφέροντα και εν συνεχεία ανάδοχο, πέραν της εκ του τρίτου αυτοπρόσωπης εκτέλεσης των συναφών με το αντικείμενο της στήριξής του, εργασιών. Ο πρώτος παρεμβαίνων, όπως προκύπτει κατά συνδυασμού των ΕΕΕΣ του και του τρίτου ..., λαμβάνει από τον τελευταίο στήριξη, αναγκαία, για

την πλήρωση του κριτηρίου 3.2.Γ.3 ΤΕΥΧΟΥΣ 1 ανωτέρω, πλην όμως, ουδόλως προκύπτει ότι προτίθεται ο παρεμβαίνων ή αποδέχεται ο τρίτος να αναλάβει εκτέλεση μέρους του συμβατικού αντικειμένου ούτε ορίζεται ως υπεργολάβος ούτε προσδιορίζονται προς εκτέλεση εργασίες αυτού. Αντίθετα, υποβλήθηκε δήλωση νομιμοποίησης του τρίτου (όπως απαιτείτο), που αναφέρει την απόφαση του να παρέχει «στήριξη» στον προσφέροντα και πρώτο παρεμβαίνοντα. Ούτως ή άλλως πάντως, δεδομένου ότι προσφορά υποβάλλεται εκ του προσφέροντος και όχι εκ του μη συμπροσφέροντος τρίτου, που δεν συνιστά μέλος ένωσης με τον προσφέροντα, την ευθύνη και την επιλογή περί ανάθεσης ή μη υπεργολαβίας και διάρθρωσης της προσφοράς με τρόπο, ώστε σκοπείται να εκτελεστεί με ανάθεση συγκεκριμένων εργασιών από υπεργολάβο, τις φέρει ο προσφέρων, ο οποίος είναι και εκείνος που δύναται και πρέπει να δηλώσει ενώπιον της αναθέτουσας και ως ουσιώδες στοιχείο της (δικής του άλλωστε) προσφοράς, υπεργολαβία, χωρίς ο τρίτος να δύναται εκ δικής του δήλωσης να δεσμεύσει τον προσφέροντα περί του να του αναθέσει υπεργολαβία ή να δηλώσει μονομερώς ότι θα αναλάβει σχετική υπεργολαβία, ελλείψει δήλωσης του προσφέροντα προς τούτο. Συνεπώς και είναι αδιάφορο αν ο ως άνω τρίτος δήλωσε στο ΕΕΕΣ του ως «τμήματα για τα οποία [ο ίδιος] υποβάλλει προσφορά» τις «3.2.Γ.3 Απαιτήσεις μακροχρόνιας συντήρησης-παροχή επίκλησης εμπειρίας στην ...». Και τούτο, διότι πρώτον, η δήλωση αυτή είναι ούτως ή άλλως εσφαλμένη, αφού ο τρίτος δεν υποβάλλει προσφορά για κανένα τμήμα, ακριβώς γιατί δεν είναι προσφέρων, αλλά απλά παρέχει στήριξη στον προσφέροντα. Δεύτερον, διότι ασχέτως των παραπάνω, ούτε καν δι' αυτής της αναφοράς δεν προκύπτει ότι ο τρίτος θα αναλάβει ο ίδιος την εκτέλεση των περί συντήρησης εργασιών, πράγμα που ουδόλως μνημονεύει, παρά αναφέρει ότι παρέχει επίκληση εμπειρίας. Τρίτον, διότι ακόμη και αν δήλωνε ότι θα αναλάβει υπεργολάβος και εν γένει ότι θα εκτελέσει τις συναφείς εργασίες, ουδόλως ο ίδιος έχει εξουσία, ως μη προσφέρων, να δηλώνει πώς θα εκτελεσθεί η σύμβαση, αν ο προσφέρων καταστεί ανάδοχος ούτε δύναται να αναλάβει μόνος του την εκτέλεση μέρους της σύμβασης, της οποίας μόνος ανάδοχος θα είναι ο προσφέρων. Επιπλέον, όσον αφορά τη δήλωση

συνεργασίας της ..., που υπεβλήθη από τον πρώτο παρεμβαίνοντα κατά το άρ. 3.5 τεύχους 1 και άρ. 6.3.7 τεύχους 2 της διακήρυξης, η δήλωση αυτή αναφέρει ότι ««Η ... αναλαμβάνει με την παρούσα την υποχρέωση έναντι της ... και της ... να παράσχει στην ... τους απαραίτητους πόρους που σχετίζονται με την τεχνική και την επαγγελματική ικανότητα, την εμπειρία της ... καθώς και την εκπλήρωση επιτυχών παρόμοιων υπηρεσιών συντήρησης μηχανών εσωτερικής καύσης σύμφωνα με το άρθρο «3.2 Κριτήρια επιλογής» και «3.5. Στήριξη στις ικανότητες άλλων οντοτήτων» του Διαγωνισμού Αρ. ... Μέρος 1 από 8 «Πρόσκληση Υποβολής Προσφορών», ενόψει της επιτυχούς εκτέλεσης της Σύμβασης Μακροχρόνιας Συντήρησης – ..., εφόσον κατακυρωθεί στην ..., και για όλη τη διάρκειά της που ορίζεται ιδίως στο Άρθρο 4.1». Σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του πρώτου παρεμβαίνοντα, ουδόλως εκ της ως άνω δήλωσης προκύπτει οιαδήποτε εκ της ... ανάληψη εκτέλεσης μέρους της σύμβασης, αλλά εν γένει παροχή «πόρων» τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας. Πλην όμως, όταν λαμβάνει χώρα στήριξη για κριτήριο επιλογής περί επαγγελματικής εμπειρίας, δεν αρκεί η καθ' οιονδήποτε τρόπο παροχή εκ του τρίτου στον ανάδοχο των πόρων της τεχνικής και επαγγελματικής του ικανότητας, αλλά ρητά ορίζεται ως αποκλειστικός, ειδικός και συγκεκριμένος τρόπος νομότυπης επίκλησης τέτοιας στήριξης, η εκ του τρίτου αυτοπρόσωπη εκτέλεση των συναφών με την εμπειρία που εισφέρει εργασιών, αποκλεισμένου κάθε άλλου και κάθε εν γένει τρόπου παροχής στήριξης, πλην τούτου. Η ως άνω δε δήλωση και δη, το ως άνω περιεχόμενο της που ο ίδιος ο πρώτος παρεμβαίνων επικαλείται, δεν αναφέρει ότι η ... θα αναλάβει την παροχή υπηρεσιών συντήρησης, αλλά ότι θα «παράσχει στην ... τους ... πόρους που σχετίζονται με την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα, την εμπειρία της ... και την εκπλήρωση επιτυχών παρόμοιων υπηρεσιών συντήρησης...». Άρα, οι υπηρεσίες συντήρησης δηλώνονται σε σχέση με το αντικείμενο της προηγούμενης εμπειρίας του τρίτου και όχι ως οι υπηρεσίες που θα παρέχει στο πλαίσιο της νυν υπό ανάθεση σύμβασης. Αλυσιτελώς ο πρώτος παρεμβαίνων επικαλείται τον όρο 6.3.4.8 τεύχους 2 για Τεχνικά στοιχεία μακροχρόνιας σύμβασης συντήρησης, όπως αντικαταστάθηκε με το

συμπλήρωμα 1. Ο ως άνω όρος, όπως αντικαταστάθηκε, ορίζει ότι οι οικονομικοί φορείς όταν μόνοι τους σκοπούν να παράσχουν τη συντήρηση και πληρούν μόνοι τους τα συναφή κριτήρια επιλογής και δεν είναι κατασκευαστές, ή όταν στηρίζονται σε τρίτο για τη μακροχρόνια συντήρηση, αλλά ο τρίτος δεν είναι ο ίδιος ο κατασκευαστής, υποβάλλουν επιπλέον των άλλων και δήλωση του κατασκευαστή, ότι θα παρέχει υποστήριξη σε προμήθεια ανταλλακτικών, αναλώσιμων και εργασιών υποστήριξης της συντήρησης (που όμως θα εκτελεί ο τρίτος μη κατασκευαστής ή ο προσφέρων που δεν είναι κατασκευαστής) για τη διάρκεια της σύμβασης μακροχρόνιας συντήρησης. Και τούτο, διότι ο ως άνω όρος ακριβώς θεσπίζει μια πρόσθετη απαίτηση περί του κατασκευαστή, όταν ο τρίτος δεν είναι κατασκευαστής και επιπλέον, ουδόλως καθιστά τον κατασκευαστή υπεργολάβο της συντήρησης, αλλά απλώς ορίζει ότι ο τελευταίος (ακριβώς επειδή ο τρίτος παρέχων στήριξη με την εμπειρία του επί της συντήρησης και άρα, θα αναλάβει υπεργολάβος συντήρησης, δεν είναι ο ίδιος ο κατασκευαστής) δεσμεύεται ότι θα υποστηρίξει την εκ του προσφέροντα ή εκ του υπεργολάβου συντήρηση και όχι ότι θα την εκτελέσει. Εξάλλου, ο ως άνω όρος προφανώς δεν συνεπάγεται ότι ο κατασκευαστής είναι και υπεργολάβος, ακριβώς διότι αν ο κατασκευαστής ήταν υπεργολάβος συντήρησης, τότε δεν θα χρειαζόταν να δηλώσει ότι θα υποστηρίξει τις εργασίες που θα εκτελέσει ο εαυτός του (και μάλιστα, ο όρος ρητά αναφέρεται σε περίπτωση εκτέλεσης της συντήρησης από τρίτο, που δεν είναι ο κατασκευαστής). Σε κάθε πάντως περίπτωση, τα ανωτέρω δεν έχουν κάποια σημασία σχετικά με τους κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, ισχυρισμούς, αφού το προκείμενο ζήτημα αφορά ακριβώς ότι ενώ ο τρίτος τυγχάνει επίκλησης ως δια της εμπειρίας του στηρίζων τον προσφέροντα, δεν αναλαμβάνει εκτέλεση των εργασιών συντήρησης, επί των οποία τυγχάνει επίκλησης η εμπειρία του. Αντίθετα, ο πρώτος παρεμβαίνων αποπειράται δια της παρέμβασής του, απαραδέκτως να μεταβάλει την προσφορά του, προβάλλοντας ότι έχει δηλώσει υπεργολαβία στον ως άνω τρίτο, χωρίς όμως να προκύπτει αυτό εκ της προσφοράς και προς τούτο επί της ουσίας επικαλείται όρους της διακήρυξης που θεσπίζουν υποχρεώσεις του κατασκευαστή όταν δεν θα εκτελέσει τη συντήρηση και

υποχρεώσεις που θα όφειλε να αναλάβει ο τρίτος αν εκτελούσε τη συντήρηση, προκειμένου να προβάλλει ότι ο νυν τρίτος που ο ίδιος επικαλείται, θα εκτελέσει τη συντήρηση. Περαιτέρω, αλυσιτελώς ο πρώτος παρεμβαίνων αναφέρει ότι μνημόνευσε τον ως άνω τρίτο, στον πίνακα συστάσεων και εμπειρίας της προσφοράς του ως «προμηθευτή/υπεργολάβο», αφού αφενός εκ τούτου και δια της απλής μνείας τέτοιου τίτλου και δη, δια εναλλακτικών ιδιοτήτων, ουδόλως προκύπτει ότι αναθέτει σε αυτόν εκτέλεση συμβατικού αντικειμένου και δη, συγκεκριμένου και όχι ότι τυχόν ο τρίτος θα είναι απλός προμηθευτής. Αφετέρου και ούτως ή άλλως, ο όρος 6.3.6 τεύχους 2 της διακήρυξης, δεν ζήτησε απλώς να συνάγεται, να ερμηνεύεται ή να υπονοείται η ανάθεση υπεργολαβίας, αλλά απαίτησε ως ρητώς ζητούμενο δικαιολογητικό της προσφοράς, ειδική δήλωση του ίδιου του προσφέροντα ότι ορίζει υπεργολάβο και με ειδική αναφορά του τμήματος της σύμβασης που προτίθεται να αναθέσει υπό μορφή υπεργολαβίας σε αυτόν. Σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του πρώτου παρεμβαίνοντος, το προκειμένο ζήτημα δεν ανάγεται απλώς στο ότι δεν δήλωσε ειδικώς το συγκεκριμένο ποσοστό υπεργολαβίας, αλλά ότι δεν αναθέτει καμία υπεργολαβία στον ως άνω τρίτο που επικαλείται προς στήριξη. Ο δε δεύτερος παρεμβαίνων, ομοίως προκύπτει πως στηρίζεται για το ίδιο κριτήριο επιλογής στον τρίτο ..., χωρίς στην προσφορά και εξ ουδενός στοιχείου να προκύπτει πρόθεση του δεύτερου παρεμβαίνοντα ή του τρίτου να αναλάβει εκτέλεση εργασιών και δη, αυτών για τις οποίες παρέχει στήριξη, να ορίζεται ως υπεργολάβος ή να περιγράφεται το τμήμα της σύμβασης που ανατίθεται υπεργολαβικά. Ομοίως, ο δεύτερος παρεμβαίνων υπέβαλε με την προσφορά του ΕΕΕΣ του ως άνω τρίτου (πέραν του γενικόλογα αναφερομένου σε στήριξη εγγράφου περί δήλωσης νομιμοποίησης παρέχοντος στήριξη), που αναφέρει ότι «Η εταιρεία Wärtsilä Finland Oy θα συμμετέχει στο διαγωνισμό ως φορέας στήριξης στην ικανότητα της οποίας θα στηριχθεί η εταιρεία ... Η εταιρεία ... θα διαθέσει ως πάροχος δάνειας τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας στον προσφέροντα ... την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα για τις απαιτήσεις της μακροχρόνιας συντήρησης, σχετικά με παρόμοιες υπηρεσίες συντήρησης μηχανών εσωτερικής καύσης την τελευταία 15ετία όπως προβλέπεται σχετικά

από το Τεύχος 1 της Πρόσκλησης σε Ηλεκτρονικό Διαγωνισμό (αρθρ. 3.2.Γ.3).», δήλωση εκ της οποίας ουδόλως, βλ. και ανωτέρω περί πρώτου παρεμβαίνοντα, προκύπτει ότι ο παραπάνω τρίτος αναλαμβάνει ο ίδιος να εκτελέσει το έργο της συντήρησης, παρά αναφέρεται η ως άνω δήλωση σε εν γένει διάθεση δάνειας τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας «για τις απαιτήσεις... της συντήρησης [κα] σχετικά με παρόμοιες υπηρεσίες συντήρησης», αναφερόμενος ούτως στο είδος της προηγούμενης εμπειρίας του και στην ταυτότητα των κριτηρίων επιλογής επί των οποίων αυτός τυγχάνει επίκλησης στη νυν διαδικασία, αλλά όχι στις εργασίες που αναλαμβάνει τυχόν ο ίδιος να εκτελέσει και μάλιστα, εκτελώντας αυτοπρόσωπα το οικείο μέρος της υπό ανάθεση σύμβασης που αυτές συγκροτούν. Εξάλλου ουδόλως, βλ. και ανωτέρω και αφορά αμφοτέρους τους καθ' ων πρώτο και δεύτερο παρεμβαίνοντα, κατά τα εκ της διακήρυξης ορισθέντα, αρκεί ο παρέχων δια της προσωπικής του εμπειρίας, στήριξη τρίτος, να παρέχει καθ' οιονδήποτε εν γένει τρόπο και κατά τη συμφωνία του με τον προσφέροντα, τους «πόρους της τεχνικής και επαγγελματικής του ικανότητας, σχετικά με την εμπειρία του σε παρόμοιες συμβάσεις» ούτε καν να παρέχει απλώς εν γένει υποστήριξη στον προσφέροντα, όταν ο τελευταίος θα εκτελέσει ο ίδιος και μόνος του τις συναφείς με την εμπειρία του τρίτου, εργασίες ούτε να παρέχει τυχόν υπηρεσίες, ως προμηθευτής στον αυτοπροσώπως και μόνο του εκτελούντα τις οικείες εργασίες, ανάδοχο. Αλλά θα πρέπει ο ίδιος ο τρίτος, όχι απλά να παρέχει συναφείς με τη στήριξη του υπηρεσίες στον ανάδοχο, αλλά να εκτελέσει το συμβατικό αντικείμενο, καθ' ο μέρος αφορά τη δική του εμπειρία, ήτοι να αναλάβει υπεργολαβικά να εκτελέσει το σχετικό τμήμα της σύμβασης, άλλως δεν τυγχάνει παραδεκτής επίκλησης η εμπειρία του. Ομοίως απαραδέκτως και ο δεύτερος παρεμβαίνων αποπειράται να τροποποιήσει δια της παρέμβασής του, την προσφορά του, ώστε το πρώτον να παρουσιάσει ανάθεση υπεργολαβίας των οικείων εργασιών στον ως άνω τρίτο. Άλλωστε, δεδομένου ότι τέτοια πρόταση, μαζί με το τμήμα εργασιών που ανατίθενται, έπρεπε να δηλωθεί δια συγκεκριμένης μάλιστα και σαφούς δήλωσης με την προσφορά, βλ. ανωτέρω, δεν είναι δυνατή η χρήση διευκρινίσεων, προς την το πρώτον δήλωση

υπεργολαβίας και τμήματος εργασιών που ανατίθενται υπεργολαβικά, καθώς τούτο εκφεύγει των άκρων ορίων του άρ. 310 Ν. 4412/2016 και συνιστά ουσιώδη μεταβολή της προσφοράς και του ίδιου του τρόπου με τον οποίο ο προσφέρων, δια της προσφοράς του δηλώνει πώς θα εκτελέσει τη σύμβαση. Ούτε τα ανωτέρω αναιρούνται από το ότι αβάσιμα ο πρώτος και ο δεύτερος παρεμβαίνων επικαλούνται ότι προέκυπτε τέτοια πρόταση υπεργολαβίας εκ των προσφορών τους, αφού ουδόλως τούτο προκύπτει και οι διευκρινίσεις θα πρέπει να αφορούν αντικειμενικώς εξακριβώσιμα ως προϋφιστάμενα της προσφοράς, στοιχεία και συνθήκες, άλλως βλάπτεται η ίση και αντικειμενική μεταχείριση των διαγωνιζομένων, ως και η διαφάνεια της διαδικασίας. Ο δε δεύτερος παρεμβαίνων, όπως και ο ίδιος επικαλείται υπέβαλε με την προσφορά του και Δήλωση συνεργασίας της ..., με την οποία δηλώνεται ότι «στην περίπτωση που η ..., με έδρα στην οδό ..., ... Τ.Κ. ... και λειτουργεί σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ελλάδας με ΑΦΜ ..., είναι ο προτιμητέος πλειοδότης του διαγωνισμού ... θα συνεργαστεί μαζί της και θα προμηθεύσει ως κατασκευαστής των μηχανών εσωτερικής καύσης την με επτά γεννήτριες με τύπο κινητήρα ...» και Δεσμευτική δήλωση της ..., με την οποία δηλώνεται ότι «στην περίπτωση που η ..., με έδρα στην οδό ..., ... Τ.Κ. ... και λειτουργεί σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ελλάδας με ΑΦΜ ..., είναι ο προτιμητέος πλειοδότης του διαγωνισμού ... θα παρέχει την αναγκαία τεχνική υποστήριξη και θα έχει στην διάθεση της εταιρείας ... όλους τους αναγκαίους πόρους για την εκτέλεση των υπηρεσιών συντήρησης των μηχανών εσωτερικής καύσης». Ομοίως, από κανένα εκ των ανωτέρω εγγράφων δεν προκύπτει οιοδήποτε έρεισμα συναγωγής ότι ο τρίτος θα αναλάβει να εκτελέσει τις εργασίες συντήρησης, αφού τα ανωτέρω αναφέρονται γενικά σε συνεργασία με τον προσφέροντα και δη, σε σχέση με προμήθεια ως κατασκευαστή εκ του τρίτου των μηχανών. Ακόμη, ο τρίτος θα παρέχει στον δεύτερο παρεμβαίνοντα τους πόρους για την εκ του δεύτερου παρεμβαίνοντα εκτέλεση των υπηρεσιών συντήρησης και άρα, ο τρίτος δεν θα εκτελέσει τη συντήρηση, αλλά θα παρέχει στον δεύτερο παρεμβαίνοντα πόρους για να εκτελέσει ο τελευταίος τη συντήρηση (τούτο δε, ενώ αν σκοπούσαν τα μέρη σε εκ του τρίτου έστω

συνεκτέλεση μαζί με τον δεύτερο παρεμβαίνοντα, της συντήρησης, θα ανέφεραν προφανώς ότι ο τρίτος θα εκτελέσει ή θα εκτελέσει μαζί με τον δεύτερο παρεμβαίνοντα τις εργασίες συντήρησης ή έστω ότι θα συνεργαστεί με τον δεύτερο προσφέροντα στην εκτέλεση των εργασιών συντήρησης και όχι ότι ο τρίτος θα παρέχει πόρους «για την εκτέλεση της συντήρησης»). Επιπλέον, η συνεισφορά του τρίτου θα συνίσταται στην παροχή στον δεύτερο παρεμβαίνοντα «τεχνικής υποστήριξης», σημείο που, βλ. ακριβώς παραπάνω, όχι μόνο δεν καταλείπει έρεισμα συναγωγής περί εκ του τρίτου εκτέλεσης φυσικού αντικείμενου αυτής καθαυτής της σύμβασης (πέραν του ρόλου τυχόν ως προμηθευτή υπηρεσιών στον ανάδοχο), αλλά αντιστρόφως, αν μη τι άλλο, δείχνει ότι ο προσφέρων και δεύτερος παρεμβαίνων θα εκτελέσει τη συντήρηση και ο τρίτος δεν θα εκτελέσει ο ίδιος το συμβατικό αντικείμενο ούτε καν θα συνεκτελέσει το αντικείμενο συντήρησης έστω και από κοινού με τον δεύτερο παρεμβαίνοντα, αλλά απλώς θα του παρέχει, ήτοι θα παρέχει στον μόνο εκτελούντα τη συντήρηση, δεύτερο παρεμβαίνοντα τεχνική υποστήριξη. Τα παραπάνω άλλωστε, πέραν του ότι κατά τη διακήρυξη δεν αρκεί ο τρίτος (ακόμη και αν τα ανωτέρω, θεωρούνταν δηλώσεις του τρίτου περί εκτέλεσης των εργασιών συντήρησης, πράγμα που όμως δεν προκύπτει) να δηλώσει ο ίδιος, βλ. και ανωτέρω, ότι θα εκτελέσει υπεργολαβικά εργασίες του φυσικού αντικείμενου, αλλά θα πρέπει ρητά να δηλώσει αυτόν ως υπεργολάβο ο προσφέρων, προσδιορίζοντας ο προσφέρων, το τμήμα των εργασιών που θα αναθέσει υπεργολαβικά στον υπεργολάβο. Επομένως και ο ισχυρισμός του πρώτου παρεμβαίνοντα περί του ότι δεν προέκυπτε ότι έπρεπε να δηλώσει την υπεργολαβία στο ΕΕΕΣ είναι απορριπτέος και τούτο αφενός, διότι όπως ισχύει και για την προσφορά και του δεύτερου παρεμβαίνοντα, ζητήθηκε ρητά να δηλωθεί η υπεργολαβία και το τμήμα εργασιών που συνιστούν αντικείμενο της, σε ειδικώς προβλεπόμενο προς τούτο έγγραφο, αφετέρου ουδόλως δηλώθηκε τέτοια υπεργολαβία σε σχετική δήλωση υπεργολάβων, αλλά συγχρόνως ούτε προκύπτει αυτή από οιοδήποτε εκ του πρώτου και δεύτερου παρεμβαίνοντα, άλλο έγγραφο της προσφοράς τους, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς τους και σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν. Το δε γεγονός ότι αφού οι τρίτοι παρείχαν

στήριξη προς πλήρωση κριτηρίου επιλογής, δηλώνοντας στο ΕΕΕΣ όντως στο πεδίο του ΜΕΡΟΥΣ ΙΙ ΕΝΟΤΗΤΑ Γ και όχι στην ΕΝΟΤΗΤΑ Δ, είναι αδιάφορο. Τούτο διότι ναι μεν όντως στην ΕΝΟΤΗΤΑ Γ δηλώνονται οι εν γένει παρέχοντες στήριξη προς πλήρωση κριτηρίων επιλογής είτε ορίζονται και ως υπεργολάβοι είτε όχι (στη δε ΕΝΟΤΗΤΑ Δ όσοι ορίζονται μόνο υπεργολάβοι, αλλά δεν παρέχουν τέτοια στήριξη). Αλλά εν προκειμένω, το ζήτημα των ως άνω προσφορών δεν αφορά ότι δηλώθηκαν στη συγκεκριμένη ΕΝΟΤΗΤΑ Γ, όπου θα δηλώνονταν είτε παρείχαν και υπεργολαβία είτε όχι ούτε ότι απλώς δεν δηλώθηκε υπεργολαβία στο ΕΕΕΣ (ούτε όμως σε άλλο έγγραφο εκτός του ΕΕΕΣ), αλλά ότι όντως και επί της ουσίας δεν θα αναλάβουν την εκτέλεση των εργασιών συντήρησης, δεν προκύπτει τούτο από τις προσφορές και δεν υποβλήθηκε και η πέραν του ΕΕΕΣ, ειδική δήλωση υπεργολάβων που αναφέρει οτιδήποτε τέτοιο και η οποία πάντως ρητά απαιτήθηκε με την προσφορά κατά το κανονιστικό περιεχόμενο της διαδικασίας, ασχέτως αν είναι νυν εφαρμοστέο το άρ. 58 Ν.4412/2016. Περαιτέρω, το γεγονός ότι τα αποδεικτικά περί του ότι ο τρίτος παρέχων εν γένει στήριξη θα διαθέσει τους πόρους στήριξης στον προσφέροντα, υποβάλλονται στον φάκελο Β της προσφοράς, είναι ομοίως αδιάφορο, διότι εν προκειμένω, το ζήτημα δεν ανάγεται στην απόδειξη διάθεσης πόρων εκ του παρέχοντος στήριξη στο πλαίσιο της καταρχήν παροχής στήριξης, αλλά στην πρόσθετη, ένεκα του είδους και της φύσης της στήριξης, προϋπόθεσης για εκ του παρέχοντος στήριξη εκτέλεσης των εργασιών του φυσικού αντικείμενου της σύμβασης, που αφορούν τη στήριξη που παρέχει, ήτοι την εμπειρία του. Όμως, αφενός οι δηλώσεις υπεργολάβων υποβάλλονται κατά τον όρο 6.3.6 τεύχους 2 με τον φάκελο Α, αφετέρου το περιεχόμενο και τα δια του φακέλου Α δηλωτέα συνιστούν ακριβώς το αντικείμενο κρίσης της νυν προσβαλλομένης και το δ΄ αυτής περατωθέν στάδιο. Περαιτέρω, αλυσίτελως προβάλλει ο δεύτερος παρεμβαίνων, ότι ο όρος 6.3.6 τεύχους 2 διακήρυξης, αναφέρεται ειδικώς στους υπεργολάβους που θα χρησιμοποιηθούν πέραν της κατασκευής του βασικού και λοιπού εξοπλισμού, για τους οποίους συντρέχουν ειδικότεροι όροι. Και τούτο, διότι ο ως άνω τρίτος ..., ασχέτως ιδιότητάς του ως κατασκευαστής, δεν τυγχάνει, όσον αφορά τον όρο 3.2.Γ.3 ΤΕΥΧΟΥΣ 1 (όπως

τροποποιήθηκε με το συμπλήρωμα 1), επίκλησης ως κατασκευαστής εξοπλισμού, αλλά ακριβώς για τη συντήρηση και την εμπειρία του σε αυτή. Ούτε ήταν δεδομένο, αναγκαίο και αυτονόητο ότι ο κατασκευαστής θα εκτελέσει τη συντήρηση, αφού εξάλλου ούτε τούτο ορίζεται από τον όρο 3.2.Γ.3, ενώ ρητά προβλέπεται, βλ. ανωτέρω, περίπτωση τρίτου εκτελούντος τη συντήρηση χωρίς να είναι κατασκευαστής (όρος 6.3.4.8 τεύχους 2, όπως τροποποιήθηκε με το συμπλήρωμα 1, και τότε ο προσφέρων υπέχει πρόσθετες υποχρεώσεις περί του κατασκευαστή). Επομένως, η όποια εκ του τρίτου στήριξη στη συντήρηση και τα προσόντα του όρου 3.2.Γ.3 ΤΕΥΧΟΥΣ 1 είναι ούτως ή άλλως πρόσθετα, διακριτά και άσχετα με την ιδιότητα του ως κατασκευαστή ή μη. Επιπλέον, ο όρος 3.5 τεύχους 1, περί του ότι η στήριξη με διάθεση επαγγελματικής εμπειρίας σε προηγούμενες συμβάσεις προϋποθέτει εκ των παρεχόντων ίδια εκτέλεση του αντικειμένου της σύμβασης για το οποίο παρέχουν τις ικανότητές τους, ουδόλως διαχωρίζει μεταξύ του αν ο παρέχων τη στήριξη είναι ή όχι και κατασκευαστής ή υποπρομηθευτής και εν γένει εμπλέκεται και με οιαδήποτε πρόσθετη ιδιότητα στην προσφορά. Εξάλλου, βλ. και Απόφαση ΑΕΠΠ 1777/2021, δεν υφίσταται δε κανένα έρεισμα για εφαρμογή του άρ. 310 Ν. 4412/2016 ή του περί διευκρινίσεων του όρου 7.2 τεύχους 2 της διακήρυξης, αφού ουδόλως δια τέτοιων συμπληρώσεων και διευκρινίσεων και κατόπιν εκ συνδιαγωνιζομένου υπόδειξης της πλημμέλειας και ούτως καθοδήγηση του περί του τι έπρεπε να είχε δηλώσει με την προσφορά του, είναι δυνατή η το πρώτον δήλωση οικονομικού φορέα ή συμφωνία με τρίτο να αναλάβει εκτέλεση μέρους των συμβατικών εργασιών της συγκεκριμένης σύμβασης ή προσδιορισμός τρίτου ως υπερβολάβου, ως και προσδιορισμός του αντικειμένου και των εργασιών της, αφού τούτο συνιστά κρίσιμη μεταβολή προσφοράς (βλ. και Αιτιολογική Έκθεση Ν. 4782/2021, άρ. 102 και 310) και του σκοπούμενου και δηλούμενου δια της προσφοράς και των δι' αυτής δηλώσεων βούλησης προς την αναθέτουσα, τρόπου προτεινόμενης και προσφερόμενης εκ του προσφέροντος, εκτέλεσης της σύμβασης. Άλλωστε, ούτε εκ των δηλώσεων των ως άνω τρίτων επί των προσφορών του πρώτου και του δεύτερου παρεμβαίνοντα, προκύπτει και δη, κατ' αντικειμενικά εξακριβώσιμα τρόπο, ότι

ήδη κατά την προσφορά τους, προϋπήρχε συμφωνία με τους αντίστοιχους τρίτους, όπως οι τελευταίοι, όχι απλώς γενικώς στηρίζουν και διαθέσουν πόρους και υποστηρίξουν τεχνικά ή συμβουλευτικά την εκτέλεση της συντήρησης, αλλά όπως ακριβώς αναλάβουν οι ίδιοι οι τρίτοι να εκτελέσουν τη συντήρηση αυτή ή να συνεκτελέσουν μετά των αντίστοιχων προσφερόντων. Ουδόλως δε η έλλειψη τέτοιου αναγόμενου σε συμφωνίες με τρίτους, στοιχείο, δύναται να αναπληρωθεί μετά την προσφορά ούτε δύναται, κατ' έμμεση πλην σαφή μεταβολή της τελευταίας, να παραχθεί δια αποσαφηνιστικής διευκρίνισης, δια της οποίας όμως, το πρώτον θα απευθυνθούν δηλώσεις βούλησης τρίτων, ως και των προσφερόντων, που ουδόλως προκύπτει ότι προϋπήρχαν. Όμως, η υπερβολαβία, όπως και όσα ο όρος 3.5 τεύχους 1 απαίτησε, εκ φύσεως τους έχει μια συγκεκριμένη μορφή και αντικείμενο δέσμευσης και συνίστανται ακριβώς, στο ότι ο τρίτος δεν θα εμπλακεί γενικώς, δεν θα υποστηρίξει γενικώς, δεν θα παράσχει στήριξη και πόρους γενικώς στον ανάδοχο, αλλά θα προβεί στην ειδικότερη ενέργεια της αυτοπρόσωπης εκτέλεσης όχι κάποιων εν γένει εργασιών που συνδέονται υποστηρικτικά με το έργο του αναδόχου ή παροχής υπηρεσιών και προμήθειας στον ανάδοχο, αλλά εκτέλεσης μέρους του ιδίου του φυσικού αντικείμενου της υπό ανάθεση δημόσιας σύμβασης, δηλαδή εκτέλεσης του από τον ίδιο τον τρίτο και όχι ως διευκόλυνση του αναδόχου, απλώς, να το εκτελέσει. Μια τέτοια συνθήκη προϋποθέτει συγκεκριμένη και ακριβή δέσμευση του τρίτου, δια της οποίας άλλωστε αναγνωρίζει πως αναλαμβάνει, ένεκα και του νυν φυσικού αντικείμενου της συντήρησης, μια ιδιαίτερα μακροχρόνια και σοβαρή υποχρέωση έναντι όχι μόνο του προσφέροντος, αλλά και του αναθέτοντος, που περιλαμβάνει εμπλοκή του τρίτου στην εκτέλεση της σύμβασης κατά πολύ εντονότερη και άμεση (και όχι έμμεση, όπως δια της προμήθειας πόρων στον μόνο εκτελούντα τυχόν, ανάδοχο), σε σχέση με μια στήριξη σε πόρους του και υποστήριξη, που δεν περιλαμβάνει όμως εκ του τρίτου εκτέλεση του ίδιου του φυσικού αντικείμενου. Προφανώς, ένα τέτοιο πλαίσιο και μορφή δέσμευσης δεν δύναται να καταλείπεται προς οριστικοποίηση περί του αν υπήρχε κατά την προσφορά ή όχι ή να προκύπτει ως αντικείμενο ερμηνευτικής και δημιουργικής συναγωγής και άρα, έμμεσα να

επιτρέπεται όπως οριστικοποιηθεί και συμφωνηθεί με το αναγκαίο αντικείμενο, ήτοι την εκ του τρίτου, όχι απλή (υπό)στήριξη και διάθεση εν γένει «πόρων», αλλά εκτέλεση μέρους της σύμβασης, μετά την υποβολή της και κατά την αξιολόγηση των προσφορών, κατόπιν αποσφραγίσεως αυτών και εν μέσω της εξέλιξης της διαδικασίας επιλογής αναδόχου, αντίθετη δε ερμηνεία προδήλως θα έπληττε την ίση μεταχείριση, τη διαφάνεια και τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό. Εξάλλου, η έννοια του υπεργολάβου αντιδιαστέλλεται ουσιωδώς και έχει όλως διαφορετική φύση, αντικείμενο και έκταση, σε σχέση με την έννοια του «μη υπεργολάβου προμηθευτή του αναδόχου» (ΔΕφΑθ Ασφ. 476, 477, 478/2011) και τούτο, ακριβώς διότι ο πρώτος αναλαμβάνει ο ίδιος να εκτελέσει μέρος της σύμβασης, ενώ ο δεύτερος δεν αναλαμβάνει να εκτελέσει αυτήν, αλλά παρέχει πόρους κάθε είδους, αγαθά, υπηρεσίες και υποστηρικτικής φύσης συνδρομή (αλλά όχι αυτή καθαυτή την εκτέλεση της δημόσιας σύμβασης) στον ανάδοχο, ώστε μόνος του ο τελευταίος να εκτελέσει τη σύμβαση (επί παραδείγματι δε, και μια επιχείρηση που υποστηρίζει λογιστικά τον ανάδοχο ή ασφαλίζει τη δραστηριότητά του ή του πωλεί υλικά κατασκευής ή του πωλεί ή του μισθώνει τεχνικά μέσα και κεφαλαιουχικό εξοπλισμό ή του εκμισθώνει ή του πωλεί γραφεία για την εγκατάστασή του ή πιστοποιεί αυτόν κατά ποιοτικά πρότυπα, προφανώς και παρέχει σε αυτόν υπηρεσίες και αγαθά, αναγκαία για τη δραστηριότητά του και μεταξύ άλλων και την εκτέλεση της ανά περίπτωση σύμβασης, αλλά ουδόλως εμπλέκεται άμεσα και αναλαμβάνει να εκτελεί μέρος της σύμβασης αυτής και ούτως, δεν συνιστά υπεργολάβο). Εν προκειμένω, ο πρώτος παρεμβαίνων, παρότι, λόγω της φύσης του προσόντος που επικαλείται πως θα λάβει εκ του αντίστοιχου τρίτου επί του οποίου επικαλείται στήριξη για το κριτήριο 3.2.Γ.3 τεύχους 1, όπως με το συμπλήρωμα 1 αντικαταστάθηκε, αναγνωρίζει ότι ο τρίτος θα πρέπει να εκτελέσει τις συναφείς με την εμπειρία που παρέχει εργασίες ο ίδιος (ο τρίτος), όπως σαφώς ο όρος 3.5 τεύχους 1 ορίζει και παρότι, αναγνωρίζει ότι αυτή ακριβώς η αυτοπρόσωπη εκ του τρίτου εκτέλεση της συντήρησης συνιστά ακριβώς εκτέλεση μέρους της υπό ανάθεση σύμβασης και εν τέλει, υπεργολαβία, αποπειράται, απαραδέκτως δια της παρεμβάσεως του, να μεταβάλει τις προσφορές του, ώστε να παρουσιάσει ότι ο

εξ αυτού επικαλούμενος τρίτος θα αναλάβει ο ίδιος αυτή καθαυτή την εκτέλεση της σύμβασης ως υπεργολάβος. Όμως, ουδόλως προκύπτει προς τούτο ούτε στην προσφορά του πρώτου ούτε στην προσφορά του δεύτερου παρεμβαίνοντα, δήλωση και εν γένει έρεισμα στην προσφορά ούτε καν υφίσταται τυχόν καταρχήν δήλωση ασαφής ή τυχόν άστοχα διατυπωμένη, εκ της οποίας όμως δύναται ευχερώς και χωρίς περιθώριο μεταβολής της προσφοράς (δια το πρώτον συμφωνίας και δήλωσης υπεργολαβίας), να εξαχθεί συμπέρασμα εξαρχής κατά την προσφορά πρόθεσης, σκοπού και συμφωνίας με τον τρίτο, όπως αναλάβει την ίδια την εκτέλεση των συμβατικών εργασιών συντήρησης (και όχι τυχόν απλώς να υποστηρίξει τον ανάδοχο, όπως κατά την εκτέλεση ο ίδιος ο ανάδοχος και μόνο εκτελέσει τις κατά τα συμβατικά τεύχη προβλεπόμενες εργασίες). Περίπτωση καταρχήν στοιχείου εκ του οποίου προκύπτει υπεργολαβία, έστω και αν θα χρειαζόταν και θα ήταν δυνατή (ακριβώς, λόγω του εξαρχής ερείσματος περί υπεργολαβίας στην προσφορά) η αποσαφήνιση του με διευκρινίσεις, θα συνέτρεχε, αν η ανάθεση των εργασιών της σύμβασης στον τρίτο, δεν ονομαζόταν υπεργολαβία ρητά, αλλά με κάποια εναλλακτική διατύπωση, όπως επί παραδείγματι, ότι ο τρίτος θα παρέχει/θα εκτελέσει τη συντήρηση/ θα συντηρήσει τα μηχανήματα, ήτοι διατυπώσεις που αν και δεν χρησιμοποιούν τον ίδιο το νομικό όρο της υπεργολαβίας. Εν προκειμένω όμως, δεν υφίστανται τέτοιες διατυπώσεις και δηλώσεις ούτε των παρεμβαίνοντων ούτε των τρίτων στις αντίστοιχες προσφορές ούτε ως τέτοιες δύνανται να εκληφθούν οι ως άνω αναλυτικά ανά προσφορά αναφερθείσες μνείες σε «στήριξη», (τεχνική) «υποστήριξη», «διάθεση πόρων για την εκτέλεση των υπηρεσιών συντήρησης», έννοιες που ουδόλως άγουν στο ζητούμενο συμπέρασμα, ήτοι, ότι όπως και αν διατυπώθηκε, επί της ουσίας ο τρίτος θα αναλάβει ο ίδιος να εκτελέσει τις εργασίες που προβλέπουν τα συμβατικά τεύχη όσον αφορά τη συντήρηση (συνεργαζόμενος ούτως με τον ανάδοχο, ως υπεργολάβος του με αντικείμενο την εκτέλεση της συντήρησης και όχι ως απλός πάροχος/προμηθευτής υπηρεσιών και αγαθών στον ανάδοχο, ώστε ο τελευταίος να εκτελέσει ο ίδιος και μόνος τη συντήρηση, απλώς με εξωτερική υποστήριξη). Σημειωτέον άλλωστε, ότι η μη περιλαμβάνουσα υπεργολαβία,

στήριξη σε ικανότητες τρίτου, όπου ο τρίτος δεν εκτελεί ο ίδιος τις εργασίες της σύμβασης που αφορούν τη στήριξη του, αλλά παρέχει πόρους και μέσα στον ανάδοχο, ώστε να εκτελέσει ο τελευταίος τη σύμβαση, συνιστά ακριβώς (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 237/2018, σκ. 9) την ως άνω περίπτωση «μη υπεργολάβου προμηθευτή» (δηλαδή τρίτου που παρέχει πόρους στον ανάδοχο, οι οποίοι πόροι θα χρησιμοποιηθούν για την εκ του αναδόχου εκτέλεση της συγκεκριμένης σύμβασης), περίπτωση που όμως, δεν είναι επαρκής, κατά τον όρο 3.5 τεύχους 1, για την παραδεκτή επίκληση στήριξης από τον προσφέροντα επί προσόντος που αφορά εμπειρία σε εκτέλεση προηγούμενων συμβάσεων, όπως στις προκείμενες περιπτώσεις των προσφορών του πρώτου και του δεύτερου παρεμβαίνοντα. Και είναι άλλη η περίπτωση, όπου ο τρίτος εκτελεί εργασίες αυτής καθαυτής της σύμβασης και δια των τευχών περιγραφόμενων συμβατικών υποχρεώσεων και εργασιών, οπότε είναι υπεργολάβος και άλλη η περίπτωση, όπου ο τρίτος παρέχει στον ανάδοχο υπηρεσίες, δηλαδή εκτελεί εργασίες που εξ αντικειμένου βοηθούν, συνδράμουν και υποστηρίζουν τον ανάδοχο να εκτελέσει ο ίδιος τις συμβατικές εργασίες, πλην όμως οι εργασίες του τρίτου δεν συνιστούν εργασίες του συμβατικού αντικειμένου. Επομένως, όπως βάσιμα προβάλλει ο προσφεύγων, εν προκειμένω δεν είναι δυνατή ο τυχόν δια διευκρινίσεων και συμπληρώσεων/διορθώσεων, το πρώτον ορισμός υπεργολαβίας των ως άνω τρίτων επί αμφοτέρων των καθ' ων προσφορών και ορισμός του αντικειμένου και τμήματος των εργασιών που αυτοί θα αναλάβουν. Επιπλέον, ο ως άνω υπό 6.3.6 όρος τεύχους 2, όπως τροποποιήθηκε με το συμπλήρωμα 1, απαιτεί να οριστεί και τμήμα της σύμβασης που θα ανατεθεί υπεργολαβικά, πέρα από το πρόσωπο των υπεργολάβων και τον ορισμό αυτών ως υπεργολάβων. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι δεν προκύπτει καν εξαρχής η ίδια η ανάθεση εκτέλεσης των εργασιών της σύμβασης στους τρίτους, αναγκαία δεν προκύπτει ούτε το μέρος της σύμβασης που θα ανατεθεί υπεργολαβικά. Και πάντως, η παροχή στήριξης, πόρων, υποστήριξης, τεχνικής υποστήριξης δεν συνιστά εκτέλεση των εργασιών της σύμβασης από τον τρίτο, το δε γεγονός ότι οι ως άνω στηρίξεις και υποστηρίξεις αφορούν τη συντήρηση, ουδόλως σημαίνουν το

ζητούμενο, ήτοι, ότι ο τρίτος θα εκτελέσει ο ίδιος το μέρος της σύμβασης που αφορά τη συντήρηση. Άρα, όχι μόνο δεν προσδιορίστηκε, όπως ο όρος 6.3.6 τεύχους 2 απαίτησε και όπως προβάλλει ο προσφεύγων, υπεργολαβία των ως άνω τρίτων, αλλά ούτε το μέρος της σύμβασης που θα αναλάβουν και όσα αναφέρονται εν γένει στην προσφορά περί αυτών ουδόλως αντιστοιχούν σε εξ αυτών των τρίτων εκτέλεση μέρους της σύμβασης. Ούτε τούτο είναι διορθωτέο κατά τον όρο 7.2 τεύχους 2, αφού ουδόλως δύναται το πρώτον να προστεθεί ή τροποποιηθεί μέρος εργασιών που θα τύχει υπεργολαβικής ανάθεσης ή το πρώτον αυτό το μέρος να προσδιορισθεί, αφού τούτο θα συνιστούσε ομοίως σαφή και ουσιώδη μεταβολή της προσφοράς, προς διάσωση των καθ' ων προσφορών (οι οποίες άνευ τέτοιας ανάθεσης υπεργολαβίας, δεν δύνανται να συγκροτούνται επί των προσόντων εμπειρίας σε προηγούμενες συμβάσεις των ως άνω τρίτων και άρα, ελλείψει πλήρωσης των απαιτούμενων προσόντων από τους προσφέροντες τους ίδιους, είναι ουσιωδώς ελλιπείς και απορριπτικές, χωρίς τέτοια υπεργολαβική ανάθεση). Επιπλέον, ο δε δεύτερος παρεμβαίνων ούτε με την παρέμβαση του επικαλείται ρητά ότι ο τρίτος που θα του παρέχει στήριξη θα συνιστά υπεργολάβο ή θα εκτελέσει ο ίδιος τη συντήρηση, αλλά προβάλλει ότι ο τρίτος θα θέσει στη διάθεση του προσφέροντα τεχνική υποστήριξη και πόρους για την εκτέλεση των υπηρεσιών συντήρησης, χωρίς ουδόλως να ισχυρίζεται ότι αυτή η εκτέλεση θα λάβει χώρα από τον τρίτο. Όπως προκύπτει από όσα προβάλλει, βλ. και ανωτέρω, η εκτέλεση θα λάβει χώρα από τον προσφέροντα, ειδάλλως, δεν θα αναφερόταν σε εκ του τρίτου διάθεση πόρων για την εκτέλεση της συντήρησης, αλλά σε εκτέλεση της συντήρησης ούτε προφανώς, θα παρείχε ο τρίτος τεχνική υποστήριξη στον εαυτό του, αλλά η χρήση του όρου «τεχνική υποστήριξη» αναγκαία σημαίνει έναν υποστηριζόμενο, που θα εκτελέσει ο ίδιος (ο υποστηριζόμενος) το αντικείμενο. Πλην όμως, η τεχνική υποστήριξη και η παροχή πόρων για την εκτέλεση από τον προσφέροντα των εργασιών που αφορούν την εμπειρία του τρίτου, ουδόλως κατά τον σαφή όρο 3.5 τεύχους 1, ο οποίος θεσπίζει ειδική απαίτηση για τη στήριξη σε τρίτους σε περί εμπειρίας σε προηγούμενη σύμβαση κριτήρια, πληροί τις αναγκαίες ουσιαστικές προϋποθέσεις για την

παραδεκτή επίκληση τέτοιας στήριξης. Ούτε στην ειδική περίπτωση διάθεσης εμπειρίας από τρίτο, αρκεί η γενική περίπτωση της καθ' οιονδήποτε κατά την κρίση των μερών, επιλογής του κατάλληλου τρόπου για την διάθεση των πόρων, αλλά η διακήρυξη η ίδια ορίζει τον μόνο κατ' αυτή κατάλληλο τρόπο διάθεσης πόρων, ήτοι την εκ του τρίτου αυτοπρόσωπη εκτέλεση του συναφούς μέρους του συμβατικού αντικειμένου (και όχι την εν γένει εκτέλεση συναφών εργασιών ή παροχή συναφούς υποστήριξης). Και ναι μεν, καταρχήν η στήριξη σε ικανότητες τρίτου δεν προϋποθέτει συγκεκριμένη νομική φύση των δεσμών μεταξύ του προσφέροντος και του τρίτου, πλην όμως, εν προκειμένω υφίσταται ειδικότερη διάταξη του όρου 3.5 τεύχους 1, αποκλειστικά για περιπτώσεις όπως η προκείμενη, όπου η στήριξη του τρίτου αφορά ακριβώς εμπειρία του στην εκτέλεση παρόμοιων προηγούμενων συμβάσεων. Η δε απαίτηση για εκ του τρίτου οικονομικού φορέα εκτέλεση των συναφών με την εξ αυτού εισφερόμενη εμπειρία, προς πλήρωση κριτηρίου επιλογής σχετικού με τέτοια εμπειρία, όπως εν προκειμένω, δεν αφορά τη νομική τυπολογία των δεσμών τρίτου και προσφέροντος, αλλά το ουσιαστικό και πραγματικό ζήτημα της εκ του τρίτου, όντως ασχέτως νομικής φύσης των δεσμών του με τον προσφέροντα, εκτέλεσης των οικείων εργασιών, δηλαδή αφορά το ζήτημα, όχι της νομικής φύσης, αλλά του αντικειμένου, σκοπού και περιεχομένου της μεταξύ τους συνεργασίας. Ήτοι, η περί αυτοπρόσωπης εκ του τρίτου εκτέλεσης πρόβλεψη της διακήρυξης, όχι μόνο είναι ειδική, αλλά και δεν αντιτίθεται καν στη γενική πρόβλεψη περί στήριξης ασχέτως νομικής φύσης δεσμών τρίτου-προσφέροντος, αφού η υπεργολαβική ανάθεση (η δε υπεργολαβία συνίσταται στην πραγματική κατάσταση και κατά την ιδιωτική αυτονομία και την ελευθερία των συμβάσεων, συμφωνία, δηλαδή σύμπτωση δηλώσεων βούλησης εργολάβου και τρίτου, όπου ο τρίτος αναλαμβάνει να εκτελέσει για λογαριασμό του εργολάβου μέρος των εργασιών του αντικειμένου, ήτοι μέρος του έργου που εκτελεί ο τελευταίος) στον τρίτο των οικείων εργασιών δεν προϋποθέτει συγκεκριμένης νομικής φύσης δεσμούς μεταξύ τρίτου και αναδόχου, αλλά τη μόνο τη μεταξύ τους συμφωνία, ήτοι σύμπτωση δήλωσης βούλησης προς εκτέλεση εκ του τρίτου των οικείων εργασιών και ασχέτως, αν οι δεσμοί μεταξύ

τους είναι εταιρικής ή μη μορφής, διαρκείς ή μη, ετεροβαρούς ή αμφοτεροβαρούς, επαχθούς ή μη αιτίας ή προϊόν ad hoc συμφωνίας για το συγκεκριμένο έργο και διαδικασία ανάθεσης του (η οποία συμφωνία, πάντως, ήτοι σύμβαση, αυτονόητα απαιτείται για την εκ του τρίτου και σύμφωνα με το νόμο και τη διακήρυξη, διάθεση πόρων και ικανοτήτων στον ανάδοχο, αφού θα πρέπει ο τρίτος να δηλώνει τη βούληση διάθεσης αυτών και φυσικά, ο προσφέρων και υποψήφιος ανάδοχος, να αποδέχεται τη διάθεση αυτή, προς τον σκοπό χρήσης τους κατά την εκτέλεση). Τέτοιες δηλώσεις και συμφωνίες για εκ του τρίτου εκτέλεση μέρους της σύμβασης ούτε υφίστανται και προκύπτουν στο πλαίσιο κάθε εν γένει εγγράφου της προσφοράς του δεύτερου ή και του πρώτου παρεμβαίνοντος ούτε δύνανται το πρώτον πλέον να παραχθούν ούτε προκύπτει ότι προϋπήρχαν της προσφοράς και δη, κατ' αντικειμενικώς εξακριβώσιμο τρόπο. Επιπλέον των ανωτέρω, ακόμη και αν ο δεύτερος παρεμβαίνων είχε δηλώσει υπεργολαβία του τρίτου και δη, με σαφήνεια και άρα, καταρχήν νομίμως θα επικαλείτο στήριξη στις ικανότητες αυτού ως προς τα ανωτέρω κριτήρια επιλογής και πάλι θα τύγχανε αποκλειστέος, διότι κατά παράβαση του όρου 6.3.6 τεύχους 2, δεν δηλώνει το τμήμα της σύμβασης που προτίθεται να αναθέσει με υπεργολαβία, ενώ όπως προαναφέρθηκε η τεχνική υποστήριξη στον ανάδοχο, για να εκτελέσει ο ανάδοχος μόνος του τη συντήρηση, δεν συνιστά μέρος του συμβατικού αντικειμένου, αλλά μέρος αυτού του αντικειμένου αποτελεί η ίδια η συντήρηση, που ουδόλως προκύπτει ότι θα αναλάβει ο τρίτος που επικαλείται ο δεύτερος παρεμβαίνων, ως στηρίζοντα. Άλλωστε, εξ όλων όσων προκύπτουν από την προσφορά και την παρέμβαση του δεύτερου παρεμβαίνοντος εν τέλει δεν προκύπτει καν αοριστία περί του τρόπου υλοποίησης της στήριξης του τρίτου, αλλά, βλ. ανωτέρω, προκύπτει πως ο τρίτος δεν θα εκτελέσει ο ίδιος τη συντήρηση και εργασίες του συμβατικού αντικειμένου. Επιπλέον, ο όρος 7.2 τεύχους 2 ναι μεν ορίζει ότι για τα λοιπά, πλην των περί εγγυητικής ειδικώς οριζομένων, βλ. επόμενη σκέψη, είναι δυνατή η αποδοχή διευκρινίσεων και συμπληρώσεων, εφόσον οι προσφέροντες δι' αυτών συμμορφώνονται πλήρως με τους όρους και τις απαιτήσεις της διακήρυξης. Τούτο όμως δεν έχει την έννοια

ότι δύναται το πρώτον δια διευκρινίσεων ο προσφέρων να μεταβάλει την προσφορά του κατά τρόπον, ώστε το πρώτον να αλλάξει τον τρόπο προετινόμενης εκτέλεσης, να ορίσει ιδιότητα υπεργολάβου σε τρίτους, να αποκόψει τμήματα της σύμβασης που κατά την προσφορά ουδόλως προκύπτει ότι θα εκτελέσει τρίτος και να συμφωνήσει και δηλώσει ανάθεση υπεργολαβίας, αλλά έχει την έννοια ακριβώς αντιστρόφως, ότι οι συμπληρώσεις δεν δύνανται να καταστήσουν σύμφωνη με τη διακήρυξη μια προσφορά που κατά την υποβολή της και ως τις διευκρινίσεις έπασχε από ουσιώδη έλλειψη προσόντων συμμετοχής. Δηλαδή, οι συμπληρώσεις δεν δύνανται να αποτελέσουν μέθοδο αποφυγής της εξαρχής συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις της διακήρυξης, αλλά θα πρέπει οι συμπληρώσεις να αποδεικνύουν ότι η προσφορά, πέραν παράβασης αποδεικτικής τυχόν απλώς, φύσεως, όρων, πάντως συμμορφώνεται με αυτές τις ουσιαστικές απαιτήσεις και άρα, ότι εξαρχής με την υποβολή της συμμορφωνόταν με τις ουσιαστικές αυτές απαιτήσεις και όχι, ότι μετά την υποβολή της το πρώτον απέκτησε τα ουσιαστικά στοιχεία που την καθιστούν σύμφωνη με τη διακήρυξη. Τούτο, αφού για να είναι σύμφωνη με τη διακήρυξη μια προσφορά, θα πρέπει να πληροί την διακήρυξη ήδη κατά την υποβολή της και αν κατά τον κρίσιμο χρόνο περί συνδρομής προσόντων συμμετοχής, η προσφορά παραβαίνει τις ουσιαστικές απαιτήσεις της διακήρυξης περί παραδεκτής συμμετοχής, δεν παύει να είναι απαράδεκτη και εν συνεχεία, ακόμη και αν οψιγενώς μεταβληθεί κατ' ουσία, ώστε το πρώτον να πληροί τις απαιτήσεις συμμετοχής μετά την υποβολή της. Ακόμη, το γεγονός ότι ο προσφεύγων και οι παρεμβαίνοντες επικαλούνται για την υποστήριξη των ισχυρισμών τους, στοιχεία που υποβλήθηκαν με τον φάκελο Β, δεν σημαίνει ότι το αντικείμενο των πλημμελειών των παρεμβαινόντων αφορά ζήτημα αποκλειστικά της τεχνικής προσφοράς. Διότι ναι μεν, οι δηλώσεις υπεργολάβων συνιστούν μέρος του φακέλου Β, το περιεχόμενο του οποίου εν προκειμένω είναι γνωστό και αποσφραγίστηκε. Πλην όμως, η δια του ΕΕΕΣ δήλωση του προσφέροντος ότι πληροί τα κριτήρια επιλογής και η εκ μέρους του προκαταρκτική απόδειξη πλήρωσης συνιστά ζήτημα του φακέλου Α και των δικαιολογητικών συμμετοχής, όπως τέτοιο ζήτημα συνιστά και η δήλωση

στήριξης σε τρίτο για την πλήρωση δι' αυτών των κριτηρίων επιλογής. Αντίστοιχα όμως και η απαράδεκτη επίκληση στήριξης σε τρίτους και άρα, η απαράδεκτη επίκληση πλήρωσης κριτηρίων επιλογής και συνεπώς, η αβάσιμη επίκληση αυτών των προσόντων και των τρίτων που τα παρέχουν, δια του ΕΕΕΣ του προσφέροντος και των τρίτων και των δηλώσεων νομιμοποίησης των τρίτων, συνιστούν στοιχεία του φακέλου Α της προσφοράς και των δικαιολογητικών συμμετοχής, σύμφωνα με το τεύχος 2 διακήρυξης. Ούτε οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντα αφορούν κάποια τυχόν σημειακή ή αποδεικτική πλημμέλεια κάποιων τυχόν ήδη υποβληθεισών δηλώσεων υπεργολάβων, αλλά την εξαρχής έλλειψη υπεργολαβίας και άρα, την εξαρχής απαράδεκτη στήριξη στους τρίτους και τη μη πλήρωση εκ των παρεμβαινόντων, των κριτηρίων επιλογής. Και εν προκειμένω, το γεγονός ότι η μη παραδεκτή δια του φακέλου Α επίκληση στήριξης τρίτων, τεκμηριώνεται από την έλλειψη στοιχείων και το περιεχόμενο δηλώσεων που περιλαμβάνονται στον γνωστό κατά το περιεχόμενο του φακέλου Β, συνιστά πλημμέλεια επί της δια του ΕΕΕΣ των προσφερόντων, στήριξης στους τρίτους και άρα, ουσιώδη έλλειψη επί της επίκλησης πλήρωσης εκ των προσφερόντων, δια των ικανοτήτων των τρίτων, των κριτηρίων επιλογής και επομένως, συνιστά παραδεκτώως προβάλλόμενο ζήτημα και πλημμέλεια επί της προσβαλλομένης, η οποία ακριβώς έκρινε εσφαλμένα, την αποδοχή των παρεμβαινόντων, στο στάδιο δικαιολογητικών συμμετοχής, ήτοι των δικαιολογητικών που συγκροτούν εν τέλει απαράδεκτα, την στήριξη των τρίτων, ως και την εκ των προσφερόντων απαράδεκτη και μη ληπτέα υπόψη δήλωση για την ήδη αποδοχή τους, όπως η δήλωση αυτή έλαβε χώρα δια των ΕΕΕΣ των καθ' ων, στήριξης στους τρίτους, αλλά και τη δια του ΕΕΕΣ κάθε προσφέροντα δηλούμενη, μέσω και της στήριξης στον κατά περίπτωση τρίτο, πλήρωση των κριτηρίων επιλογής. Και αυτό ασχέτως, ότι οι παρεμβαίνοντες δεν όφειλαν για να επικληθούν στήριξη στους τρίτους να δηλώσουν στο ΕΕΕΣ τους ότι συμμετέχουν από κοινού με τους τρίτους (που ήταν δηλωτέοι στο ειδικό περί στήριξης σε τρίτους, ΜΕΡΟΣ II ΕΝΟΤΗΤΑ Γ, βλ. ανωτέρω) ή να προσδιορίσουν ρόλο μέλους ένωσης στους τρίτους, αφού δεν συγκροτούν ένωση μετ' αυτών. Τούτο, όμως, δεν αναιρεί την εξαρχής

απαράδεκτη κατά τα ανωτέρω δήλωση στήριξης στους τρίτους που ούτως ή άλλως έλαβε χώρα δια των ΕΕΕΣ των παρεμβαινόντων και των τρίτων και τις δηλώσεις νομιμοποίησης-στήριξης των παρεχόντων στήριξη τρίτων, που συνιστούν αντικείμενο του φακέλου Α και δικαιολογητικά συμμετοχής. Περαιτέρω, αβάσιμα ο δεύτερος παρεμβαίνων προβάλλει ταυτότητα πλημμέλειας του προσφεύγοντα, αφού ο προσφεύγων ανεξαρτήτως αν ανέφερε τούτο, στο ερώτημα περί από κοινού συμμετοχής με άλλους οικονομικούς φορείας, στο ΕΕΕΣ του, δήλωσε πάντως ότι όσον αφορά τον τρίτο που του παρέχει μέλη ομάδας έργου και τον τρίτο που του παρέχει στήριξη για την εδώ κρίσιμη εμπειρία του όρου 3.2.Γ.3 τεύχους 1 και ως προς τη μακροχρόνια συντήρηση, θα αναθέσει σε αυτούς υπεργολαβικά εργασίες του αντικειμένου του έργου που αφορούν την παρεχόμενη εκ των ανωτέρω εμπειρία. Το δε επιμέρους ζήτημα σχετικά με το αν το ποσοστό αυτό υπεργολαβίας ήταν ή όχι επαρκές και ανάλογο με την αληθή συνδρομή και το αντικείμενο στήριξης των τρίτων δεν συνιστά ζήτημα ίδιο με όσα ο προσφεύγων προβάλλει κατά των παρεμβαινόντων, οι οποίοι ουδόλως δήλωσαν ή εκ της προσφοράς τους εξαρχής δεν προκύπτει καμία υπεργολαβία στους ανωτέρω στηρίζοντες προς πλήρωση του περί εμπειρίας όρου 3.2.Γ.3, πολλώ δε μάλλον δεν δήλωσαν οιοδήποτε μέρος της σύμβασης που υπεργολαβικά αναθέτουν. Άρα, οι κατά των παρεμβαινόντων προβαλλόμενες πλημμέλειες είναι διάφορες και λογικά πρότερες σε σχέση με όσα ο δεύτερος παρεμβαίνων προβάλλει κατά του προσφεύγοντος και δεν υφίσταται ταυτότητα μεταξύ τους, τέτοια, ώστε η τυχόν αποδοχή των κατά του πρώτου και δεύτερου παρεμβαίνοντα, ισχυρισμών του προσφεύγοντα, να συνεπάγεται και αναγκαία απόρριψη εν συνεχεία και του ιδίου και άρα, να στερείται εννόμου συμφέροντος για την προβολή των οικείων ισχυρισμών. Τούτο, διότι η αποδοχή των ισχυρισμών της προσφυγής περί του ότι οι παρεμβαίνοντες όφειλαν να αναθέσουν υπεργολαβικά εργασίες της σύμβασης στους τρίτους, ώστε να επικληθούν τη στήριξη επί της εμπειρίας αυτών σε προηγούμενες συμβάσεις, προδήλως δεν βλάπτει μόνη της και άνευ ετέρου τον προσφεύγοντα, αφού ο ίδιος πάντως σαφώς ανέθεσε τέτοια υπεργολαβία και προσδιόρισε το αντικείμενο της και άρα, καταρχήν

παραδεκτώς επικαλείται τη συναφή με τα στελέχη και την εμπειρία των τρίτων, στήριξη. Άλλωστε, κατά τα λοιπά και πέραν της αβάσιμης κατά τα ανωτέρω, προβολής εκ του δεύτερου παρεμβαίνοντος περί απαραδέκτου των ισχυρισμών του προσφεύγοντα, λόγω ταυτότητας πλημμέλειας, ο δεύτερος παρεμβαίνων δεν δύναται παραδεκτώς να προβάλει επιπλέον των προβαλλομένων κατά του εκ του προσφεύγοντα, πλημμέλειες του τελευταίου. Αυτό διότι αφενός, οι πέραν των ιδίων πλημμελειών μεταξύ των δύο προσφορών, επιπλέον πλημμέλειες του προσφεύγοντα, ακόμη και αν συντρέχουν, δεν αναιρούν την λυσιτελή και μετ'εννόμου συμφέροντος επίκληση των διαφορετικών πλημμελειών κατά των καθ' ων, αφετέτου, δια της παρέμβασης δεν είναι δυνατόν να επιδιωχθεί παρεμπιπτόντως αποκλεισμός του προσφεύγοντα (αίτημα που απαιτεί αυτοτελή προσφυγή που ο δεύτερος παρεμβαίνων όμως δεν άσκησε), παρά μόνο η διατήρηση της προσβαλλομένης, καθ' ο μέρος αφορά την προσφορά του παρεμβαίνοντα. Συνεπεία όλων των παραπάνω, ο πρώτος και ο δεύτερος παρεμβαίνων, όπως βάσιμα με τον υπό Α λόγο της προσφυγής, προβάλλει ο προσφεύγων, καίτοι μόνοι τους δεν πληρούν το κριτήριο επιλογής 3.2.Γ.3 ΤΕΥΧΟΥΣ 1 διακήρυξης, όπως με το συμπλήρωμα 1 αυτής τροποποιήθηκε, εν τέλει απαραδέκτως επικαλούνται δια των ΕΕΕΣ τους (και των ΕΕΕΣ και των δηλώσεων νομιμοποίησης των τρίτων) στήριξη ο καθένας σε παρέχοντα σχετική επαγγελματική εμπειρία σε εκτέλεση προηγούμενων συμβάσεων, τρίτο οικονομικό φορέα, αφού κατά παράβαση του όρου 3.5 τεύχους 1, δεν αναθέτουν ο καθένας στον αντίστοιχο τρίτο, την εκτέλεση του μέρους της σύμβασης που αφορά η εμπειρία που επικαλούνται ότι θα παράσχουν, όπως απαιτείται για την παραδεκτή επίκλησης στήριξης σε τέτοιο προσόν τρίτου και άρα, οι περί στηρίξεως, ληφθείσες υπόψη από τον αναθέτοντα για την αποδοχή τους δια της προσβαλλομένης στο νυν στάδιο, δηλώσεις των ΕΕΕΣ των παρεμβαίνόντων είναι εσφαλμένες, απαράδεκτες και μη ληπτές υπόψη, όπως μη ληπτέα υπόψη είναι και τα δια του φακέλου Α συμπροσκομισθέντα εκ των παρεμβαίνόντων, δικαιολογητικά των τρίτων που τυγχάνουν επίκλησης ως στηρίζοντες. Τούτο ενώ η διακήρυξη ρητά ζητούσε, σε περίπτωση ανάθεσης υπεργολαβίας, δηλαδή ανάθεσης σε τρίτο της εκτέλεσης μέρους του

συμβατικού αντικειμένου (άρα, ακριβώς την περίπτωση που απαιτεί και ο όρος 3.5 τεύχους 1 της διακήρυξης) ο προσφέρων, όπως βάσιμα ο προσφεύγων προβάλλει, να δηλώσει στην προσφορά του, ασχέτως αν η δήλωσε λάμβανε χώρα στον ΦΑΚΕΛΟ Β και ενώ εν προκειμένω πάντως τέτοια δήλωση ανάθεσης υπεργολαβίας ελλείπει για αμφότερες τις καθ' ων (όπως και ασχέτως αν η δήλωση αυτή και αναφορά ορισμού υπεργολάβων και τμήματος υπεργολαβίας, αναφερόταν ή όχι ειδικώς στο ΕΕΕΣ ή άλλο έγγραφο της προσφοράς, στην οποία όμως προσφορά, ρητά πάντως ο όρος 6.3.6 απαίτησε να αναφερθούν τα στοιχεία αυτά, τους υπεργολάβους, όπως και το τμήμα της σύμβασης που τους αναθέτει προς εκτέλεση εντός της προσφοράς του και δια δηλώσεων εντός του φακέλου Α, συνθήκη που δεν συντρέχει σε καμία από τις δύο προσφορές, χωρίς άλλωστε, τέτοια υπεργολαβική ανάθεση να προκύπτει εξ εγγράφων που υποβλήθηκαν με τον φάκελο Β. Εξάλλου, το γεγονός πως αποδεικνύεται η μη υπεργολαβική ανάθεση και η μη δήλωση της δικαιολογητικών του αποσφραγισθέντος φακέλου Β, δεν αναιρεί ότι πάσχει η εξαρχής επίκληση στήριξης δια των δικαιολογητικών φακέλου Α. Άλλωστε, η πλημμέλεια των δηλώσεων του ΕΕΕΣ δύναται να προκύπτει και να τεκμηριώνεται ούτως η μη πλήρωση των προσόντων συμμετοχής (έλλειψης λόγων αποκλεισμού και πλήρωσης των κριτηρίων επιλογής) και η μη νόμιμη συμμετοχή ήδη εκ του σταδίου δικαιολογητικών συμμετοχής, ακόμη και αν η τεκμηρίωση τούτου δεν προκύπτει από δικαιολογητικά συμμετοχής (ήτοι του ίδιου φακέλου με το ΕΕΕΣ), αλλά από οιοδήποτε εν γένει στοιχείο, είτε υφίσταται εντός της εν γένει προσφοράς είτε δεν προέρχεται καν από την προσφορά (όπως επί παραδείγματι, αν συντρέχει ένας λόγος αποκλεισμού που προκύπτει από εξωτερικά της προσφοράς στοιχεία ή δεν πληρούται ένα κριτήριο επιλογής, όπως προκύπτει από έγγραφα και στοιχεία που απλά εντοπίστηκαν εκτός προσφοράς, από συνδιαγωνιζόμενο ή την αναθέτουσα). Προς τούτο δε, και το ζήτημα του ερείσματος εκ του οποίου προκύπτει η απαράδεκτη δια των δικαιολογητικών συμμετοχής των καθ' ων επίκληση στήριξης σε τρίτους (και άρα, επίκληση πλήρωσης του 3.2.Γ.3 κριτηρίου επιλογής) και η υπαγωγή της ελλείπουσας δήλωσης υπεργολαβίας στον φάκελο

Β, αντί του φακέλου Α, είναι εν προκειμένω αδιάφορη, αφού το απαράδεκτο της στήριξης, όπως και το εν γένει απαράδεκτο κάθε εγγράφου του φακέλου Α, ως και της συμμετοχής κάθε προσφέροντα θα μπορούσε να προκύπτει και από εκ περισσού υποβληθέντα ή και άσχετα με την προσφορά στοιχεία (όπως αν αποδεικνυόταν από εξωτερικά της διαδικασίας έγγραφα, μη νόμιμη εκπροσώπηση του τρίτου οικονομικού φορέα επί όσων προκύπτουν επί της δήλωσης στήριξης και του ΕΕΕΣ του ή λόγος αποκλεισμού του προσφέροντα). Τούτο και διότι μόνες τους οι δηλώσεις στο ΕΕΕΣ περί πλήρωσης κριτηρίων επιλογής και στήριξης σε τρίτους δεν συνιστούν αμάχητο τεκμήριο ορθότητας και παραδεκτού όσων εκεί δηλώνονται ούτε καθιστούν ανέλεγκτο το παραδεκτό και βάσιμο και ληπτέο υπόψη εκ του αναθέτοντος, του περιεχομένου τους, αλλά οι δηλώσεις αυτές θα πρέπει και να είναι ορθές, ακριβείς και σύμφωνες με τους όρους της διακήρυξης, εφόσον η ορθότητά τους και η λήψη υπόψη τους θέτει επιμέρους (όπως εν προκειμένω, περί στήριξης σε εμπειρία τρίτου) προϋποθέσεις επιπλέον της δήλωσης στήριξης στα ΕΕΕΣ προσφέροντος και τρίτου και της δήλωσης νομιμοποίησης του τελευταίου. Εφόσον, όπως εν προκειμένω, οι δηλώσεις στήριξης προκύπτουν απαράδεκτες, λόγω μη συμμόρφωσης με περί παραδεκτού αυτών, προϋποθέσεις τους, είναι αδιάφορη η προέλευση της απόδειξης του απαράδεκτου, αλλά νομικά ενδιαφέρουσα είναι η συνδρομή ή όχι του απαράδεκτου αυτού και εφόσον, όπως εν προκειμένω, συντρέχει απαράδεκτη στήριξη, τότε πάσχει η ίδια η στήριξη και οι περί αυτές δηλώσεις, ως και η εξαρχής επίκληση στήριξης και δι' αυτής πλήρωσης κριτηρίων επιλογής, ήτοι ζήτημα αναγόμενο στο στάδιο καταρχήν, των δικαιολογητικών συμμετοχής. Ούτε όσα ο πρώτος και ο δεύτερος παρεμβαίνων προβάλλουν ως στοιχειοθετούντα τέτοια υπεργολαβία, όντως αναφέρουν, αποδεικνύουν ή συνιστούν σαφές έρεισμα για τη συναγωγή της και αυτό πέραν του ότι τέτοια υπεργολαβία κατά τη διακήρυξη έπρεπε να δηλωθεί ρητά από τον προσφέροντα σε σχετικές δηλώσεις (και όχι από δηλώσεις των τρίτων). Άρα, η οικεία εμπειρία των τρίτων δεν προσμετράται υπέρ των καθ' ων και άρα, ο πρώτο και ο δεύτερος παρεμβαίνων δεν πληρούν τον όρο 3.2.Γ.3 τεύχους 1,

όπως με το συμπλήρωμα 1 τροποποιήθηκε και συνεπώς, αμφότεροι είναι άνευ ετέρου αποκλειστέοι.

4. Επειδή, όσον αφορά τον Β1 λόγο της προσφυγής κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, το άρ. 3.1 τεύχους 2 της διακήρυξης, ορίζει ως ελάχιστο χρόνο ισχύος προσφορών τις 180 ημέρες από την καταληκτική ημέρα υποβολής προσφορών, με περαιτέρω υποχρέωση των προσφερόντων να την παρατείνουν διαδίκια κατά διαστήματα 20 ημερών ή με αίτημα του αναθέτοντος και συναίνεση του διαγωνιζομένου για μεγαλύτερο διάστημα από κάθε λήξη και μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας, εκτός αν προ της εκάστοτε λήξης ο προσφέρων δηλώσει ότι δεν αποδέχεται να παρατείνει. Επιπλέον δε, ορίζεται ότι «[γ]ια παράταση ισχύος προσφορών πέραν των 11 μηνών από την καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών απαιτείται η προηγούμενη έγγραφη συναίνεση του διαγωνιζομένου και του εκδότη της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής...». Επομένως, ο καταρχήν χρόνος ισχύος προσφορών είναι μεν 180 ημέρες, πλην όμως, με εξαρχής εκ της προσφοράς αναλαμβανόμενη υποχρέωση και αποδοχή εκ των διαγωνιζομένων σε άνευ χρείας ειδικής τους περαιτέρω συναίνεσης, αλλά με απλή δυνατότητά τους να δηλώσουν την αντίθεσή τους, σε εξακολουθήση ισχύος προσφοράς, παρατάσεις τουλάχιστον ως τους 11 μήνες, σημείο μετά το οποίο θα πρέπει όμως, όχι να δηλώσουν ότι δεν επιθυμούν νέα παράταση, όπως ως τότε, αλλά αντίθετα, να συναινέσουν εγγράφως, ότι προτίθενται σε νέα παράταση. Η δε συναίνεση του εκδότη της εγγυητικής όμως, συναρτάται ρητά με το διάστημα 11 μηνών, ενώ το άρ. 4.3 ορίζει ως ελάχιστη ισχύ της εγγύησης τουλάχιστον 30 ημέρες περισσότερο από την ισχύ της προσφοράς κατά τον όρο 3.1 ανωτέρω. Υπό την ανωτέρω έννοια όμως και όσον αφορά ειδικώς την εγγυητική, ακριβώς επειδή, η συναίνεση του εκδότη χρειάζεται για παράταση εγγυητικής που συναρτάται με παράταση ισχύος προσφοράς άνω των 11 μηνών, συνάγεται ότι η καταρχήν εκ της εκδόσεώς της διάρκεια της εγγυητικής συμμετοχής και αρχική δέσμευση χρόνου ισχύος της εκ του εκδότη αυτής, θα πρέπει να είναι 11 μήνες και 30 ημέρες, μετά δε τους 11 μήνες θα πρέπει ο εκδότης να παράσχει τότε το πρώτον παράταση ισχύος (άρα, ως τότε δεν θα πρέπει να χρειάζεται συναίνεση

του στην ισχύ της και άρα, η καταρχήν διάρκεια αφορά 11 μήνες ισχύος προσφοράς και άρα, ισχύ εγγυητικής συμμετοχής 11 μήνες και 30 ημέρες). Περαιτέρω, ο όρος 4.7 τεύχους 2 ορίζει ότι «Επίσης μαζί με την Εγγυητική Επιστολή Συμμετοχής στο Διαγωνισμό, οι Διαγωνιζόμενοι θα πρέπει να υποβάλουν και ιδιαίτερη Εγγυητική Επιστολή, ύψους διακοσίων χιλιάδων ΕΥΡΩ (€200.000), σύμφωνα με το αντίστοιχο Υπόδειγμα της Επιχείρησης, από Χρηματοοικονομικούς Οργανισμούς σύμφωνα με τα καθοριζόμενα στις ανωτέρω παραγράφους του παρόντος Άρθρου, καλύπτουσα την προσφορά τους για Σύμβαση Μακροχρόνιας Συντήρησης. Ειδικότερα η εν λόγω Εγγυητική Επιστολή θα έχει ισχύ για τουλάχιστον 12 επιπλέον μήνες από την ισχύ της προσφοράς, πέραν του χρόνου ισχύος της Προσφοράς του Διαγωνιζόμενου...». Σε κάθε πάντως περίπτωση, ο αναθέτων επανήλθε σε απάντηση ερωτήματος οικονομικού φορέα και παρέιχε τις από 14-1-2022 διευκρινίσεις της με αρ. πρωτ. 5897, που δημοσιεύθηκαν στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, προς κάθε ενδιαφερόμενο για συμμετοχή και ανέφερε ότι «Σε συνδυασμό με το άρθρο 4.7. του Τεύχους 2 από 9 «Όροι και οδηγίες» γίνεται αποδεκτή ΕΕΣ για τη Σύμβαση Μακροχρόνιας Συντήρησης διάρκειας είκοσι τεσσάρων (24) μηνών και για την παράταση της ισχύος της εγγυητικής πέραν των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από την καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προσφορών, απαιτείται η προηγούμενη συναίνεση του φορέα έκδοσης της ΕΕΣ» και επιπλέον ορίστηκε η αντικατάσταση του υποδείγματος ΕΕΕΣ της διακήρυξης, ως εξής «Ο χρόνος ισχύος της παρούσας ορίζεται σε1 μήνες από την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς του διαγωνιζόμενου. ...» με ειδική υποσημείωση «1» στο ως άνω κενό προς συμπλήρωση όσον αφορά τον χρόνο ισχύος της εγγυητικής, η οποία υποσημείωση αναφέρει τα εξής «1 Δώδεκα (12) μήνες για τη σύμβαση EPC ή είκοσι τέσσερις (24) μήνες για τη Σύμβαση Μακροχρόνιας Συντήρησης». Άρα, ρητά αποσαφηνίστηκε ότι η εγγυητική σύμβασης μακροχρόνιας συντήρησης θα πρέπει να έχει αρχική, προ παρατάσεων ισχύ, 24 μηνών από την ημερομηνία υποβολής προσφοράς. Είχε προηγηθεί η με αρ. πρωτ. ΔΛΥ-ΛΠ/4316/16.12.2021 απάντηση σε ερωτήματα της αναθέτουσας, όπου επί του

ερωτήματος 2 αναφέρθηκε, πως στο υπόδειγμα της ΕΕΕΣ δεν απαιτούνται λεκτικές αλλαγές ως προς τον χρόνο ισχύος και τον χρόνο παράτασης, ώστε να χρησιμοποιηθεί για την έκδοση ιδιαίτερης εγγυητικής επιστολής μακροχρόνιας συντήρησης, πλην όμως, με την επιπλέον υπ' αρ. ΔΛΥΠ/287/31-01-2022 διευκρίνιση ανέφερε ο αναθέτων ότι «Στο ερώτημα διαγωνιζομένου, που απαντήθηκε με την επιστολή ΔΛΥ-ΛΠ/4316/16.12.2021, υπήρχε αίτημα για λεκτικές αλλαγές στο Υπόδειγμα Εγγυητική Επιστολή Συμμετοχής (ΕΕΣ) της διακήρυξης προκειμένου να γίνει χρήση του για την έκδοση της ιδιαίτερης ΕΕΣ Μακροχρόνιας Συντήρησης. Επί του ανωτέρου αιτήματος διευκρινίστηκε ότι δεν απαιτούνται λεκτικές αλλαγές παρά μόνο η προσαρμογή του χρόνου ισχύος και των παρατάσεων σύμφωνα με τους Όρους της Διακήρυξης. Με την επιστολή ΔΛΥΛΠ/ΕΚ5897/14.01.2022 δίνεται το σχετικό λεκτικό της ΕΕΣ στην περίπτωση που ο διαγωνιζόμενος επιθυμεί να εκδώσει ΕΕΣ, η οποία να περιλαμβάνει το σύνολο των παρατάσεων ισχύος υπερκαλύπτοντας τα χρονικά όρια που ορίζονται στη διακήρυξη. Συνεπώς ισχύουν κατά περίπτωση τα αναφερόμενα στις ανωτέρω επιστολές.». Άρα, όσον αφορά τον καταρχήν χρόνο ισχύος εγγυητικής μακροχρόνιας συντήρησης, εν τέλει δεν καταλείπεται αμφιβολία ότι αυτός έπρεπε να είναι 24 μήνες από την υποβολή της προσφοράς. Κατά συνέπεια των ανωτέρω είναι σαφές ότι δεν τέθηκε ευχέρεια στους προσφέροντες να ορίσουν διάρκεια εγγυητικής συντήρησης 24 μήνες ή και κατ' επιλογή τους μικρότερη, αλλά τέθηκε ως απαιτούμενη διάρκεια αυτής, το διάστημα των 24 μηνών, ενώ η ως άνω από 14-1-2022 διευκρίνιση αναφέροντας ότι «γίνεται αποδεκτή ΕΕΣ για τη Σύμβαση Μακροχρόνιας Συντήρησης διάρκειας είκοσι τεσσάρων (24) μηνών», δεν είχε την έννοια ότι οι 24 μήνες γίνονται δεκτοί, αλλά και διαφορετική μικρότερη διάρκεια μπορεί ομοίως να γίνει δεκτή, αλλά ότι η απαιτούμενη διάρκεια, αυτή που χρειάζεται για να γίνει αποδεκτή η εγγυητική συντήρησης, είναι 24 μήνες. Ο παρεμβαίνων υπέβαλε με την προσφορά του όσον αφορά τη μακροχρόνια συντήρηση την εγγυητική επιστολή της 10-1-2022 της ... με αρ. ..., που αναφέρει ότι «Ο χρόνος ισχύος της παρούσας υπερβαίνει κατά δώδεκα (12) μήνες από τον χρόνο ισχύος της Προσφοράς του Διαγωνιζόμενου, πέραν του χρόνου ισχύος

της Προσφοράς του.... Για παράταση κατά τα παραπάνω της ισχύος της Εγγυητικής πέραν των δώδεκα (12) μηνών από την καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προσφορών, απαιτείται η προηγούμενη συναίνεσή μας.».

Επομένως, αφενός προκύπτει ότι καταρχήν ως χρόνος ισχύος της εγγυητικής ορίζονται οι 12 μήνες από τον χρόνο ισχύος της προσφοράς, αφετέρου, ότι μετά τους 12 μήνες από τον καταληκτικό χρόνο υποβολής προσφορών, χρειάζεται συναίνεση του εκδότη-τραπεζικού ιδρύματος για τη διατήρηση της εγγυητικής, ως και το ανωτέρω διάστημα. Ακόμη όμως και αν γίνει δεκτό ότι το δεύτερο σημείο τέθηκε εκ παραδρομής ή εκ συγγνωστού σφάλματος, ένεκα μη διόρθωσης από τις αποσαφηνίσεις της αναθέτουσας, του συναφούς επιμέρους χωρίου του υποδείγματος εγγυητικής, και σε κάθε περίπτωση γίνει δεκτό, ότι η ως άνω μεία δεν αναιρεί την εξαρχής διάρκεια της εγγυητικής και μετά το δωδεκάμηνο και ότι ακόμη δεν χρειάζεται καν συναίνεση του εκδότη για το διάστημα πέραν των δώδεκα μηνών και μέχρι την κατά το πρώτο ως άνω σημείο του περιεχομένου της διάρκειας, όπως και αν γίνει δεκτό ότι το δεύτερο ως άνω σημείο ναι μεν αναφέρεται σε παράταση μετά το δωδεκάμηνο από τον καταληκτικό χρόνο υποβολής προσφορών, αλλά δεν δύναται τυχόν να αναιρέσει την κατά το πρώτο σημείο εξαρχής διάρκεια ή ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι προκύπτει ως προς το δεύτερο ως άνω σημείο ένα τυπικό σφάλμα ή μια ασάφεια, χρήζουσα και δεκτική διευκρίνισης από τον εκδότη και πάλι πάντως, η εγγυητική πάσχει. Και τούτο, διότι ακόμη και αν όλα τα ανωτέρω ευνοϊκά υπέρ του πρώτου παρεμβαίνοντος γίνουν δεκτά, ακόμη και αν το δεύτερο ως άνω σημείο του περιεχομένου της εγγυητικής δεν υφίστατο καν 'ή δεν λαμβανόταν καν υπόψη ή λαμβανόταν υπόψη ως παραδεκτό, ένεκα της διατύπωσης του υποδείγματος εγγυητικής και της μη διόρθωσης του επιμέρους χωρίου από την αναθέτουσα, ειδικώς ως προς την εγγυητική συντήρησης, τότε, δεδομένου ότι ο χρόνος ισχύος προσφορών είναι ενδεκάμηνος και όχι δωδεκάμηνος (σημειώνεται ότι δωδεκάμηνος είναι η ισχύς της καταρχήν εγγυητικής συμμετοχής, ως έχουσα ισχύ μεγαλύτερη κατά 30 ημέρες από τον ενδεκάμηνο χρόνο ισχύος προσφοράς), συνάγεται πως ο χρόνος που το πρώτο ως άνω σημείο της εγγυητικής συντήρησης αναφέρει, ήτοι ως δώδεκα μήνες

από τον χρόνο ισχύος προσφοράς (και όχι από τον χρόνο ισχύος της εγγυητικής συμμετοχής), ανάγεται σε 23 μήνες από την καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών και όχι σε 24 μήνες από την υποβολή προσφοράς (που εν προκειμένω, όσον αφορά τον πρώτο παρεμβαίνοντα, ούτως ή άλλως έλαβε χώρα την 7-2-2022), όπως ρητά εν τέλει αποσαφηνίστηκε και τέθηκε σε γνώση κάθε ενδιαφερομένου προς συμμετοχή. Επιπλέον, ουδόλως τα ανωτέρω αναιρούνται, από το ότι η ως άνω εγγυητική, ενσωματώνοντας το οικείο χωρίο του υποδείγματος της διακήρυξης, αναφέρει ότι «Δεδομένου δε ότι ο διαγωνιζόμενος αποδέχεται με τη συμμετοχή του στον ανωτέρω διαγωνισμό την παράταση της ισχύος της προσφοράς του: α) μετά το πέρας της προαναφερόμενης χρονικής ισχύος της, κατά διαδοχικά διαστήματα τριάντα (30) ημερών, εκτός εάν προ της εκάστοτε ημερομηνίας λήξεώς της δηλώσει το αντίθετο και δεν την παρατείνει, και β) μετά τη γνωστοποίηση σε αυτόν της απόφασης κατακύρωσης και μέχρι την υπογραφή της σύμβασης, αποδεχόμαστε ότι η παρούσα είναι ισχυρή πλέον των τριάντα (30) ημερών των υπό στοιχεία α) και β) ανωτέρω χρονικών περιόδων ισχύος της προσφοράς του διαγωνιζομένου.», αφού ούτως, το υπόδειγμα εγγυητικής και η νυν εγγυητική ενσωματώνουν τον όρο 3.1 τεύχους 2, που αναφέρει τα παραπάνω, περαιτέρω όμως, ορίζοντας ως χρόνο για τον οποίο ισχύουν τα ανωτέρω τους 11 μήνες από την λήξη υποβολής προσφορών, πέραν του οποίου απαιτείται νέα συναίνεση και του προσφέροντα και του εκδότη της εγγυητικής συμμετοχής. Συνεπώς, το ως άνω χωρίο της νυν εγγυητικής δεν σημαίνει παρά ότι η εγγύηση είναι ισχυρή για 30 ημέρες πέραν του χρόνου ισχύος προσφορών, που δύναται κατόπιν των 30ήμερων διαδοχικών παρατάσεων, που ισχύουν αν δεν δηλώσει ο προσφέρων το αντίθετο, να φθάσει τους 11 μήνες. Άρα, το ως άνω χωρίο δεν σημαίνει ότι η εγγυητική έχει διάρκεια 24 μηνών (εξάλλου, δεν αναφέρει ότι είναι ισχυρή 30 ημέρες μετά τον ως άνω «χρόνο ισχύος της παρούσας [εγγυητικής]», αλλά 30 ημέρες μετά των ανωτέρω περιόδων «ισχύος της προσφοράς». Ουδόλως δε τα ανωτέρω πάντως, έχουν την έννοια ότι αυτή καθαυτή η εγγυητική συντήρησης έχει διάρκεια 24 μήνες από την υποβολή των προσφορών, όπως σαφώς ζητήθηκε και τούτο δεν δύναται ούτε καθ' ερμηνεία

να συναχθεί. Ακόμη δε και αν η παραπάνω, περαιτέρω αντιφατική αναφορά περί του ότι η εγγυητική συντήρησης θα είναι ισχυρή πλέον των 30 ημερών από τον χρόνο ισχύος προσφοράς (άρα, για 12 μήνες), όπως και η έτερη αντιφατική αναφορά περί του ότι μετά τους 12 μήνες από την καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών, απαιτείται προηγούμενη συναίνεση για παράταση της, από τον εκδότη, αποδοθούν στο λεκτικό του προσαρμοσμένου στην εγγυητική συμμετοχής, υποδείγματος της διακήρυξης και σε σημεία του που δεν διορθώθηκαν ειδικώς για την εγγυητική συντήρησης, με τις ως άνω διευκρινίσεις, πάντως, ουδόλως αναιρείται ότι τουλάχιστον για το ζήτημα της δήλωσης 24 μηνών από την υποβολή προσφοράς, διάρκειας, υπήρχε σαφής και ρητή διευκρίνιση και μάλιστα, ακριβής παράθεση του λεκτικού που έπρεπε ειδικώς για την εγγυητική συντήρησης, να χρησιμοποιηθεί, όπως εκτέθηκαν ανωτέρω οι ως άνω αποσαφηνιστικές διευκρινίσεις του αναθέτοντος. Επομένως, ακόμη και αν για τα λοιπά χωρία της εγγυητικής συντήρησής του, προκύπτει τυχόν απόδοση αυτών σε ασάφεια της διακήρυξης και των διευκρινίσεων, ουδεμία ασάφεια υπήρχε για τη δέσμευση χρόνου ισχύος εγγυητικής συντήρησης για 24 μήνες από την υποβολή της προσφοράς και όχι για 12 μήνες από τη λήξη ισχύος προσφοράς (όπως δήλωσε η εγγυητική συντήρησης, χωρίς κανένα όμως προς τούτο έρεισμα επί των ως άνω αποσαφηνιστικών διευκρινίσεων). Εξάλλου, η ως άνω έλλειψη ως προς τον χρόνο για τον οποίο ο ίδιος ο εκδότης της εγγυητικής ορίζει την ισχύ της εξ αυτού παρεχόμενης δέσμευσης κάλυψης και εγγύησης, δεν δύναται να διορθωθεί στα εκ της διακήρυξης οριζόμενα, παρά μόνο με νέα δήλωση που τροποποιεί την κατά την προσφορά ισχύουσα, κατά πρόδηλη ούτως μεταβολή της προσφοράς και κατά παράβαση της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, ως και των άκρων ορίων του άρ. 310 Ν. 4412/2016, όπως αυτό παραπέμπεται εκ του όρου 7.2.2 ΤΕΥΧΟΥΣ 2 της διακήρυξης. Σε αντίθεση δε με τους ισχυρισμούς του πρώτου παρεμβαίνοντος, η ως άνω εγγυητική συντήρησης συνάρτησε τον χρόνο ισχύος της με τον χρόνο ισχύος της προσφοράς και όχι με τον μεγαλύτερο του τελευταίου κατά 30 ημέρες, χρόνο ισχύος της εγγυητικής συμμετοχής. Περαιτέρω, η απαίτηση για 24μηνιαία διάρκεια της εγγυητικής

συντήρησης τέθηκε για την εξαρχής διάρκεια αυτής και όχι ως ένα τελικό αποτέλεσμα διάρκειας, που ενδεχομένως φθάσει να έχει η εγγυητική, κατόπιν περαιτέρω νέων δηλώσεων και συναινέσεων του εκδότη της. Ομοίως, παρά τους αβάσιμους ισχυρισμούς του πρώτου παρεμβαίνοντος, εν προκειμένω όντως η εγγυητική συντήρηση προκύπτει σαφής και δη, αφενός ως προς το ότι κατά το πρώτο σημείο της έχει διάρκεια 23 μηνών από τον καταληκτικό χρόνο υποβολής προσφορών (12 μήνες μετά τους 11 μήνες χρόνου ισχύος από τον καταληκτικό χρόνο υποβολής προσφορών) και όχι 24 μηνών από την υποβολή της προσφοράς, αφετέρου ότι μετά τους 12 μήνες χρήζει, κατά το δεύτερο σημείο της, συναίνεσης περί περαιτέρω και ως τους 23 μήνες, διάρκειας της, από τον εκδότη. Πλην όμως, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι υφίσταται αμφισημία μεταξύ πρώτου και δεύτερου ως άνω σημείου και δη, αμφισημία συγγνωστή ως προς τη διατύπωση του ως άνω περί συναίνεσης εκδότη για μετά το δωδεκάμηνο παράταση (λόγω διατύπωσης του προσαρμοσμένου στην εγγυητική συμμετοχής, υποδείγματος της διακήρυξης), αυτή η αμφισημία και ασάφεια αφορά αποκλειστικά το αν μετά τους 12 μήνες από την καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών (και ως τη συμπλήρωση του κατά το πρώτο ως άνω σημείο της εγγυητικής, χρόνου), χρειάζεται ενδιάμεση εκ του εκδότη συναίνεση και δήλωση και αποδοχή παράτασης, ήτοι περαιτέρω δήλωση και εκ μέρους του έγκριση και λήψη απόφασης, σε σχέση με όσα ήδη δια της προσφοράς, δεσμεύεται. Ουδόλως όμως υφίσταται οιαδήποτε αμφισημία ή ασάφεια, ως προς το πρώτο ως άνω σημείο της εγγυητικής, ήτοι περί εν τέλει διάρκειας της για 12 μήνες από τον χρόνο ισχύος προσφοράς, ήτοι για 23 μήνες από τον καταληκτικό χρόνο υποβολής προσφορών και οπωσδήποτε για μικρότερο διάστημα των απαιτούμενων 24 μηνών. Άλλωστε, ο όρος 7.2.2 ορίζει ότι ειδικώς για την εγγυητική συμμετοχής γίνεται αποδεκτή συμπλήρωση μόνο προς πλήρη συμμόρφωση με το υπόδειγμά της, ήτοι προς διόρθωση επιμέρους αποκλίσεων ως προς το ακριβές κατά το υπόδειγμα περιεχόμενο και όχι προς αντικατάστασή της με νέα, ουσιωδώς μεταβληθείσα σχετικά με το όλως κρίσιμο ζήτημα της εκ του εκδότη της εγγυητικής, αναλαμβανόμενης σε χρονικό επίπεδο δέσμευσης έναντι της αναθέτουσας. Το δε γεγονός ότι στον όρο 7.2.2

αναφέρεται πως οι εκ των υστέρων συμπληρώσεις/διευκρινίσεις δεν αναπληρώνουν τα βασικά στοιχεία της, που αφορούν τον εκδότη, τον υπέρ ού, το ποσό, τον αριθμό της επιστολής, τα στοιχεία του διαγωνισμού και την υπογραφή του εκδότη, δεν συνεπάγεται ότι είναι δυνατή μεταβολή της εγγυητικής ως προς κάθε άλλο στοιχείο (υπό την τυχόν έννοια, ότι επί παραδείγματι θα δύνατο να θέτει ο εκδότης σειρά αντίθετων στη διακήρυξη επιφυλάξεων και απλά μετά με νέα εγγυητική, να τις ανακαλέσει), αλλά τα στοιχεία αυτά αναφέρονται, επεξηγηματικά ως επιμέρους στοιχεία που δεν δύνανται το πρώτον να δηλωθούν και να αναπληρωθούν, χωρίς τούτο να σημαίνει ότι η απαρίθμηση των μη δυνάμενων να τροποποιηθούν στοιχείων είναι αποκλειστική ή ότι λοιπά ουσιώδη στοιχεία του παραδεκτού της εγγυητικής, δύνανται να μεταβληθούν και δη, ουσιωδώς και μεταβάλλοντας το ίδιο το αντικείμενο της εγγυητικής δέσμευσης. Εξάλλου, ο ως άνω όρος αναφέρεται σε επιτρεπτές συμπληρώσεις και διευκρινίσεις επί των ήδη υποβληθέντων και επί στοιχείων που ούτως ελλείπουν ή είναι ασαφή και όχι σε μεταβολές και αντικαταστάσεις ήδη σαφούς και ρητού περιεχομένου της εγγυητικής συμμετοχής, δια των οποίων ο εγγυητής-εκδότης αναλαμβάνει συγκεκριμένη έναντι του αναθέτοντος χρονική δέσμευση.. Άλλωστε, ακόμη και ο πρώτος παρεμβαίνων προβάλλει ότι θα ήταν δυνατή η αποσαφηνιστική διευκρίνιση επί ασάφειας της εγγυητικής, χωρίς ούτε ο ίδιος να αιτιάζεται τη δυνατότητα μεταβολής σαφούς και δη, ουσιώδους, ως προς τις απαιτήσεις παραδεκτού αυτής και του αντικειμένου των εκ του εκδότη αναλαμβανόμενων δεσμεύσεων, περιεχομένου της, ήτοι περί της διάρκειας ισχύος της. Όμως, το ζήτημα της εγγυητικής αυτής ανάγεται ακριβώς, στο ότι δεν είναι απλώς τυχόν ασαφής, αλλά ρητά τουλάχιστον και κατά παράβαση σαφούς επιμέρους όρου των διευκρινίσεων, που τροποποίησαν τα αρχικά υποδείγματα εγγυητικής της διακήρυξης και έθεσαν ειδική απαίτηση δήλωσης συγκεκριμένου χρόνου ισχύος για την εγγυητική συντήρησης, αυτός δηλώνει χρόνο ισχύος (και ασχέτως αν και για τον χρόνο αυτό χρειάζεται επιπλέον ενδιάμεση συναίνεση του εκδότη), μικρότερη των 24 μηνών από την υποβολή της προσφοράς, όπως απαιτήθηκε από τις ως άνω σαφείς διευκρινίσεις. Αντίθετη ερμηνεία θα συνιστούσε και

ευθεία παράβαση των ως άνω περί παρατάσεως της εγγυητικής, όρων της διακήρυξης, αφού ούτως στην ουσία ο εκδότης θα δύνατο, δια της μεθόδου των «διευκρινίσεων» να προσθέσει νέα διάρκεια ισχύος στην εγγυητική συμμετοχής του, χωρίς τήρηση των κατά τη διακήρυξη χρονικών προς τούτο σημείων και της συναφούς προς παράταση προσφορών και κατά σύνδεση με αυτές και εγγυητικών, κλήσης του αναθέτοντος προς το σύνολο των οικονομικών φορέων. Επιπλέον και προς τούτο αβασίμως και ο αναθέτων προβάλλει κάθε άλλο, πλην των ανωτέρω, στοιχείο της εγγυητικής, ως μη ουσιώδες, υπό την έννοια μάλιστα, ότι δύναται να παραβιασθεί όρος του κανονιστικού περιεχομένου της διαδικασίας περί της ισχύος και του αντικειμένου της δέσμευσης του εγγυητή, δια μόνου του λόγου ότι δεν περιλαμβάνεται στα ως άνω αναφερόμενα στοιχεία. Πλην όμως, ο ως άνω ισχυρισμός του αναθέτοντος δεν ερείδεται στη διακήρυξη, αλλά συνιστά επί της ουσίας δημιουργική αυτής, ερμηνεία, αφού ο ανωτέρω όρος αναφέρει καταρχήν ούτως ή άλλως, ότι ειδικώς επί της εγγυητικής επιστολής δεκτές γίνονται διευκρινίσεις μόνο ως προς την πλήρη συμμόρφωση με το υπόδειγμα και άρα, εξ αρχής αποκλείεται η δια διευκρινίσεων, ουσιώδους μεταβολή της εγγυητικής. Περαιτέρω, τα στοιχεία που αναφέρονται ανωτέρω, μνημονεύονται σε συνέχεια του ως άνω ήδη προσδιορισθέντος περιορισμένα, εύρους διευκρινίσεων επί της εγγυητικής και άρα, δια της μνείας αυτών, ορίζεται ότι για τα συγκεκριμένα δεν είναι δυνατή ούτε η προσαρμογή προς το ακριβές περιεχόμενο του υποδείγματος και όχι ότι αντιστρόφως, για κάθε άλλο στοιχείο επιτρέπεται κάθε μεταβολή του, ακόμη και όταν σαφώς ήδη δηλώθηκε στην εγγυητική με τρόπο, που αντιβαίνει σε ρητό γράμμα του κανονιστικού περιεχομένου της διαδικασίας και δεν συνιστά απλώς κάποια επιμέρους έλλειψη ή ασάφεια. Ειδάλλως, δεν θα υπήρχε καν λόγος στον καταρχήν ορισμό ειδικής πρόβλεψης για το πεδίο συμπληρώσεων συγκεκριμένα και ειδικώς για την εγγυητική, όπου αναφέρεται πως «γίνεται αποδεκτή συμπλήρωσή της μόνον προς πλήρη συμμόρφωση με το... υπόδειγμα», ειδικός όρος, επί του οποίου η μνεία των στοιχείων εκδότη, υπέρ ου, ποσού, αριθμού εγγυητική, στοιχείων διαγωνισμού και υπογραφής εκδότη, λαμβάνει χώρα ακριβώς εν συνεχεία και προδήλως προς περαιτέρω

περιορισμό, όσων με το α' εδάφιο του οικείου χωρίου της διακήρυξης («ειδικότερα για την εγγυητική επιστολή συμμετοχής γίνεται αποδεκτή συμπλήρωση της μόνον...») ειδικώς ορίζονται, ως αποδεκτό πεδίο διευκρινίσεων επί της εγγυητικής. Αβασίμως δε, ο αναθέτων ερμηνεύει την ως άνω μνεία των ανωτέρω επιμέρους στοιχείων, ως εκ του αντιστρόφου επιχείρημα περί του ότι κάθε άλλο στοιχείο δύναται να μεταβληθεί, αγνοώντας το ρητό α' εδάφιο ανωτέρω, περί του συγκεκριμένου εύρους των επί εγγυητικής αποδεκτών διευκρινίσεων, το οποίο συνιστά και το έρεισμα για περαιτέρω περιορισμό των αποδεκτών διευκρινίσεων, κατ' αποκλεισμό εφαρμογής και του περιορισμένου κατά το α' ανωτέρω εδάφιο πεδίο τους, σε σειρά μνημονευόμενων στοιχείων. Επιπλέον, είναι σαφές ότι οι ως άνω περί εγγυητικής συμμετοχής όροι αφορούν και την επιμέρους μετά της εγγυητικής αυτής συνυποβαλλόμενη ιδιαίτερη εγγυητική επιστολή μακροχρόνιας συντήρησης, που και αυτή συνιστά εγγυητική συμμετοχής, με απλώς επιμέρους διαφοροποιήσεις, ως προς επιμέρους απαιτήσεις που πρέπει να ενσωματώνει (όπως η διάρκεια ισχύος). Συνεπώς, δεν εφαρμόζεται ο όρος του άρ. 7.2 τεύχους 2 της διακήρυξης, περί υπολοίπων πέραν της εγγυητικής συμμετοχής, στοιχείων του φακέλου Α ούτε είναι δυνατή η κατόπιν αποκλεισμού του οικονομικού φορέα, λόγω μη υποβολής ή απαράδεκτης υποβολής της εγγυητικής συντήρησης, το πρώτον εν συνεχεία και εκ των υστέρων υποβολής της από τον αποκλεισθέντα προκειμένου να επανέλθει στον διαγωνισμό και ενώ τυχόν θα είχε ήδη μετάσχει και διανύσει μέρος της διαδικασίας και της αξιολόγησης μετά την υποβολή των προσφορών, ακάλυπτος από τέτοια εγγυητική ή ενώ αυτή τυχόν είχε ήδη λήξει ή τυχόν δεν πληρούσε ήδη για διανυθέν διάστημα, τους όρους που έπρεπε να συντρέχουν ήδη κατά την υποβολή της προσφοράς. Άλλωστε, ακόμη και ο ως άνω περί υπολοίπων στοιχείων του φακέλου Α, όρος της διακήρυξης, τελεί, όπως αναφέρει υπό την επιφύλαξη ότι η προσκόμιση το πρώτον των στοιχείων που έλειπαν «συμμορφώνεται πλήρως με τους όρους και τις απαιτήσεις της διακήρυξης». Προδήλως, μια εγγυητική συντήρησης που το πρώτον τροποποιήθηκε και άλλαξε το περιεχόμενο της μετά την υποβολή της προσφοράς και περιλαμβάνει

δεσμεύσεις και δηλώσεις του εκδότη, νέες και το πρώτον απευθυνόμενες με το νέο περιεχόμενό τους στην αναθέτουσα, δεν συμμορφώνεται με τους όρους της διακήρυξης, που ορίζουν την εγγυητική κάλυψη και της συντήρησης, με συγκεκριμένο εκ του εκδότη αντικείμενο και χρονικής φύσεως, δέσμευσης έναντι της αναθέτουσας, ως απαραίτητο να συντρέχει ήδη κατά την υποβολή της προσφοράς, προσόν συμμετοχής. Τούτο, καθώς άλλωστε, σε τέτοια περίπτωση, το στοιχείο που το πρώτον προσκομίζεται δεν συγκροτεί προσόντα και συνθήκες ήδη συντρέχουσες κατά την προσφορά, όπως θα συνέβαινε με μια εγγυητική εκδοθείσα ήδη προ της υποβολής της προσφοράς που τυχόν για οιονδήποτε λόγο δεν υπεβλήθη ή με ένα μη υποβληθέντα με την προσφορά πίνακα εμπειρίας που όμως αφορά εμπειρία που ήδη υπήρχε πριν την προσφορά και δεν κτήθηκε ενδιάμεσως της αξιολόγησης ή ένα προϋπάρχον της προσφοράς αποδεικτικό νομιμοποίησης του προσφέροντα που απλώς δεν υποβλήθηκε εξαρχής, αλλά αποδεικνύει την ήδη κατά την προσφορά νόμιμη εκπροσώπηση. Παρά αντίθετα, η αποδοχή μιας τροποποιημένης ως προς τον χρόνο ισχύος της εγγυητικής συντήρησης συνιστά μια το πρώτον και μετά την υποβολή της προσφοράς, νέα και διαφορετική με την κατά την προσφορά υφιστάμενη, δέσμευση και δήλωση του τρίτου εκδότη-εγγυητή έναντι της αναθέτουσας, με διαφορετικό αντικείμενο και εύρος δέσμευσης και αναλαμβανόμενες έναντι αυτής, υποχρεώσεις (όπως αντίστοιχα, δεν θα μπορούσε παραδεκτά να εφαρμοστεί ο ως άνω όρος του άρ. 7.2 τεύχους 2 της διακήρυξης, επί τω τέλει το πρώτον προσκόμισης ενός συμφωνητικού συνεργασίας με υπεργολάβο, παρέχοντα στήριξη τρίτο ή κατασκευαστή, το οποίο συνήφθη μετά την υποβολή της προσφοράς ή μιας δήλωσης ενός τρίτου που συντάσσεται μετά την υποβολή της προσφοράς και κατόπιν της συμμετοχής του προσφέροντος, ως και γνώσης και των προσφορών των ανταγωνιστών του). Συνεπεία όλων των ανωτέρω και κατ' αποδοχή του συναφούς υπό Β1 λόγου της προσφυγής, ο πρώτος παρεμβαίνων είναι και για τις ανωτέρω πλημμέλειες της προσφοράς του, απορριπτέος.

5. Επειδή, όσον αφορά το στρεφόμενο κατά της τρίτης παρεμβαίνουσας, σκέλος της προσφυγής, στο άρθρο 3.2.Γ.2 του Τεύχους 1 της

Διακήρυξης όσον αφορά τις «Απαιτήσεις για διάθεση προσωπικού», ο οποίος, όπως τροποποιήθηκε με το Συμπλήρωμα Νο 1ο της Διακήρυξης, ορίζει τα εξής «Οι Οικονομικοί Φορείς (Φυσικά ή Νομικά Πρόσωπα) οι ίδιοι ή σε περίπτωση Σύμπραξης/Ενωσης Προσώπων τα μέλη των Συμπράξεων/Ενώσεων αθροιστικά, πρέπει να διαθέτουν εξειδικευμένο προσωπικό με εμπειρία στη στελέχωση ομάδας διαχείρισης και επίβλεψης Έργων (Project Management & Supervision) και θα πρέπει να ορίσουν τουλάχιστον δύο (2) στελέχη, εκ των οποίων ένας θα οριστεί Διευθυντής Έργου και ένας Μηχανικός Επίβλεψης. Για τον έλεγχο και την πιστοποίηση της παραπάνω απαιτούμενης εμπειρίας, οι προσφέροντες θα υποβάλουν για τα ανωτέρω δύο στελέχη βιογραφικό σημείωμα υπογεγραμμένο από τους ίδιους, στο οποίο θα αναφέρεται η ανωτέρω ζητούμενη επαγγελματική εμπειρία από τη συμμετοχή τους σε μία τουλάχιστον Σύμβαση, παρόμοια από άποψης αντικειμένου και μεγέθους, όπως ενδεικτικά προβλέπεται στο άρθρο 3.2.Γ.1, εντός της τελευταίας δεκαπενταετίας.». Το δια του ως άνω Συμπληρώματος Νο 1 τροποποιηθέν άρθρο 3.2.Γ.1 με τίτλο «Απαιτούμενη Εμπειρία» του Τεύχους 1 της Διακήρυξης, ορίζει τα εξής «Οι Οικονομικοί Φορείς (Φυσικά ή Νομικά Πρόσωπα) οι ίδιοι ή σε περίπτωση Σύμπραξης/Ενωσης Προσώπων τουλάχιστον ένα μέλος αυτής, θα πρέπει να έχουν αποδεδειγμένα υλοποιήσει επιτυχώς, κατά τη διάρκεια των τελευταίων δέκα πέντε (15) ετών: α) μία (1) τουλάχιστον Σύμβαση μελέτης, προμήθειας, κατασκευής με το κλειδί στο χέρι (EPC/TurnKey) θερμικού Σταθμού Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας εγκατεστημένης ισχύος τουλάχιστον 20MWel, ή μία (1) τουλάχιστον Σύμβαση ή μέσω πολλαπλών Συμβάσεων μελέτης, προμήθειας, κατασκευής με το κλειδί στο χέρι (EPC/Turnkey) Συστήματος Συμπαραγωγής, που έχει εγκατασταθεί στον ίδιο χώρο λειτουργίας (Plant) και για τον ίδιο πελάτη, συνολικής εγκατεστημένης παραγόμενης ωφέλιμης θερμικής ισχύος τουλάχιστον 20MWth, είτε β) ένα διακριτό Η/Μ Έργο (EPC/TurnKey) σε Σταθμό Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας αξίας τουλάχιστον €15.000.000, είτε γ) περισσότερα Έργα Η/Μ σε Σταθμούς Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας συνολικής αξίας τουλάχιστον €25.000.000 εντός πενταετίας, που θα έχουν λειτουργήσει επιτυχώς για τουλάχιστον ένα (1) έτος.

Στις περιπτώσεις (β) και (γ) ο οικονομικός φορέας θα πρέπει να διαθέτει εμπειρία στο σχεδιάσμα και μελέτη Συστήματος Συμπαγωγής παραγόμενης ωφέλιμης θερμικής ισχύος συνολικά τουλάχιστον 20MWth. [...]». Πάντως, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, αυτό που ζητήθηκε για τα ανωτέρω στελέχη ήταν να διαθέτουν «εμπειρία στη στελέχωση ομάδας διαχείρισης και επίβλεψης Έργων (Project Management & Supervision) ... από τη συμμετοχή τους σε μία τουλάχιστον Σύμβαση, παρόμοια από άποψης αντικειμένου και μεγέθους, όπως ενδεικτικά προβλέπεται στο άρθρο 3.2.Γ.1, εντός της τελευταίας δεκαπενταετίας.». Άρα, πρώτον, δεν ζητήθηκε τα ως άνω πρόσωπα να έχουν κάποιο συγκεκριμένο ρόλο και ευθύνη στην προηγούμενη σύμβαση, να έχουν διατελέσει υπεύθυνοι ή διευθυντές ή επιβλέποντες συγκεκριμένης εργασίας ή φάσης εργασιών ή να έχουν μετάσχει σε συγκεκριμένο πλαίσιο εργασιών της προηγούμενης σύμβασης, αλλά να έχουν μετάσχει στην ομάδα διαχείρισης και επίβλεψης, χωρίς να χρειάζεται να έχουν διατελέσει οι ίδιοι ειδικώς, υπεύθυνοι επίβλεψης ή διαχείρισης του συνόλου των εργασιών τους ή συγκεκριμένου μέρους αυτών ή να έχουν εν γένει διατελέσει στελέχη με συγκεκριμένες, πέραν της συμμετοχής σε τέτοια ομάδα, αρμοδιότητες. Δεύτερον, ουδόλως ζητήθηκε η προηγούμενη σύμβαση όπου διατέλεσαν στελέχη να είναι ίδια ή να διαθέτει τουλάχιστον ίσα χαρακτηριστικά μεγέθους και αξίας με την προκείμενη που τέθηκε ως κριτήριο προηγούμενης εμπειρίας του οικονομικού φορέα ή να διαθέτει το σύνολο των εργασιών της προκείμενης υπό ανάθεση ή της ζητούμενης ως εμπειρία του οικονομικού φορέα. Αντίθετα, οι συμβάσεις στις οποίες κλήθηκε η εμπειρία των στελεχών, αρκεί να είναι «παρόμοιες» ως προς το μέγεθος και την αξία και όχι αναγκαστικά ίσες ή ίδιες ούτε χρειάζεται να καλύπτουν κάθε αντικείμενο των συμβάσεων του όρου 3.2.Γ.1. Σημειωτέον, ότι δεν χρειάζεται καν να υπάρχει ταυτότητα συμβάσεων μεταξύ όρου 3.2.Γ.1 που αφορά την εμπειρία των οικονομικών φορέων και όρου 3.2.Γ.2 που αφορά το όλως διάφορο ζήτημα της εμπειρίας των επιμέρους στελεχών. Τρίτον, ουδόλως ζητήθηκε η προηγούμενη εμπειρία των στελεχών και συγκεκριμένα η δική τους εμπλοκή και εργασία, να αφορά όλα ή συγκεκριμένα από τα επιμέρους αντικείμενα της σύμβασης του

όρου 3.2.Γ1 και άρα, εφόσον η εμπειρία των στελεχών αφορά την περίπτωση 3.2.γ.1.Α (σύμβαση μελέτης, προμήθειας, κατασκευής με το κλειδί στο χέρι), δεν προκύπτει πως τα στελέχη θα πρέπει να έχουν ειδικώς προβεί στη μελέτη ή την κατασκευή, αλλά δύνανται να έχουν εργαστεί ως μέλη ομάδας διαχείρισης και επίβλεψης, σε κάθε εργασία που αφορά μια τέτοια σύμβαση μελέτης, προμήθειας και κατασκευής. Τούτο, διότι ο όρος 3.2.Γ2 περί εμπειρίας στελεχών ζητά εμπειρία στη «στελέχωση ομάδας διαχείρισης και επίβλεψης έργων», που θα προκύπτει από τη «συμμετοχή» σε μια παρόμοια σύμβαση, δηλαδή την εν γένει συμμετοχή σε ομάδα διαχείρισης και επίβλεψης, ανεξαρτήτως επιμέρους ρόλου, αντικειμένου ευθυνών, ειδικότητας εργασίας και φάσης του έργου, όπου ενεπλάκη το στέλεχος. Ο δε προσφεύγων, μεταβάλλοντας τον όρο 3.2.Γ.2, που ακριβώς αναφέρεται σε εν γένει συμμετοχή και επί της εν γένει ομάδας διαχείρισης και επίβλεψης, συγχέει τον όρο αυτόν με τον όρο 3.2.γ.1 περί εμπειρίας του οικονομικού φορέα, προβάλλοντας ότι τα στελέχη θα πρέπει να έχουν εμπειρία αποκλειστικά στα αντικείμενα της μελέτης-κατασκευής, παρότι όμως μια τέτοια σύμβαση περιλαμβάνει και λοιπές φάσεις ως αναγκαίο μέρος της, όπως δοκιμαστικής λειτουργίας, λειτουργίας και συντήρησης. Το δε γεγονός ότι το πρόσωπο απασχολήθηκε σε ομάδα διαχείρισης και επίβλεψης επί τέτοιας σύμβασης μελέτης και κατασκευής μονάδας, σε επιμέρους φάση της εκτέλεσης της που αφορά τη λειτουργία, τη δοκιμή και τη συντήρησή της, δεν αναιρεί την πλήρωση του όρου 3.2.Γ.2 που ουδόλως όρισε την απασχόληση σε συγκεκριμένο αντικείμενο ή φάση εργασιών, αλλά απαίτησε την εν γένει συμμετοχή σε σύμβαση που έχει παρόμοιο αντικείμενο και μέγεθος με τα ενδεικτικά αναφερόμενα στον όρο 3.2.Γ.1. Συνεπώς, το προτεινόμενο μέλος και προοριζόμενος για αναπληρωτής διευθυντής ομάδας έργου της τρίτης παρεμβαίνουσας ..., δηλώνει στο βιογραφικό που υπέβαλε με την προσφορά του ως εμπειρία μεταξύ άλλων «Επιβλέπων Μηχανικός στη Φάση II “Τριετής (3ετής) συντήρηση του Ενεργειακού και του Κύριου Μηχανολογικού Εξοπλισμού” του Πρώτου Τμήματος “Μονάδα Συμπαγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας με Φυσικό Αέριο στο ...”, του έργου “Μονάδες Συμπαγωγής Ηλεκτρικής και

Θερμικής Ενέργειας στο”, Εργολαβία ..., για την Κοινοπραξία «...» και άρα, όντως διατέλεσε στέλεχος επίβλεψης στο πλαίσιο της σύμβασης για το ως άνω συναφές κατ’ αντικείμενο με τον όρο 3.2.Γ.1, έργου, το δε γεγονός ότι η ειδική δική του απασχόληση αφορούσε τη φάση II της συντήρησης, ουδόλως παραβαίνει τον όρο 3.2.Γ.2, αφού «συμμετείχε» σε μια παρόμοια κατ’ αντικείμενο με όσα αναφέρει ο όρος 3.2.Γ.1 σύμβαση και ως στέλεχος με καθήκοντα διαχείρισης και επίβλεψης και ενώ, όπως προβάλλει η τρίτη παρεμβαίνουσα και προκύπτει και από την ως άνω περιγραφή, χωρίς να προβάλλει ή να αποδεικνύει το αντίθετο ο προσφεύγων, η φάση II συνιστούσε αναπόσπαστο μέρος της ίδιας σύμβασης κατασκευής και όχι κάποια τυχόν επιπλέον και επιμέρους πρόσθετη και διακριτή της κατασκευής, σύμβαση. Ο ..., μέλος και προοριζόμενος για διευθυντής της προτεινόμενης ομάδας έργου της τρίτης παρεμβαίνουσας διατέλεσε (από 29-3-2007 ως και 5-6-2012, ήτοι εντός δεκαπενταετίας από τη νυν προσφορά) «Αναπληρωτής Διευθυντής στο Πρώτο Τμήμα «Μονάδα Συμπαραγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας με Φυσικό Αέριο στο”, του έργου “Μονάδες Συμπαραγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας στο”, Εργολαβία ..., για την Κοινοπραξία «...» και (από 29-3-2007 ως και 6-6-2009) Μηχανικός Αυτοματισμού & Οργάνων στη Φάση I (Μελέτη, Κατασκευή, Θέση σε Αποδοτική Λειτουργία και Δοκιμαστική Λειτουργία για τρεις (3) μήνες) του Πρώτου Τμήματος “Μονάδα Συμπαραγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας με Φυσικό Αέριο στο”, του έργου «Μονάδες Συμπαραγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας στο», Εργολαβία ..., για την Κοινοπραξία «...». ... (Ελλάδα)», όπως και για διάστημα από 29-03-2007 ως και 30-04-2009), «Υπεύθυνος Ενεργειακού & Η/Μ Εξοπλισμού, Θέσης σε Λειτουργία & Δοκιμαστικής Λειτουργίας Υπεύθυνος Ενεργειακού & Η/Μ Εξοπλισμού, Θέσης σε Λειτουργία & Δοκιμαστικής Λειτουργίας στη Φάση I (Μελέτη, Κατασκευή, Θέση σε Αποδοτική Λειτουργία και Δοκιμαστική Λειτουργία για τρεις (3) μήνες) του Δεύτερου Τμήματος “Επέκταση Μονάδας Συμπαραγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας με Βιοαέριο στο”, του έργου «Μονάδες Συμπαραγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας στο», Εργολαβία ..., για την Κοινοπραξία «...».

Συνεπώς, διατέλεσε στέλεχος με καθήκοντα υπευθύνου και άρα, διαχείρισης και επίβλεψης, σε κλάδους εργασιών εκτέλεσης της ως άνω σύμβασης και μάλιστα και στην κατασκευή και στη λειτουργία, όσον αφορά την ίδια ανωτέρω σύμβαση και τούτο ασχέτως ότι η λειτουργία αποτελούσε μέρος της ίδιας ως άνω σύμβασης. Σε αντίθεση δε με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα ουδόλως απαιτήθηκε τα στελέχη του όρου 3.2.Γ.2 να έχουν διατελέσει υπεύθυνοι και φέροντες ευθύνη επίβλεψης και διαχείρισης στο σύνολο των εργασιών μελέτης και κατασκευής του έργου και όχι σε επιμέρους τμήμα των εργασιών αυτών, ειδάλλως, άλλωστε, η διακήρυξη θα απαιτούσε τούτο ρητά και δεν θα ανέφερε ως απαίτηση την ιδιότητα απλώς στελέχους διαχείρισης και επίβλεψης (όχι της σύμβασης), αλλά εντός της όλης ευρύτερης ομάδας έργου που απασχολείται στο πλαίσιο μιας τέτοιας σύμβασης. Το προτεινόμενο μέλος και προοριζόμενος για αναπληρωτής μηχανικός επίβλεψης ομάδας έργου της τρίτης παρεμβαίνουσας ..., κατά το υποβληθέν με την προσφορά βιογραφικό του διατέλεσε από 29-3-2007 ως και 5-6-2009 «Υπεύθυνος Χρονικού Προγραμματισμού & Ελέγχου, Θέσης Έργου σε Λειτουργία & Δοκιμαστικής Λειτουργίας στη Φάση Ι «Μελέτη, Κατασκευή, Θέση σε Αποδοτική Λειτουργία και Δοκιμαστική Λειτουργία για τρεις (3) μήνες» του Πρώτου Τμήματος “Μονάδα Συμπαγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας με Φυσικό Αέριο στο”, του έργου «Μονάδες Συμπαγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας στο», Εργολαβία ..., για την Κοινοπραξία «....». ... (Ελλάδα) και από 29-03-2007 έως 30-04- 2009 και «Υπεύθυνος Χρονικού Προγραμματισμού & Ελέγχου, Θέσης Έργου σε Λειτουργία & Δοκιμαστικής Λειτουργίας στη Φάση Ι «Μελέτη, Κατασκευή, Θέση σε Αποδοτική Λειτουργία και Δοκιμαστική Λειτουργία για τρεις (3) μήνες» του Δεύτερου Τμήματος «Επέκταση Μονάδας Συμπαγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας στο», του έργου «Μονάδες Συμπαγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας στο», Εργολαβία ..., για την Κοινοπραξία «....».» και άρα, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα, ο ανωτέρω διετέλεσε υπεύθυνος, ήτοι μέλος ομάδας έργου με καθήκοντα διαχείρισης και επίβλεψης και θέση ευθύνης, στο πλαίσιο της ίδιας ως άνω σύμβασης, ενώ το γεγονός ότι ο τομέας ευθύνης του αφορούσε τον

χρονικό προγραμματισμό και έλεγχο όχι μόνο δεν αναιρεί την πλήρωση των απαιτήσεων του όρου 3.2.Γ.2 αλλά την επιρρωνύει, καθώς τα καθήκοντά του προδήλως αφορούσαν επίβλεψη εκτέλεσης της σύμβασης. Το δε γεγονός ότι επίσης είχε ευθύνες και επί της δοκιμαστικής λειτουργίας και θέσης σε λειτουργία, ουδόλως αναιρεί τα ανωτέρω, αφού εκτός του ότι ούτως ή άλλως είχε καθήκοντα υπευθύνου επίβλεψης και χρονικού προγραμματισμού στη σύμβαση μελέτης-κατασκευής της μονάδας, ακόμη και η ίδια η εργασία της θέσης σε λειτουργία και δοκιμαστικής λειτουργίας συνιστούσε αναπόσπαστο μέρος των εργασιών του αναδόχου της σύμβασης μελέτης-κατασκευής του έργου, η παράδοση του οποίου προϋπέθετε την θέση σε λειτουργία και τη δοκιμαστική λειτουργία του. Ούτε, βλ. αναλυτικά ανωτέρω, απαιτήθηκε τα στελέχη του όρου 3.2.Γ.2 να έχουν απασχοληθεί σε ειδικό επιμέρους κλάδο ευθύνης εντός του ως ανω τύπου σύμβασης, πολλώ δε μάλλον ουδόλως ζητήθηκε να έχουν αποκλειστικά απασχοληθεί ως τυχόν υπεύθυνοι σύνταξης μελέτης ή υπεύθυνοι ειδικώς της κατασκευής συγκεκριμένου τυχόν μέρους ή της εν γένει μονάδας, δυνάμενοι να έχουν απασχοληθεί και σε κάθε καθήκον επίβλεψης, όπως και ο ..., που αφορά το αντικείμενο εργασιών τέτοιας σύμβασης, μεταξύ των οποίων και η θέση σε λειτουργία και δοκιμαστική λειτουργία. Αλυσιτελώς προβάλλει ο προσφεύγων ότι το αντικείμενο ευθύνης του ως άνω ... αφορούσε ένα κατά τον προσφεύγοντα μικρό τμήμα του αντικειμένου της σύμβασης, αφού ουδόλως τέθηκε συναφής ειδική απαίτηση και περιορισμός, ως προς την επικαλούμενη εμπειρία κατά τη διακήρυξη ούτε κριτήριο μεγέθους της συμβολής του προσώπου στο έργο ούτε μεγέθους του αντικειμένου που αφορούσε ο τομέας ευθύνης του σε σχέση με το έργο ούτε ζητήθηκε η απασχόληση του ως στελέχους στο πλαίσιο όλων ή επιμέρους συγκεκριμένων εργασιών της σύμβασης, όπως απαραδέκτως εμμέσως μεταβάλει τον οικείο όρο 3.2.Γ2 ο προσφεύγων. Το δε προτεινόμενο μέλος και προοριζόμενος για μηχανικός επίβλεψης και διευθυντής κατασκευών της ομάδας έργου της τρίτης παρεμβαίνουσας ... διατέλεσε από 29-3-2007 ως και 5-6-2009 «Υπεύθυνος Έργων Πολιτικού Μηχανικού του έργου «Μονάδες Συμπαγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας στο», Εργολαβία Α-417,

για την Κοινοπραξία «....» στο Πρώτο Τμήμα «Μονάδα Συμπαγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας με Φυσικό Αέριο στο», της Φάσης Ι (Μελέτη, Κατασκευή, Θέση σε Αποδοτική Λειτουργία και Δοκιμαστική Λειτουργία για τρεις (3) μήνες), όπως και για διάστημα από 29/03/2007 ως και 30-04-2009 «Υπεύθυνος Έργων Πολιτικού Μηχανικού του έργου «Μονάδες Συμπαγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας στο», Εργολαβία ..., για την Κοινοπραξία «....» στο Δεύτερο Τμήμα «Επέκταση Μονάδας Συμπαγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας με Βιοαέριο στο», της Φάσης Ι (Μελέτη, Κατασκευή, Θέση σε Αποδοτική Λειτουργία και Δοκιμαστική Λειτουργία για τρεις (3) μήνες).». Επομένως, ο ..., σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα, διατέλεσε στέλεχος με θέση ευθύνης και άρα, επίβλεψης και μάλιστα σε κλάδο εργασιών που αφορά αυτή καθαυτή την κατασκευή του έργου, χωρίς ουδόλως να απαιτήθηκε να έχει το στέλεχος του όρου 3.2.Γ.2 ειδικώς απασχοληθεί σε κάποιο επιμέρους μέρος εργασιών της κατασκευής του έργου ή κάποιο ειδικό τμήμα των κατασκευαστικών εργασιών της όλης μονάδας ή τυχόν ειδικώς σε μηχανολογικές ή ηλεκτρολογικές εργασίες. Όπως ήδη προαναφέρθηκε, ουδόλως απαιτήθηκε από τον όρο 3.2.Γ.2 να έχει εμπειρία το στέλεχος στο σύνολο των εργασιών του έργου και στο σύνολο των εργασιών μελέτης, προμήθειας και κατασκευής ή σε συγκεκριμένη ή περισσότερες ή όλες τις κατηγορίες εργασιών του έργου. Απαραδέκτως αποπειράται να εισάγει συναφείς περιορισμούς ο προσφεύγων και να διαπλάσει νέες απαιτήσεις εντός της διακήρυξης, επικαλούμενος ότι τα έργα πολιτικού μηχανικού δεν συνιστούν συναφή εμπειρία για το προκείμενο υπό ανάθεση έργο, γιατί προέχοντα χαρακτήρα έχουν οι ηλεκτρομηχανολογικές εργασίες (και ενώ επί άλλου προσώπου ανωτέρω, ήτοι του ..., που είχε εμπειρία σε ηλεκτρομηχανολογικά, ο προσφεύγων πάλι προέβαλε ανεπάρκεια της εμπειρίας του, γιατί δεν αφορούσε όλες τις εργασίες του έργου), αφού ουδόλως τέτοιος περιορισμός έχει οιοδήποτε και δη, σαφές έρεισμα στη διακήρυξη, που απλώς ζήτησε εν γένει συμμετοχή, με οιαδήποτε θέση και ρόλο στην ομάδα διαχείρισης και επίβλεψης του έργου, ήτοι αρκούσε δηλαδή το στέλεχος να είχε εκτελέσει καθήκοντα συναφή με αυτή τη διαχείριση και

επίβλεψη (και όχι τυχόν αποκλειστικά επιστημονικά, χωρίς εμπλοκή στην διαχείριση), χωρίς άλλωστε, καν να απαιτήθηκε να ήταν υπεύθυνος συγκεκριμένου ή κάποιου εν γένει κλάδου εργασιών. Άρα, το σύνολο των ανωτέρω διετέλεσαν εντός της τελευταίας δεκαπενταετίας στελέχη με ευθύνες διαχείρισης και επίβλεψης (και όχι ως απλό επιστημονικό προσωπικό) σε σύμβαση που αφορούσε την κατασκευή μονάδας παρόμοιου αντικειμένου με την υπό 3.2.Γ.1.α της διακήρυξης. Σημειωτέον δε, ότι ο όρος 3.2.Γ.2 δεν ζήτησε όλα τα τυχόν επικαλούμενα στελέχη της προσφοράς να φέρουν τα εκεί οριζόμενα προσόντα, αλλά απαίτησε τούτο για τουλάχιστον 2 πρόσωπα, τα οποία αποτελούν και την ελάχιστη αναγκαία στελέχωση της ομάδας έργου, εκ των οποίων 2, το ένα προορίζεται για διευθυντής έργου και το άλλο για μηχανικός επίβλεψης. Εξάλλου, δεδομένου ότι αρκούσε η προσφορά να περιλαμβάνει μόλις 2 στελέχη κατά τον όρο 3.2.Γ.2, έχοντα βέβαια τα ως άνω προσόντα, δεν θα δύνατο να αποκλειστεί προσφορά, για τον μόνο λόγο ότι τυχόν ένα από τα περισσότερα των 2 πρόσωπα της προτεινόμενης στελέχωσης, δεν έχει το οικείο προσόν του όρου 3.2.Γ.2 και ενώ και μη ληπτέου υπόψη του προσώπου αυτού, πάλι η προσφορά έχει τουλάχιστον διμελή στελέχωση με πρόσωπα με τα ζητούμενα προσόντα. Αντίθετη δε εκδοχή θα προκαλούσε πρόδηλη αντινομία (όπως να γίνει δεκτή προσφορά με 2 στελέχη και να αποκλειστεί προσφορά με 3 στελέχη που πληρούν τις απαιτήσεις εμπειρίας, επειδή προσφέρθηκε και εκ περισσού τέταρτο, που δεν τις πληροί). Και τούτο, διότι ο όρος 3.2.Γ.2 ορίζει ελάχιστες απαιτήσεις ως κριτήριο επιλογής και επομένως, θέτει τις ελάχιστες προϋποθέσεις, η πλήρωση των οποίων αρκεί για την αποδοχή καταρχήν της προσφοράς, αδιαφόρως εκ περισσού, σε σχέση με τα ζητούμενα, προσφερομένων. Εφόσον δε, προκύπτει μη πλήρωση των απαιτήσεων εμπειρίας σε εκ περισσού προσφερόμενα πρόσωπα, τότε δεν δύναται να προκύπτει μη πλήρωση του κριτηρίου, ακριβώς διότι αυτό συνδέει τις απαιτήσεις εμπειρίας με έναν ελάχιστο επαρκή αριθμό προσώπων που πρέπει να στελεχώνουν την ομάδα έργου και άρα, οι απαιτήσεις του κριτηρίου επιλογής αφορούν τα ελάχιστα προσόντα για αυτόν τον ελάχιστο αριθμό προσώπων και δεν θέτουν επί ποινή τουλάχιστον, αποκλεισμού όρους για εκ

περισσού, ήτοι πέραν των κατ' ελάχιστον κατά το κριτήριο επιλογής ζητουμένων, πρόσωπα. Τούτο, ενώ πάντως ουδόλως προκύπτει από τις παραπάνω περιγραφές των βιογραφικών των ως άνω προσώπων, οιαδήποτε μη πλήρωση εξ οιοδήποτε εξ αυτών, των ποιοτικών απαιτήσεων εμπειρίας, όσον αφορά το είδος της προηγούμενης απασχόλησής τους. Προς τούτο, άλλωστε, ουδόλως εξ όλων των ως άνω θέσεων του ZENEΛΗ, ήταν ειδικώς αναγκαία η αφορώσα το σύνολο των εργασιών του έργου, θέση αναπληρωτή διευθυντή στο Πρώτο Τμήμα της ως άνω σύμβασης και αυτό, αφού δεν ζητήθηκε εκ του όρου 3.2.Γ.2, όπως αβάσιμα προβάλλει ο προσφεύγων, εμπειρία επί της συνολικής εκτέλεσης μελέτης-κατασκευής τέτοιου έργου, αλλά εμπειρία επίβλεψης και διαχείρισης εντός ομάδας έργου που αφορά τέτοιο έργο. Αν η διακήρυξη σκοπούσε να ζητήσει εμπειρία επί του όλου έργου, θα απαιτούσε θέση διευθυντή-συντονιστή-υπευθύνου του όλου έργου και όχι, όπως διατύπωσε την απαίτηση, απλώς στελέχους «ομάδας διαχείρισης και επίβλεψης» τέτοιου έργου. Ακριβώς δε, αφού αναφέρεται σε «συμμετοχή» και όχι σε «διοίκηση» ή ιδιότητα «επικεφαλής» σε «ομάδα διαχείρισης και επίβλεψης», προκύπτει ότι εντός μιας τέτοιας ομάδας, υπάρχουν και άλλοι υπεύθυνοι με επιμέρους αρμοδιότητες και ότι το κάθε επιμέρους συμμετέχον στέλεχος, εύλογα φέρει τις δικές του επιμέρους αρμοδιότητες. Ασχέτως δε αυτών, ο προσφεύγων ομοίως αβάσιμα και ενώ το ως άνω έργο που επικαλείται η τρίτη παρεμβαίνουσα συνιστά μια σύμβαση, αποπειράται να διασπάσει τις φάσεις και τα τμήματα της σύμβασης αυτής, ως να αποτελούν διακριτές συμβάσεις, αβάσιμα προβάλλοντας μη απόδειξη της επιμέρους αξίας και αντικειμένου του τμήματος στο οποίο ο ... ήταν αναπληρωτής διευθυντής. Και τούτο πρώτον, διότι ο ... είχε αρμοδιότητες στελέχου διοίκησης έργου και στο πρώτο και στο δεύτερο τμήμα και αμφότερες πληρούν, βλ. αναλυτικά ανωτέρω, τα απαιτούμενα του όρου 3.2.Γ.2 και δεύτερον, διότι η σύμβαση ήταν ενιαία ούτως ή άλλως (χωρίς να προκύπτει ή να αποδεικνύει ο προσφεύγων το αντίθετο) και ουδόλως η διακήρυξη αναφέρθηκε σε συμμετοχή του προσώπου σε εργασίες του αντικειμένου και της αξίας του όρου 3.2.Γ.1, αλλά σε «συμμετοχή» σε σύμβαση (παρόμοιου) αντικειμένου και μεγέθους. Επομένως,

το μέρος των εργασιών που αφορούσε η εμπλοκή του προσώπου είναι αδιάφορη, όσον αφορά την πλήρωση της απαίτησης, η συμμετοχή να αφορά τέτοια σύμβαση, αφού η απαίτηση του «παρομοίου» αντικειμένου και μεγέθους τέθηκε για τη «σύμβαση» στην οποία εν γένει «συμμετείχε» το πρόσωπο και δεν τέθηκε η απαίτηση αυτή, στην ίδια την επιμέρους εμπλοκή, εργασία και αυτοπρόσωπη εμπειρία του στελέχους. Τρίτον, διότι, όπως προαναφέρθηκε, ομοίως αβάσιμα ο προσφεύγων μεταβάλλει τον όρο 3.2.Γ.2, ως αν να όριζε η σύμβαση, όπου κτήθηκε η εμπειρία, να πρέπει να είναι ίσης αξίας, ίσου μεγέθους ή ακριβώς αυτού του αντικειμένου με τη σύμβαση του όρου 3.2.Γ.1, ενώ αντίθετα, ζητήθηκε και αρκούσε να είναι «παρόμοια» σε αντικείμενο και μέγεθος και άρα, όχι αναγκαία τουλάχιστον ίση σε μέγεθος και αξία ή τουλάχιστον περιλαμβάνουσα το σύνολο του αντικειμένου του όρου 3.2.Γ.1. Η δε έννοια του «παρόμοιου» (και όχι «όμοιου», «ίδιου» ή «ίσου») σημαίνει ότι γίνονται δεκτές επιμέρους διαφοροποιήσεις, αρκεί να μην προκύπτει τέτοια διαφοροποίηση, που καθιστά τη μία σύμβαση ουσιωδώς διαφορετικής τάξης μεγέθους ή εν γένει αντικειμένου, από την άλλη. Ουδόλως πάντως, ο προσφεύγων, που φέρει αυτός το βάρος ορισμένης επίκλησης και απόδειξης των ισχυρισμών του, προβάλλει και αποδεικνύει έλλειψη «παρόμοιου» χαρακτήρα, μεταξύ ακόμη και του πρώτου τμήματος της ως άνω σύμβασης, με τη σύμβαση του όρου 3.2.Γ.1 και τούτο, πέραν των ως άνω δύο σωρευτικών και αυτοτελών βάσεων απόρριψης των σχετικών ισχυρισμών του περί συμμετοχής του ... ως αναπλ. Διευθυντή (μεταξύ όμως και άλλων θέσεων ευθύνης και στο πρώτο και στο δεύτερο τμήμα) ειδικά στο πρώτο τμήμα. Εξάλλου, όσα ακριβώς ανωτέρω παρατηρούνται, αφορούν κάθε σχετικό ισχυρισμό και αιτίαση του προσφεύγοντα και όσον αφορά τους ...,... και ..., βλ. και ανωτέρω. Άρα, ουδόλως η πρόταση του ... ως διευθυντή έργου στη νυν προσφορά πάσχει κατά τον όρο 3.2.Γ.2. Επιπλέον αυτού, τόσο ο ..., όσο και ο ... (η ως άνω εμπειρία εκάστου εκ των οποίων, αφορά πάντως αμφότερα τα τμήματα του ως άνω έργου), προτεινόμενοι ως αναπληρωτής μηχανικός επίβλεψης και μηχανικός επίβλεψης-διευθυντής κατασκευών αντιστοίχως, έκαστος αυτοτελώς κατά τα ανωτέρω, πληροί τις απαιτήσεις του όρου 3.2.Γ.2 και ενώ, αρκούσε ένα

πρόσωπο για στελέχωση θέσης μηχανικού επίβλεψης. Τούτο, ενώ όπως ήδη αναφέρθηκε και ο πλέον της ελάχιστης απαιτούμενης στελέχωσης, προτεινόμενος και νυν προοριζόμενος για θέση (πλέον των αναγκών ελάχιστης στελέχωσης, που αφορούν διευθυντή έργου και μηχανικό επίβλεψης και ενώ ήδη ο ..., που προτείνεται ως διευθυντής έργου, πληροί τα ανωτέρω προσόντα του όρου 3.2.Γ.2) αναπληρωτή διευθυντή έργου-συντονιστή εργασιών εργοταξίου, ..., πληροί και αυτός αυτοτελώς τον όρο 3.2.Γ.2. Αυτό, καθώς όπως αναφέρθηκε, μετείχε με θέση ευθύνης μάλιστα, σε ομάδα διαχείρισης και επίβλεψης στο πλαίσιο της ως άνω σύμβασης και αυτό, ενώ το γεγονός πως η δική του εμπειρία αφορά επιμέρους φάση του πρώτου τμήματος της σύμβασης, ουδόλως αναιρεί τα ανωτέρω, ελλείπει ειδικότερου περιορισμού της αναφερθείσας σε εν γένει συμμετοχή στην εν γένει σύμβαση, διακήρυξη και ενώ, το γεγονός ότι οι δικές του επιμέρους ευθύνες αφορούσαν φάση, που σχετίζεται με τη συντήρηση, ουδόλως αναιρεί ότι η τελευταία συνιστούσε μέρος της ίδιας και μόνης σύμβασης μελέτης-κατασκευής του έργου και η διακήρυξη, ζήτησε συμμετοχή στην εν γένει ομάδα διαχείρισης και επίβλεψης και στο πλαίσιο μιας τέτοιας σύμβασης μελέτης-κατασκευής, χωρίς να προσδιορίσει και ειδικότερη απαίτηση για αυτή καθαυτή τη φύση και το αντικείμενο ευθυνών του προσώπου. Τα δε στοιχεία της μελέτης-κατασκευής αφορούσαν (αναφερόμενα στον όρο 3.2.Γ.1) τη σύμβαση (στο πλαίσιο της οποίας υπήρχε η ομάδα διαχείρισης και επίβλεψης, όπου συμμετείχε το πρόσωπο) και όχι τη φύση και το αντικείμενο καθηκόντων του στελέχους. Εξάλλου, η τρίτη παρεμβαίνουσα βάσιμα και παραδεκτώς προβάλλει αντίστοιχο ζήτημα στην προσφορά του προσφεύγοντος, το οποίο αναιρεί το έννομο συμφέρον του να προβάλει ως πλημμέλεια της τρίτης παρεμβαίνουσας, το γεγονός πως μέλη της ομάδας έργου της στοιχειοθετούν την κατά τον όρο 3.2.Γ.2 εμπειρία τους, επί τη βάση συμμετοχή τους σε ομάδα επίβλεψης έργου, έχοντας ως επιμέρους δικά τους καθήκοντα, κλάδους ευθύνης που αφορούν μεν το έργο, αλλά δεν αφορούν το σύνολο αυτού συγχρόνως. Παραδεκτώς προβάλλεται ο ως άνω ισχυρισμός της τρίτης παρεμβαίνουσας, διότι δια αυτού δεν αιτείται η παρεμβαίνουσα τον αποκλεισμό της προσφοράς του προσφεύγοντος, αν τυχόν γίνει δεκτός ο κατ'

αυτής λόγος, αλλά την απόρριψη του ως απαραδέκτως προβαλλόμενου, ακριβώς διότι τυχόν αποδοχή του τώρα, θα επιφέρει εν συνεχεία και στο πλαίσιο της εκ του αναθέτοντος τήρησης της αρχής της νομιμότητας και της ίσης μεταχείρισης, υποχρέωση να αποκλείσει εν συνεχεία και τον προσφεύγοντα, κατά τρόπο, ώστε, η αποδοχή αυτού του ισχυρισμού κατά της τρίτης παρεμβαίνουσας, εν τέλει βλάπτει και τον προσφεύγοντα και τη συμμετοχή του. Και ναι μεν, δια παρεμβάσεως δεν είναι δυνατή η προβολή ισχυρισμών προς απόρριψη συνδιαγωνιζομένου και δη, προσφεύγοντος, αλλά μόνο προς διατήρηση της προσβαλλομένης, εν προκειμένω όμως, οι αιτιάσεις της τρίτης παρεμβαίνουσας προβάλλονται, ακριβώς προς απόρριψη των ισχυρισμών του προσφεύγοντα και διατήρησης της προσβαλλομένης. Ειδικότερα, όπως και δια του υπομνήματος του αναγνωρίζει ο προσφεύγων, συμπεριέλαβε πρόσωπο ονόματι ... στην προτεινόμενη ομάδα έργου του και δη, με τον ρόλο του επιβλέποντα μηχανικού, που έχει ασκήσει «Υποστήριξη στην προετοιμασία του προϋπολογισμού και στον καθορισμό του πεδίου των εργασιών για το ...» (Support to preparation of the budget and definition of scope of works for the ...), «Συντονισμός με τον πελάτη» (Coordination with the client), «Συντονισμό μεταξύ των κλάδων Μελετών» (Coordination between Engineering disciplines), «καθήκοντα διοίκησης ως Μηχανικός Έργου» (Engineering management duties as Project Engineer). Οι ως άνω απασχολήσεις αφορούν ειδικές επιμέρους εργασίες στο πλαίσιο εκτέλεσης των οικείων έργων και συγκεκριμένους επιμέρους κλάδους ευθυνών και οπωσδήποτε, δεν αφορούν, όπως προβάλλει ο προσφεύγων κατά της τρίτης παρεμβαίνουσας, ευθύνη επί της εκτέλεσης του όλου έργου ούτε την κατά τον προσφεύγοντα προβαλλόμενη ως ειδικώς ζητούμενη εμπειρία ειδικώς στην κατασκευή του (και δη, επί όλου του έργου). Το γεγονός ότι οι παραπάνω επιμέρους εργασίες συνεχονται τυχόν με γενικές πτυχές του έργου, δεν αναιρεί τα ανωτέρω, αφού ουδόλως αφενός συγκροτούν εμπειρία στην εκτέλεση (πολλώ δε μάλλον και κατασκευής) του όλου έργου, αλλά εμπειρία στην εκτέλεση συγκεκριμένων επιμέρους καθ' ύλην εργασιών που αφορούν το έργο. Αφετέρου, το γεγονός πως οι ως άνω εργασίες, λόγω φύσης τους είναι γενικές

επί του έργου δεν συνεπάγεται ότι καλύπτουν την ευθύνη εκτέλεσης επί του όλου έργου, αφού συνυπάρχουν με άλλες κατηγορίες εργασιών που αφορούν το όλο έργο, ως και επιμέρους ειδικές πτυχές και εργασίες του. Εξάλλου, ακριβώς ομοίως γενικές επί του όλου έργου είναι και οι εργασίες χρονικού προγραμματισμού και ελέγχου του ... και οι εργασίες επιβλέποντος μηχανικού επί της όλης φάσης συντήρησης του Ακόμη, όπως επιμέρους αντικείμενο του έργου είναι οι εργασίες πολιτικού μηχανικού του ... και οι εργασίες αυτοματισμού, ενεργειακού και η/μ εξοπλισμού, ομοίως ειδικές, ήτοι αφορούν συγκεκριμένες πτυχές του έργου, είναι και οι εργασίες προϋπολογισμού , συντονισμού με τον πελάτη ή του ειδικού ρόλου συντονισμού μεταξύ κλάδων μελετών, αφού πάντως δεν αφορούν την όλη επίβλεψη και εποπτεία του όλου έργου. Επομένως, ο προσφεύγων είναι εκείνος που αυθαιρέτως και άνευ ερείσματος στη διακήρυξη, προβάλλει απαίτηση περί του ότι η εμπειρία στελεχών θα πρέπει να καλύπτει ένα εύρος επί του όλου αντικειμένου του έργου και της ευθύνης του, πλην όμως, δεδομένου ότι ακριβώς δεν υφίσταται κανένα σαφές προς τέτοια συναγωγή έρεισμα, οιαδήποτε εκδοχή θα δύνατο να γίνει δεκτή, περί του τι συνιστά ειδική ή επιμέρους εργασία και τι γενική και αν η μεταξύ τους διαχωριστική γραμμή συνίσταται στο αν αφορούν την ολική διαχείριση του έργου ή την εκτέλεση επιμέρους διαχειριστικής αρμοδιότητας που αφορά γενικά το έργο. Επιπλέον και προς τούτο, ο προσφεύγων αλυσιτελώς στο υπόμνημά του και προς αντίκρουση των περί απαραδέκτου των αιτάσεων του ισχυρισμών, της τρίτης παρέμβασης, αποπειράται να προσδιορίσει την έννοια της κατ' αυτόν απαιτούμενης εμπειρίας του στελέχους στη διαχείριση και επίβλεψη του όλου έργου, σε συγκεκριμένη μορφολογία και τυπολογία, προβάλλοντας αυθαιρέτως, τις μεν κατηγοριοποιήσεις εργασιών βάσει της τεχνικής τους φύσης (όπως αυτοματισμών, Η/Μ, Π/Μ) ως ειδικές, έναντι της κατ' αυτόν ζητούμενης επί του όλου έργου, ενώ αντίστροφα, προβάλλει τις εργασίες επί συγκεκριμένων καθηκόντων συγκεντρωτικής και επιτελικής φύσης μεν, επιμέρους δε και ειδικότερου καθ' ύλην, χαρακτήρα ως προς την όλη κατασκευή του έργου, ως αποδεκτές. Πλην όμως, ουδόλως δύναται να τεθεί οιαδήποτε σχετική διαχωριστική γραμμή, ακριβώς διότι τίποτα

σχετικό και κανένα διαχωρισμό ή περιορισμό δεν έθεσε η διακήρυξη, η οποία ακόμη, ουδόλως απαίτησε η εμπειρία των στελεχών να αφορά «συντονισμό» ή «συντονιστικά καθήκοντα» ή γενικά ή επιτελικά καθήκοντα επί του έργου και εν γένει ουδόλως ζήτησε οτιδήποτε πέραν του να έχουν μετάσχει τα στελέχη σε ομάδα, η οποία ομάδα και όχι τα ίδια τα στελέχη ειδικώς, αποκλειστικώς και αυτοπρόσωπα, θα πρέπει να είναι εκείνη που φέρει καθήκοντα διαχείρισης και επίβλεψης, χωρίς καν μάλιστα, οιαδήποτε μνεία που δύνατο να παραπέμπει στο συμπέρασμα, ότι οι ευθύνες και τα επιμέρους καθήκοντα των στελεχών εντός της ομάδας, θα έπρεπε να αφορούν το όλο έργο, συγκεκριμένο αποδεκτό πλαίσιο εργασιών και καθηκόντων, ευθύνη επί του όλου έργου ή ευθύνη επί εργασιών που αφορούν γενικά το έργο ή ειδικώς συντονιστικής ή επιτελικής φύσης καθήκοντα. Εξάλλου, η μνεία περί εμπειρίας του ανωτέρω προσώπου της στελέχωσης του προσφεύγοντος, σε «καθήκοντα διοίκησης ως Μηχανικός Έργου» είναι όλως γενική και ουδόλως συνέχεται αναγκαία και αποδεικνύει ούτε διοίκηση του όλου έργου ούτε επί συγκεκριμένου κλάδου και εργασιών του έργου ούτε αντιστοιχεί αναγκαία σε θέση «επιβλέποντος μηχανικού» και δη, του όλου έργου και άλλωστε, τα ίδια καθήκοντα διοίκησης ως «μηχανικού έργου» και η ίδια ιδιότητα θα δύνατο να αποδοθεί σε καθένα εκ των τεσσάρων προσώπων που στελεχώνουν την προτεινόμενη ομάδα της παρεμβαίνουσας. Συνεπώς, αν οι αβάσιμοι πάντως, ισχυρισμοί του περί της αναγκαίας φύσης της εμπειρίας των στελεχών και περί υποχρέωσης αυτή να μην αφορά, όπως η διακήρυξη όρισε, συμμετοχή σε στελέχωση ομάδας διαχείρισης και επίβλεψης έργου, αλλά «διαχείριση και επίβλεψη επί του όλου έργου», γίνονταν δεκτοί, τότε όντως διακινδυνεύεται και η προσφορά του προσφεύγοντος. Επομένως, οι συναφείς αιτιάσεις του προσφεύγοντος, πέραν από αβάσιμες, προβάλλονται και άνευ εννόμου συμφέροντος και είναι και προς τούτο απορριπτέες. Επιπλέον, σε αντίθεση με όσα ο προσφεύγων προβάλλει δια του υπομνήματός του, το γεγονός ότι ο αναθέτων δεν αιτιάται τα ανωτέρω στις Απόψεις του, δεν συνεπάγεται ότι δεν προκύπτουν από την ίδια τη διακήρυξη, όπως με το συμπλήρωμα 1 τροποποιήθηκε, αφού άλλωστε, ο αναθέτων δεσμεύεται από το γράμμα του κανονιστικού περιεχομένου της διαδικασίας και δεν φέρει πλέον

αρμοδιότητα μεταβολής ή ερμηνείας του, αντίθετα στο γράμμα του και όσων εξ αυτού προκύπτουν. Συνεπώς, το σύνολο των ισχυρισμών της προσφυγής και του υπομνήματος του προσφεύγοντα κατά της τρίτης παρεμβαίνουσας είναι απορριπτέοι.

6. Επειδή, όσον αφορά τους λοιπούς κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος ισχυρισμούς, προκύπτουν τα εξής, σε συνέχεια όσων ήδη αναφέρθηκαν στην αμέσως προηγούμενη σκέψη. Όσον αφορά τον τρίτο λόγο της προσφυγής περί της υποβολής του ΕΕΕΣ και της δήλωσης νομιμοποίησης του τρίτου παρέχοντος στήριξη ..., στην αγγλική αντί της γερμανικής, η αναθέτουσα με τις με αρ. πρωτ. ... διευκρίνισε, δημοσιεύοντας τη διευκρίνιση προς κάθε ενδιαφερόμενο προς συμμετοχή στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, ότι «Σύμφωνα με το άρθρο 5 του Τεύχους Όροι και Οδηγίες, έγγραφα που περιέχονται ως υποδείγματα στον φάκελο Α, μπορούν για τον σκοπό κατανόησης από αλλοδαπούς φορείς να υποβληθούν στην αγγλική γλώσσα και να συνοδεύονται από επίσημη μετάφραση στην ελληνική, η οποία θα συμμορφώνεται πλήρως με το υπόδειγμα της διακήρυξης». Επομένως, αδιάστικτα για κάθε εν γένει αλλοδαπό φορέα, ανεξαρτήτως αν η γλώσσα της χώρας του είναι ή όχι η αγγλική ή άλλη γλώσσα, επιτράπηκε η υποβολή στην αγγλική γλώσσα μετά μεταφράσεως στην ελληνική, στις περιπτώσεις εγγράφων του ΦΑΚΕΛΟΥ Α της προσφοράς, που περιλαμβάνονται ως υποδείγματα στη διακήρυξη. Η δε διακήρυξη περιλαμβάνει ως συνημμένα στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού υποδείγματα, τόσο το ΕΕΕΣ, όσο και τη δήλωση νομιμοποίησης του παρέχοντος στήριξη τρίτου. Επιπλέον, ουδόλως τα ανωτέρω μεταβλήθηκαν από την υπ' αριθ. πρωτ. ... απάντηση σε ερωτήματα, του αναθέτοντος, που ορίζει ότι «τα έγγραφα που σχετίζονται με τα περιεχόμενα του φακέλου Α των προσφορών και θα υποβληθούν από αλλοδαπές επιχειρήσεις μπορούν να είναι συνταγμένα στη γλώσσα της χώρας έκδοσης και να συνοδεύονται από επίσημη μετάφραση στην ελληνική γλώσσα, αρμοδίας επικυρωμένη», καθώς η τελευταία αυτή απάντηση ορίζει ότι τα έγγραφα των αλλοδαπών «μπορούν να είναι συνταγμένα στη γλώσσα της χώρας έκδοσης» και όχι ότι υποχρεούνται να είναι συνταγμένα, επί ποινή αποκλεισμού, στη

γλώσσα αυτή. Η από 31-1-2022 διευκρίνιση επιβεβαίωσε όσα αναφέρει το άρ. 5 παρ. 2 Τεύχους 2 της διακήρυξης, περί του ότι επιτρέπεται η υποβολή του εγγράφου στη γλώσσα της χώρας έκδοσης, η δε από 1-11-2021 διευκρίνιση επέτρεψε την υποβολή στην αγγλική και άρα, συνιστά πρόσθετη ευχέρεια και όχι αντίθετο όρο που αντικαταστάθηκε και ανατράπηκε από την επόμενη διευκρίνιση. Εξάλλου, σκοπός των ανωτέρω ρυθμίσεων της διακήρυξης και των διευκρινίσεων ήταν ακριβώς να διευκολυνθεί η συμμετοχή των αλλοδαπών οικονομικών φορέων, χωρίς να εμποδίζονται από τη χρεία πρωτότυπης σύνταξης στην ελληνική, ενώ ουδόλως υφίσταται εξυπηρετούμενος σκοπός από την αποδοχή μεν στη μία ξένη γλώσσα και τον αποκλεισμό από τη σύνταξη του εγγράφου σε άλλη ξένη γλώσσα και τούτο ενώ ούτως ή άλλως υποβάλλεται η μετάφραση στην ελληνική. Εξάλλου, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η υποβολή στην αγγλική συνιστά πλημμέλεια και δεδομένου ότι υποβλήθηκαν τα οικεία έγγραφο και με σαφές περιεχόμενο ήδη μεταφρασμένο στην ελληνική γλώσσα με επικυρωμένη μετάφραση, όπως και συνέβη, δεν υπάρχει αντικείμενο διόρθωσης ή αποσαφήνισης, αφού το περιεχόμενο των εντός των εγγράφων αυτών δηλώσεων είναι ήδη σαφές στην ελληνική γλώσσα. Άρα, ο συναφής τρίτος (υπό Β.2.1 κατά την αριθμηση της προσφυγής) κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος. Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο (υπό Β.2.2 περιγραφόμενος στην προσφυγή) περί της υπογραφής του ΕΕΕΣ και της δήλωσης νομιμοποίησης του ως άνω τρίτου ιδιοχείρως και χωρίς αυθεντικοποίηση και σε χρόνο προγενέστερο των 10 ημερών από την καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών την 7-2-2022 και περί μη λήψης υπόψη του από 4-2-2022 πληρεξουσίου προς τον ..., προκύπτουν τα εξής. Το ΕΕΕΣ και η δήλωση νομιμοποίησης του ως άνω τρίτου, υπογράφηκαν με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή από τον ... και τούτο ασχέτως επιπλέον θέσης επί του ιδίου ΕΕΕΣ που υπογράφηκε από τον ... και χειρόγραφων υπογραφών των εκπροσώπων της εταιρείας ... και ..., ως και συνυποβολής και ΕΕΕΣ ιδιοχείρως υπογεγραμμένων μόνο από τους εκπροσώπους αυτούς. Η προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή του ... τέθηκε την 4-2-2022, ενώ τα έγγραφα αυτά αναφέρουν ως χρόνο σύνταξης και υπογραφής από τους ανωτέρω

εκπροσώπους του οικονομικού φορέα την 20-12-2021. Συνυποβλήθηκε δε και το από 4-2-2022 πληρεξούσιο των ... και ..., ανωτέρων αντιπροέδρων του οικονομικού φορέα, δια του οποίου χορήγησαν στον ... ως εκπροσωπούντες τον οικονομικό φορέα, εξουσία υπογραφής με πιστοποιημένη ψηφιακή υπογραφή για λογαριασμό του οικονομικού φορέα των «υποστηρικτικών ψηφιακών δικαιολογητικών που παρέχονται από τον [τρίτο] στον προσφέροντα ... για τη συμμετοχή του [προσφέροντα] στο [νυν] διαγωνισμό...». Σε αντίθεση με όσα προβάλλει ο προσφεύγων η παροχή πληρεξουσίου για να υπογράψει ο ανωτέρω, δεν αντιδιαστέλλεται από την προφανή παραχώρηση δια πληρεξουσιότητας εκπροσωπευτικής εξουσίας, όπως ακριβώς δια της υπογραφής αυτής και εκπροσωπώντας τον οικονομικό φορέα, εκδίδει για λογαριασμό του έγγραφα και δεσμευτικές δηλώσεις έναντι της αναθέτουσας, όσον αφορά τη στήριξη που παρέχει στον προσφέροντα. Επιπλέον, ομοίως σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα, το γεγονός ότι τα έγγραφα για τα οποία εξουσιοδοτήθηκε να υπογράψει ο ..., αναφέρονται ως «υποστηρικτικά ψηφιακά δικαιολογητικά που παρέχονται από τη προς τον προσφέροντα (...)...», δεν σημαίνει ότι η πληρεξουσιότητα αυτή δεν καλύπτει το ΕΕΕΣ και τη δήλωση νομιμοποίησης, αλλά κάποια άλλα έγγραφα. Και τούτο διότι τα έγγραφα περί των οποίων η πληρεξουσιότητα αναφέρθηκαν ακριβώς ως υποστηρικτικά της στήριξης του τρίτου προς τον προσφέροντα δικαιολογητικά, ήτοι αυτά που στοιχειοθετούν τις κατά τη διακήρυξη απαιτήσεις για τη στήριξη του τρίτου προς τον προσφέροντα και ως αυτά που θα πρέπει ο τρίτος να παρέχει στον προσφέροντα στο πλαίσιο της διακήρυξης και άρα, καλύπτονται τα ανωτέρω δικαιολογητικά, ως και κάθε δικαιολογητικό σχετικό με τη στήριξη του τρίτου προς τον προσφέροντα. Επιπλέον, αδιάφορο είναι ότι το ΕΕΕΣ και η δήλωση νομιμοποίησης αναφέρουν ως χρόνο υπογραφής την 20-12-2021, αφού αφενός ο ... έλαβε πληρεξουσιότητα ακριβώς προκειμένου να εκδώσει τα ανωτέρω έγγραφα και άρα, δια της υπογραφής του, εξέδωσε αυτά και άρα, χρόνος έκδοσης ήταν σε κάθε περίπτωση αυτός της ψηφιακής υπογραφής, ήτοι η 4-2-2022, αδιαφόρως του πότε τέθηκαν οι μη ληπτές υπόψη και μη αναγκαίες για την έκδοση των εγγράφων, υπογραφές των

εκπροσώπων της επιχείρησης. Ουδόλως δε έχει σημασία ότι ο ένας από τους δύο εξουσιοδοτήσαντες τον ... εκπρόσωπος, είναι άλλος από τον ένα εκ των υπογραψάντων ιδιοχείρως τα έγγραφα, αφού το ζητούμενο συνίσταται αποκλειστικά στο αν οι εξουσιοδοτήσαντες τον ... είχαν νόμιμη προς τούτο αρμοδιότητα και αν ναι, τότε είναι αδιάφορο το ποιοι εκ περισσού υπέγραψαν ιδιοχείρως τα έγγραφα που υπέγραψε αυτός ψηφιακά, εκπροσωπώντας στην έκδοσή τους την επιχείρηση και ενώ ουδόλως άλλωστε, αποκλείεται, η επιχείρηση να έχει περισσότερους εκπροσώπους, εκ των οποίων άλλοι υπέγραψαν, έστω και εκ περισσού τα έγγραφα και άλλοι παρείχαν την εξουσιοδότηση. Προς τούτο άλλωστε, ουδεμία σημασία έχει ότι οι αναφερόμενοι στη δήλωση νομιμοποίησης του τρίτου ως μέλη ΔΣ είναι άλλοι από αυτούς που εξουσιοδότησαν τον ..., αφού ουδόλως προκύπτει ότι μόνο το ΔΣ εκπροσωπεί τον οικονομικό φορέα, βλ. περί απόδειξης του αντιθέτου αμέσως κατωτέρω. Για τους ανωτέρω δε λόγους, είναι αδιάφορο και ότι δεν υποβλήθηκε δήλωση του τρίτου περί μη πρόβλεψης ψηφιακής υπογραφής στη χώρα προέλευσης για τη συμμετοχή σε διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, ως και το απαράδεκτο των ιδιοχειρών υπογραφών, καθώς οι ιδιοχειρες υπογραφές των ανωτέρω τέθηκαν εκ περισσού, όπως και εκ περισσού υποβλήθηκαν έγγραφα υπογεγραμμένα μόνο ιδιοχείρως από αυτούς, καθώς ούτως ή άλλως, υπέγραψε την 4-2-2022 ψηφιακά, ο ..., ως εξουσιοδοτηθείς προς τούτο. Εξάλλου, το ίδιο το πληρεξούσιο περιλαμβάνει βεβαίωση του συντάξαντος συμβολαιογράφου, ότι κατόπιν επιθεώρησης του στο εμπορικό μητρώο, όσον αφορά την επιχείρηση ..., προκύπτει ότι οι παρέχοντες την πληρεξουσιότητα στο πληρεξούσιο ... και ... έχουν «δικαίωμα να ενεργούν από κοινού ως εξουσιοδοτημένοι διαχειριστές αυτής της εταιρείας (Prokuristen)», έννοια που αφορά κάθε εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο (prokurist), ο οποίος άλλωστε, ουδόλως απαιτείται αναγκαία να φέρει ιδιότητα μέλους ΔΣ. Επίσης, το γεγονός πως ο ... εξουσιοδοτήθηκε να υπογράψει τα έγγραφα συνεργασίας δεν αναιρεί ότι σε κάθε περίπτωση εξουσιοδοτήθηκε και ο... ούτως ή άλλως, όπως και ότι, όπως αποδεικνύεται από τη βεβαίωση του συμβολαιογράφου που συμπεριελήφθη στο με την προσφορά υποβληθέν πληρεξούσιο,

εξουσιοδοτήθηκε από νόμιμους εκπροσώπους του οικονομικού φορέα, αδιαφόρως, αν είχε εξουσιοδοτηθεί και άλλος να υπογράψει (όχι πάντως από κοινού αναγκαία, με τον ...) και αν ο επιπλέον εξουσιοδοτηθείς να υπογράψει ήταν άλλος από τον έχοντα την εξουσία να αναθέσει εκπροσωπευτική περί τούτου αρμοδιότητα στον ... Ούτε άλλωστε, υποχρεούνταν οι εξουσιοδοτήσαντες να υπογράψει ψηφιακά το συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο, το οποίο απλώς στοιχειοθετεί την εκπροσωπευτική αρμοδιότητα του ... (όπως θα στοιχειοθετούσαν την εκπροσώπηση εκ των νομίμων εκπροσώπων που εξουσιοδότησαν τον ... και τα πρακτικά ΔΣτου τρίτου οικονομικού φορέα αντίστοιχα) και δεν ταυτίζεται με τα έγγραφα που κατά τη διακήρυξη όφειλαν να υποβληθούν για τον τρίτο, ήτοι το ΕΕΕΣ και τη δήλωση νομιμοποίησης. Αβάσιμα προβάλλει ο προσφεύγων, ότι δεν ορίστηκε ρητά στο από 4-2-2022 πληρεξούσιο ότι μόνη της η υπογραφή του ... δεσμεύει τον οικονομικό φορέα για τη δέσμευση παροχής στήριξης στον πρώτο παρεμβαίνοντα, αφού ακριβώς ο ... εξουσιοδοτήθηκε από τους βεβαιούμενους ως έχοντες σχετική εκπροσωπευτική αρμοδιότητα, προκειμένου ακριβώς να εκδώσει τα έγγραφα δέσμευσης του τρίτου οικονομικού φορέα και κάθε έγγραφο που στοιχειοθετεί τη στήριξη και άρα, μόνος του (δεδομένου ότι ουδόλως η πληρεξουσιότητα χορηγήθηκε από κοινού με άλλον με τον οποίο πρέπει να συμπράξει) δύνατο να εκδίδει δηλώσεις του τρίτου οικονομικού φορέα έναντι της αναθέτουσας, με περιεχόμενο σχετικό με τη στήριξη που ο τρίτος οικονομικός φορέας παρέχει στον πρώτο παρεμβαίνοντα. Ούτε προκύπτει από το πληρεξούσιο, όπως αβάσιμα προβάλλει ο προσφεύγων, ότι ο ... ορίστηκε «βοηθός εκπλήρωσης» ως προς την υπογραφή (ακόμη και αν θα ήταν δυνατό να νοηθεί τέτοια ιδιότητα, αφού η έννοια του βοηθού εκπλήρωσης αφορά εκτέλεση σύμβασης και όχι εκφορά δηλώσεων βούλησης, όπου ο τρίτος που εκφέρει τη δήλωση στο όνομα και για λογαριασμό άλλου συνιστά πληρεξούσιο και αντιπρόσωπο) ή ότι εξουσιοδοτήθηκε ειδικώς για την τεχνική διεργασία της θέσης της υπογραφής. Αντίθετα, εξουσιοδοτήθηκε ακριβώς προκειμένου να υπογράψει στο όνομα και για λογαριασμό του τρίτου έγγραφα εκδιδόμενα από τον τρίτο οικονομικό φορέα, δηλαδή να εκπροσωπήσει αυτόν ως πληρεξούσιος και αντιπρόσωπος

στην απεύθυνση και έκδοση των οικείων δια των εγγράφων αυτών δηλώσεων, η δε εξ αυτού υπογραφή λαμβάνει χώρα ως ακριβώς εξουσιοδοτηθέντος να υπογράψει για λογαριασμό της εταιρείας, ήτοι εκπροσωπώντας τη (σημειωτέον, ότι δεν πρόκειται για υπογραφή στο πλαίσιο της διοικητικής ιεραρχίας της δημόσιας διοίκησης, όπου είναι δυνατή η εξουσιοδότηση προς υπογραφή, χωρίς να μεταβιβαστεί η αρμοδιότητα, αλλά πρόκειται για έκδοση ιδιωτικού εγγράφου από νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου κατά τους κανόνες εκπροσώπησης του και κατά τους κανόνες της ιδιωτικού δικαίου πληρεξουσιότητας και αντιπροσώπευσης). Άρα, όλοι οι ισχυρισμοί του κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα, τέταρτου λόγου (υπό Β.2.2) της προσφυγής, είναι απορριπτέοι.

7. Επειδή, όσον αφορά τους κατά του δεύτερου παρεμβαίνοντος ισχυρισμούς (Γ1 λόγος της προσφυγής) περί ανακριβούς δήλωσης νομιμοποίησης του δανειοπαρόχου ..., το ΤΕΥΧΟΣ 2 της διακήρυξης ορίζει ως αναγκαίο δικαιολογητικό του ηλεκτρονικού ΦΑΚΕΛΟΥ Α-Δικαιολογητικά συμμετοχής, στον όρο 6.2.2 τη δήλωση νομιμοποίησης του προσφέροντα, συμπληρωμένη κατά το συνημμένο στη διακήρυξη υπόδειγμα, συναφώς δε προβλέπει στο σημ. 6.2.6 ότι υποβάλλονται και «Δηλώσεις τυχόν τρίτου που παρέχει στήριξη... α) τη δήλωση νομιμοποίησης για κάθε ένα τυχόν παρέχοντα στήριξη συμπληρωμένη και υπογεγραμμένη σύμφωνα με το υπόδειγμα που επισυνάπτεται στη διακήρυξη», ενώ, στον όρο 6.2.6.Β.Ι ορίζει ότι «Τα αποδεικτικά στοιχεία του περιεχομένου της Δήλωσης της παραγράφου 6.2.2, ήτοι τα κατά περίπτωση νομιμοποιητικά έγγραφα σύστασης και νόμιμης εκπροσώπησης (όπως καταστατικά, πιστοποιητικά μεταβολών, αντίστοιχα ΦΕΚ, συγκρότηση Δ.Σ. σε σώμα, σε περίπτωση Α.Ε. κ.λπ., ανάλογα με τη νομική μορφή του διαγωνιζομένου) και αποδεικτικό (πιστοποιητικό/ βεβαίωση) εγγραφής στο Γ.Ε.ΜΗ. ή/και σε αντίστοιχο μητρώο ή/και ειδικές άδειες εφόσον απαιτούνται.», ενώ στον όρο 6.2.6.Β.Υ ορίζεται ότι «Υ. Αποδεικτικά που σχετίζονται με την πλήρωση των προϋποθέσεων του ν. 3310/2005, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με τον ν. 3414/2004. Υ.1 Για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό ανωνύμων εταιρειών (για τις ανώνυμες εταιρείες που αυτό

απαιτείται), αναγκαία προϋπόθεση είναι... V.1.2 να πληρούν την απαίτηση ως προς την απαγόρευση του άρθρου 4 παρ. 4 του ν. 3310/2005, όπως ισχύει μετά την τροποποίηση του από το ν. 3414/2005, (εξωχώριες εταιρείες). Για τη συνδρομή της προϋπόθεσης αυτής προσκομίζεται σχετική Υπεύθυνη Δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986, όπως ισχύει, υπογεγραμμένη από τον νόμιμο εκπρόσωπο των επιχειρήσεων αυτών ή από νομίμως εξουσιοδοτημένο, ειδικά για το σκοπό αυτό από το διοικητικό συμβούλιο αυτών, πρόσωπο (προσκομίζοντας επικυρωμένο αντίγραφο του οικείου πρακτικού), με την οποία δηλώνουν ότι η εταιρεία τους δεν εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 4 παρ. 4 του ν. 3310/2005, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του από το ν. 3414/2005, σχετικά με τις εξωχώριες εταιρείες. V.2 Υπεύθυνη Δήλωση περί μη καταδικαστικής απόφασης. Ο υποψήφιος Ανάδοχος οφείλει να προσκομίσει πριν την υπογραφή της σύμβασης, δια των νομίμων εκπροσώπων του, σχετική υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν.1599/1986 όπως ισχύει, υπογεγραμμένη από τον νόμιμο εκπρόσωπό του ή από νομίμως εξουσιοδοτημένο πρόσωπο ειδικά για το σκοπό αυτό από το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας (προσκομίζοντας επικυρωμένο αντίγραφο του οικείου πρακτικού), με την οποία θα δηλώνει ότι...». Επομένως, κατά τον όρο 6.2.6 τεύχους 2, σε περίπτωση στήριξης σε τρίτο οικονομικό φορέα προς πλήρωση κριτηρίου επιλογής, όπως συμβαίνει ως προς τη στήριξη του δεύτερου παρεμβαίνοντα στον τρίτο οικονομικό φορέα ... και όσον αφορά το κριτήριο επιλογής 3.2.Γ.3 τεύχους 1 της διακήρυξης, θα πρέπει να υποβληθεί με τον ΦΑΚΕΛΟ Α της προσφοράς, αφενός ΕΕΕΣ του παρέχοντα στήριξη, κατά τον όρο 6.2.6.β τεύχους 2, αφετέρου δήλωση νομιμοποίησης αυτού, κατά το συνημμένο στη διακήρυξη υπόδειγμα, σύμφωνα με τον όρο 6.2.6.α τεύχους 2. Η δήλωση νομιμοποίησης θα πρέπει να είναι υπογεγραμμένη, όπως και το ΕΕΕΣ, από νομίμως φέρον προς τούτο εξουσία πρόσωπο, ήτοι, είτε τον νόμιμο εκπρόσωπο αυτού είτε πρόσωπο εξουσιοδοτημένο προς τούτο από τον νόμιμο εκπρόσωπο. Εν προκειμένω, το ΕΕΕΣ του τρίτου, υπογράφηκε από τον ..., για τον οποίο υποβλήθηκε με την προσφορά και πληρεξούσιο της 21-1-2022, υπογεγραμμένο από τους ... Διευθυντή Ενεργειακών Επιχειρήσεων στην Ευρώπη του

οικονομικού φορέα και από τον ..., Διευθυντή Οικονομικών και Ελέγχων, ενεργώντας υπό την ιδιότητά τους ως νομίμων εκπροσώπων του ως άνω τρίτου οικονομικού φορέα. Δια του πληρεξουσίου αυτού δηλώνουν τη συνεργασία τους με τον δεύτερο παρεμβαίνοντα και επιπλέον εξουσιοδοτούν τον ως άνω ..., να υπογράψει τα έγγραφα και τις δηλώσεις που σχετίζονται με τη συνεργασία του ως άνω τρίτου οικονομικού φορέα με τον δεύτερο παρεμβαίνοντα και να υπογράψει το ΕΕΕΣ και κάθε άλλο έγγραφο, δήλωση, αίτηση κτλ, που ενδέχεται να απαιτηθεί αναφορικά με τον διαγωνισμό. Επιπλέον, υποβλήθηκε με την προσφορά και δήλωση νομιμοποίησης του τρίτου, υπογεγραμμένη από τον ... ομοίως, υπογράφοντας ως εκπροσώπου του ως άνω τρίτου και αναφέροντας ως μέλη Δ.Σ του τρίτου οικονομικού φορέα και νομίμους εκπροσώπους του, τα ανωτέρω δύο πρόσωπα που παρείχαν την ως άνω εξουσιοδότηση. Συνυπεβλήθη και από 4-2-2022 πιστοποιητικό εκ του εμπορικού μητρώου του ως άνω οικονομικού φορέα, που ασχέτως αν απαιτείτο με την προσφορά, τεκμηριώνει την νομιμοποίηση και εκπροσώπηση του οικονομικού φορέα κατά τον χρόνο της προσφοράς και έκδοσης του ως άνω πληρεξουσίου. Πάντως, το παραπάνω πιστοποιητικό του φινλανδικού εμπορικού μητρώου, περιγράφει την καταστατική εκπροσώπηση, ορίζοντας ότι η επιχείρηση εκπροσωπείται από τον Πρόεδρο και τον Διευθύνοντα Σύμβουλο και από καθένα ατομικά, από 2 οποιαδήποτε μέλη Δ.Σ. από κοινού, αλλά και προβλέπεται και «εκπροσώπηση από τους κατόχους πληρεξουσίων ως εξής: από δύο από κοινού ή από οποιονδήποτε έναν εξ αυτών από κοινού με οποιοδήποτε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου». Περιλαμβάνεται και κατάσταση με όλα τα πρόσωπα που συνιστούν μέλη Δ.Σ. ή πληρεξουσίου του οικονομικού φορέα και δη, ο καθένας με την ιδιότητά του, ήτοι αν είναι κάτοχος πληρεξουσίου ή μέλος Δ.Σ. Οι ως άνω δύο που παρείχαν την εξουσιοδότηση συνιστούν και περιγράφονται στο ως άνω πιστοποιητικό, ως κάτοχοι πληρεξουσίου. Πλην όμως, όπως αναφέρεται στο πιστοποιητικό, οι κάτοχοι πληρεξουσίου εκπροσωπούν τον οικονομικό φορέα, συμπράττοντας ανά 2 από κοινού και άρα, οι ανωτέρω δύο που παρείχαν την εξουσιοδότηση, είχαν εν προκειμένω, εξουσία, όπως από κοινού, όπως και έπραξαν, εκπροσωπούν τον οικονομικό φορέα και άρα και όπως

εξουσιοδοτήσουν τον ως άνω ΧΡΗΣΤΟ ΤΑΚΟΥΛΑ. Το δε γεγονός ότι στη δήλωση νομιμοποίησης του παρέχοντος στήριξη τρίτου, αναφέρθηκαν οι ανωτέρω δύο ως μέλη ΔΣ, δεν συνεπάγεται λόγο απόρριψης της προσφοράς του παρεμβαίνοντος, αφού αφενός ο ίδιος με ειλικρίνεια και επιμέλεια, απέδειξε την ιδιότητά τους, προσκομίζοντας επίσημο έγγραφο του αρμοδίου φορέα της Φινλανδίας, επιπλέον, ορθώς στην δήλωση νομιμοποίησης, δηλώθηκαν ως «νόμιμοι εκπρόσωποι», αφού όντως από κοινού και επειδή είναι δύο, έχουν εκπροσωπευτική αρμοδιότητα και ενώ άλλωστε, το υπόδειγμα της διακήρυξης, όσον αφορά το πεδίο όπου αναφέρθηκαν ως «μέλη Διοικητικού Συμβουλίου», περιείχε σημείωση που αναφέρει ότι εκεί «Αναγράφεται κατά περίπτωση νομικής μορφής του παρέχοντος στήριξη «μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου» ή «διαχειριστές». Άρα, ευλόγως και δεδομένης της ως άνω διατύπωσης του υποδείγματος δήλωσης του τρίτου, που έδιδε την εντύπωση ότι δύναται να αναγραφεί εκεί μόνο η ιδιότητα είτε του διαχειριστή είτε του μέλους ΔΣ, αναλόγως αν ο οικονομικός φορέας εκ του καταστατικού του περιλαμβάνει διαχειριστές ή μέλη Δ.Σ., χωρίς δυνατότητα συμπλήρωσης άλλης ονομασίας, ιδιότητα. Πάντως, σε κάθε περίπτωση, αφενός δεδομένου ότι ούτως ή άλλως, η προσφορά περιλαμβάνει έγγραφο που αποδεικνύει την αληθή τους ιδιότητα, αφετέρου, δεδομένου ότι ουδόλως διαφοροποιείται εκ των ανωτέρω και από το αν είναι πληρεξούσιοι ή μέλη ΔΣ, η αληθής πάντως εξουσία των 2 ανωτέρω, όπως από κοινού νομιμοποιήσουν και εξουσιοδοτήσουν ως προς όσα εξουσιοδότησαν σε σχέση με τη νυν διαδικασία και τη στήριξη του τρίτου, όπως και έπραξαν, δεν προκύπτει ότι η ως άνω καταγραφή συνιστά λόγο αποκλεισμού του παρεμβαίνοντος. Άλλωστε, ασχέτως ότι δεδομένης και της παραπάνω διατύπωσης του υποδείγματος, ευλόγως θεωρήθηκε ότι δεν μπορεί να αναγραφεί η ιδιότητα του «κατόχου πληρεξουσίου», πάντως, ακόμη και αν η ανωτέρω μνεία αυτών ως μελών ΔΣ θεωρηθεί σφάλμα, σε κάθε περίπτωση είναι κατ' άρ. 310 Ν. 4412/2016 (όπως αυτό παραπέμπεται άλλωστε από τον όρο 7.2.2 τεύχους 2 της διακήρυξης και άρα, παραπέμπεται, όπως ισχύει κατά τη δημοσίευση της διακήρυξης και με αυτό το περιεχόμενο και ενσωματώνεται και με την επιφύλαξη κάθε αντίθετου όρου, στο κανονιστικό περιεχόμενο της

διαδικασίας), διορθωτέα και ενώ σε κάθε περίπτωση, το αντικείμενο της διόρθωσης και η αληθής ιδιότητα των προσώπων αυτών (που δεν επιδρά στη νομιμοποίησή τους να εξουσιοδοτήσουν τον τακουλα) είναι ήδη εκ της προσφοράς και εκ του συνυποβληθέντος με αυτήν, πιστοποιητικού του φινλανδικού μητρώου, προφανή και προκύπτουν ευθέως και κατ' αποτέλεσμα, δεν υφίσταται αντικείμενο και έδαφος προς κλήση του παρεμβαίνοντος να διορθώσει τα ανωτέρω. Τούτο, ενώ σημειωτέον ότι ο όρος 7.2.2 τεύχους 2 της διακήρυξης, ορίζει ότι αποκλεισμός μεν λαμβάνει χώρα αν δεν υποβληθεί καθόλου δήλωση νομιμοποίησης (που εν προκειμένω υποβλήθηκε), πλην όμως ο αναθέτων δύναται να δεχθεί συμπληρώσεις επί των υποβληθέντων με την προσφορά εγγράφων. Συνεπώς, κατ' απόρριψη των ισχυρισμών του προσφεύγοντα, αφενός ο ... νομίμως και από νομίμους εκπροσώπους του τρίτου οικονομικού φορέα, οι οποίοι ενέργησαν όπως προβλέπεται κατά τους καταστατικούς κανόνες του οικονομικού φορέα, εξουσιοδοτήθηκε κατά τα ανωτέρω προς υπογραφή του ΕΕΕΣ και της δήλωσης νομιμοποίησης του παρέχοντος στήριξη, έγγραφα που ούτως, υπογράφηκαν από νομίμως εξουσιοδοτημένο πρόσωπο, αφετέρου, η δήλωση νομιμοποίησης του παρέχοντος στήριξη δεν περιλαμβάνει σφάλμα που άγει σε απόρριψη της προσφοράς και πάντως, το αληθές συναφές περιεχόμενο της οικείας δήλωσης ως προς την ιδιότητα των προσώπων που εκπροσώπησαν τον οικονομικό φορέα, ως προς την εξουσιοδότηση του ...προς υπογραφή, προκύπτει και αποδεικνύεται εκ των συνυποβληθέντων με την προσφορά εγγράφων και ουδόλως, η αληθής τους και ούτως αποδεικνυόμενη ήδη δια της προσφοράς, ιδιότητά τους, κατά τα ανωτέρω αναιρεί ότι η εξουσιοδότηση του ...έλαβε χώρα εντός της εκπροσωπευτικής τους αρμοδιότητας (συμπράττοντες δύο, από κοινού). Επιπλέον, αφενός αβάσιμα ο προσφεύγων προβάλλει ότι η εξουσιοδότηση των εκπροσώπων του τρίτου οικονομικού φορέα προς τρίτο πρόσωπο, για να υπογράψει τα σχετικά με την παρεχόμενη στήριξη έγγραφα, θα πρέπει αναγκαία να υπογραφούν ψηφιακά (χωρίς ουδόλως τούτο να προκύπτει από τη διακήρυξη ότι αφορά το πληρεξούσιο των εκπροσώπων του τρίτου παρέχοντος στήριξη προς τρίτο πρόσωπο, όπως εκπροσωπήσει τον

οικονομικό φορέα και υπογράψει τα έγγραφα που σχετίζονται με τον διαγωνισμό) ή να φέρουν σφραγίδα Apostille (διατύπωση που αφορά δημόσια έγγραφα και ενώ το ως άνω καλούμενο ως πληρεξούσιο, έγγραφο εξουσιοδότησης δεν συντάχθηκε ούτε προέρχεται εκ συμβολαιογράφου ή εν γένει δημοσίου φορέα, αλλά υπεγράφη αποκλειστικά από τους ως άνω 2 εκδότες, ήτοι συνιστά ιδιωτικό έγγραφο), αφετέρου, βλ. κατωτέρω, συννόμως κατά το εκ της διακήρυξης παραπεμπόμενο εκ του άρ. 6.2.6.B τεύχους 2 της διακήρυξης, Ν. 4250/2014, υποβλήθηκε το ως άνω έγγραφο εξουσιοδότησης, αφού υποβλήθηκε ως επικυρωμένο από δικηγόρο, εκ του πρωτοτύπου, ακριβές αντίγραφο, επιπλέον της επικυρωμένης στην ελληνική, μετάφρασής του. Άρα, όλοι ως άνω ισχυρισμοί του Γ1 λόγου της προσφυγής κατά του δεύτερου παρεμβαίνοντα, είναι απορριπτέοι. Όσον αφορά τους κατά του δεύτερου παρεμβαίνοντα, ισχυρισμούς του Γ2 λόγου της προσφυγής περί ανυπογράφου και υποβολής στην αγγλική και όχι στη φινλανδική, του με αρ. ... εγγράφου του φινλανδικού μητρώου επιχειρήσεων, περί της ..., δανειοπαρόχου της, προκύπτει, όπως αποδεικνύει και ο δεύτερος παρεμβαίνοντας δια οικείων ηλεκτρονικών συνδέσμων (η λειτουργία των οποίων επαληθεύθηκε από το Κλιμάκιο) ότι το έγγραφο αυτό απευθείας εκδίδεται στην αγγλική γλώσσα εκ του ιδίου του εκδότη του, ήτοι του φινλανδικού φορέα και δη, άμεσα και σε πραγματικό χρόνο και μάλιστα, από ηλεκτρονικό ιστότοπο, που παρέχει δυνατότητα πλήρους χρήσης του στην αγγλική. Παρέχεται δε απευθείας εκ του ιστότοπου του φορέα-εκδότη, η επιλογή έκδοσης του στην φινλανδική, την αγγλική και τη σουηδική γλώσσα. Άρα, αφού ο εκδότης το παρέχει και το εκδίδει απευθείας στην αγγλική γλώσσα, την οποία χρησιμοποιεί για την έκδοση των πιστοποιητικών του (και για πρόδηλους και θεμιτούς λόγους διευκόλυνσης της επιχειρηματικότητας και εξωστρέφειας των φινλανδικών επιχειρήσεων) και άρα, η αγγλική, αποδεδειγμένα συνιστά γλώσσα που χρησιμοποιεί ο φορέας έκδοσης στην χώρα έκδοσης για την επίσημη έκδοση των οικείων δικαιολογητικών αρμοδιότητάς του. Συνεπώς, ουδόλως προκύπτει εκ της υποβολής του στην αγγλική και πάντως με συνημμένη επικυρωμένη μετάφρασή του στην ελληνική, παράβαση του άρ. 5 ΤΕΥΧΟΥΣ 2 διακήρυξης, όπως

επιβεβαιώθηκε υπ' αριθ. πρωτ. ... απάντηση σε ερωτήματα, του αναθέτοντος, που ορίζει ότι «τα έγγραφα που σχετίζονται με τα περιεχόμενα του φακέλου Α των προσφορών και θα υποβληθούν από αλλοδαπές επιχειρήσεις μπορούν να είναι συνταγμένα στη γλώσσα της χώρας έκδοσης και να συνοδεύονται από επίσημη μετάφραση στην ελληνική γλώσσα, αρμοδίως επικυρωμένη». Εξάλλου, η έκδοση αυτή λαμβάνει απευθείας και αυτόματα χώρα στην αγγλική και όχι ως μετάφραση συνημμένη σε φινλανδικό έγγραφο και εκδίδεται απευθείας εκ του ιστότοπου ηλεκτρονικά χωρίς εκ του φορέα έκδοσης θέσης υπογραφής και άρα, το έγγραφο πρωτοτύπως εκδίδεται ηλεκτρονικά άνευ υπογραφής. Ούτε τέθηκε ψηφιακή υπογραφή του εκδότη (αλλά του διαγωνιζομένου) που φωτοσαρώθηκε και υποβλήθηκε ως συνημμένο στην επικυρωμένη εκ δικηγόρου μετάφραση του στην ελληνική και μάλιστα, ούτως ή άλλως, το αλλοδαπό αυτό έγγραφο, πέραν του ότι μεταφράσθηκε με αυτοτελή επικύρωση της μετάφρασής του, επιπλέον και το ίδιο επικυρώθηκε ως ακριβές αντίγραφο. Επομένως, δεδομένου ότι πέραν της μετάφρασής του, υποβλήθηκε ως επικυρωμένο αντίγραφο και όχι ως απλό φωτοσαρωμένο (ανεπικύρωτο) αντίγραφο, ούτως ή άλλως νομίμως υποβλήθηκε κατά τον Ν. 4250/2014 («άρθρο 1 παρ. 2α περ. β' εδ. γ' του ν. 4250/2014 «...Ομοίως, υποβάλλονται και γίνονται υποχρεωτικά αποδεκτά ευκρινή φωτοαντίγραφα από αντίγραφα ιδιωτικών εγγράφων τα οποία έχουν επικυρωθεί από δικηγόρο, καθώς και ευκρινή φωτοαντίγραφα από τα πρωτότυπα όσων ιδιωτικών εγγράφων φέρουν θεώρηση από υπηρεσίες και φορείς της περίπτωσης α. Ομοίως, υποβάλλονται και γίνονται υποχρεωτικά αποδεκτά ευκρινή φωτοαντίγραφα από αντίγραφα εγγράφων που έχουν εκδοθεί από αλλοδαπές αρχές και έχουν επικυρωθεί από δικηγόρο») και κατά το σημ. 6.2.Β, σελ.14 ΤΕΥΧΟΥΣ 2 της διακήρυξης («Τα έγγραφα του παρόντος υποβάλλονται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4250/2014 (Α'94).»). Εξάλλου, ουδόλως το ανωτέρω έγγραφο, ως αποδεικτικό της νομιμοποίησης του υπογράφοντος τη δήλωση νομιμοποίησης του τρίτου, συνιστούσε επί ποινή αποκλεισμού περιεχόμενο του φακέλου Α της προσφοράς, που αναφερόταν σε «αποδεικτικά νομιμοποίησης του προσφέροντος» (όρος 6.2.6.Β.Ι τεύχους 2

διακήρυξης) και όχι του τρίτου παρέχοντος στήριξη, για τον οποίο αποκλειστικά προβλέφθηκαν να υποβληθούν, τουλάχιστον ρητά και με σαφήνεια, ΕΕΕΣ και δήλωση νομιμοποίησης (όρος 6.2.6.α-β' τεύχους 2 της διακήρυξης). Και να μεν το ως άνω αποδεικτικό περί εκπροσώπησης του οικονομικού φορέα συνιστά έγγραφο ληπτέο υπόψη για την διακρίβωση του παραδεκτού υπογραφής και άρα, υποβολής των μόνων ζητούμενων εγγράφων, ήτοι του ΕΕΕΣ και της δήλωσης νομιμοποίησης του παρέχοντος στήριξη, πλην όμως, ούτως ή άλλως, αφού δεν ζητήθηκε αυτοτελώς ως δικαιολογητικό της προσφοράς, δεν ισχύουν περί αυτού οι κανόνες της διακήρυξης περί δικαιολογητικών της προσφοράς. Συνεπώς, όλοι οι συναφείς ισχυρισμοί του Γ2 λόγου της προσφυγής κατά του δεύτερου παρεμβαίνοντα είναι απορριπτέοι.

8. Επειδή, επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει η Προδικαστική Προσφυγή. Να απορριφθούν οι Παρεμβάσεις του πρώτου και του δεύτερου παρεμβαίνοντα και να γίνει δεκτή η Παρέμβαση της τρίτης παρεμβαίνουσας. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος έκρινε δεκτές τις προσφορές του πρώτου και του δεύτερου παρεμβαίνοντα.

9. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει τις Παρεμβάσεις του πρώτου και του δεύτερου παρεμβαίνοντος.

Δέχεται την Παρέμβαση της τρίτης παρεμβαίνουσας.

Ακυρώνει το Πρακτικό Αποσφράγισης Προσφορών (Φάκελος Α') της Επιτροπής Αποσφράγισης του αναθέτοντος, καθ' ο μέρος έκρινε δεκτές τις προσφορές του πρώτου και του δεύτερου παρεμβαίνοντα.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 20-4-2022 και και εκδόθηκε στις 9-5-2022.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΣΑΠΑΛΙΑΡΗΣ